

Onsdag den 17. marts 2010 (D)

1

64. møde

Onsdag den 17. marts 2010 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 35:

Forespørgsel til justitsministeren om »Scandinavian Star«-ulykken. Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Pia Adelsteen (DF), Lone Dybkjær (RV) og Line Barfod (EL). (Anmeldelse 15.03.2010).

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 36:

Forespørgsel til socialministeren om fattigdomsproblemer i Danmark. Af Mette Frederiksen (S), Özlem Sara Cekic (SF), Anne Marie Geisler Andersen (RV) og Line Barfod (EL). (Anmeldelse 15.03.2010).

3) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Integrationsministeren og kirkeministeren deltager i spørgetimen.

4) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid). (Se nedenfor).

1) Til statsministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Synes statsministeren, at det er en god kvalifikation hos Benedikte Kiær, som statsministeren har udpeget som ny socialminister, at socialministeren har siddet 4-5 år i det øverste organ i den ultraliberale tænketank CEPOS, hvis synspunkter er, at fattigdom ofte er selvforskyldt, at staten ikke bør arbejde på at mindske den økonomiske ulighed, at staten ikke skal søge at kompensere for negativ social arv, og at fattigdom ikke er et væsentligt politisk problem i Danmark? (Spm. nr. S 1540).

2) Til statsministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Hvordan forklarer statsministeren den tætte kobling mellem VK-regeringen og CEPOS, når CEPOS' direktør bl.a. står bag udtalelser som »Fattigdom er ikke et væsentligt politisk problem i Danmark«? (Spm. nr. S 1542).

3) Til transportministeren af:

Magnus Heunicke (S):

Hvad vil regeringen gøre for at sikre, at den hårde snevinter, som har drænet de kommunale vejbudgetter, ikke yderligere forværrer vedli-

geholdelseefterslæbet på det kommunale vejnet, som i forvejen vurderes til at være på mere end 20 mia. kr.?
(Spm. nr. S 1394 (omtrykt)).

4) Til socialministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Vil ministeren kommentere Fredericiamodellen »Længst muligt i eget liv«, hvor formålet er at hjælpe den ældre borger med at genvinde sin funktionsevne, så den ældre kan leve sit liv uden hjælp fra hjemmeplejen - eller med meget mindre hjælp fra hjemmeplejen - i og med at kommunen går hurtigt ind og tildeler borgeren ekstra støttetimer og træner borgeren til i højere grad at blive selvhjulpnen i eget hjem?

(Spm. nr. S 1340 (omtrykt)).

5) Til socialministeren af:

Lise von Seelen (S):

Vil ministeren anerkende, at økonomiske forhold for en person eller familie er en vigtig indikator ved fastsættelse af fattigdom?
(Spm. nr. S 1506).

6) Til socialministeren af:

René Skau Björnsson (S):

Hvad er ministerens holdning til indholdet i artiklen »Kommuner klager over handicappede borgere«, Ugebrevet A4 den 8. marts 2010, hvorefter næsten halvdelen af Ankestyrelsens sager bliver rejst af kommuner, der vil afprøve den nedre grænse for servicen til handicappede borgere?
(Spm. nr. S 1533).

7) Til socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at de faldefærdige og usunde huse, som ulovligt udlejes rundt om i landet, bliver nedrevet, så de ikke udlejes til f.eks. børnefamilier?
(Spm. nr. S 1538).

8) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren enig med CEPOS' direktør Martin Ågerup i, at »der er ingen overbevisende moralske argumenter for at staten skal øge den økonomiske lighed mellem alle borgerne i samfundet«, jf. omtale af Ågerups bog »Den retfærdige ulighed« på CEPOS' hjemmeside?
(Spm. nr. S 1546).

9) Til socialministeren af:

René Skau Björnsson (S):

Mener ministeren, at det er forståeligt, at nogen sætter spørgsmålstegn ved, om det er foreneligt med at have et socialt sindelag at være medlem af den højeste myndighed for en tænketank, der gør sig til talsmand for synspunkter om, at fattigdom som oftest er selvforskyldt, at staten ikke bør arbejde på at mindske den økonomiske ulighed, at staten ikke skal søge at kompensere for negativ social

arv, og endelig at fattigdom ikke er et væsentligt politisk problem i Danmark?

(Spm. nr. S 1536).

10) Til socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Hvad vil ministeren gøre for at nedbringe antallet af børnefamilier, som tvangsudsættes af lejeboliger, fordi de ikke kan betale huslejen? (Spm. nr. S 1539).

11) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvad har ministeren gennem den tid, hvor ministeren har siddet i CEPOS' højeste myndighed, Centerrådet, gjort for at distancere sig fra de af CEPOS' udtalelser, som ministeren ikke måtte være enig i? (Spm. nr. S 1549).

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Synes ministeren, det giver mening at bruge 3 mio. kr. på EU's fattigdomsår, når regeringen alligevel ikke vil være med til at afskaffe de fattigdomsgenererende ydelser som starthjælp, kontanthjælp og 450-timers-reglen? (Spm. nr. S 1478 (omtrykt)).

13) Til beskæftigelsesministeren af:

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Hvordan forholder ministeren sig til, hvor mange fattige der er i Danmark, hvis man bruger EU's fattigdomsgrænse som målestok? (Spm. nr. S 1479 (omtrykt)).

14) Til beskæftigelsesministeren af:

Lise Barfod (EL):

Mener ministeren, at der er så stor forskel i madpriser m.v. i Danmark, at det berettiger til en forskel på omkring 3.000 kr. i månedligt rådighedsbeløb mellem forskellige kommuner? (Spm. nr. S 1531 (omtrykt)).

15) Til beskæftigelsesministeren af:

Lise Barfod (EL):

Mener ministeren, at de beregninger og rådighedsbeløb, regeringen har fastsat i forhold til inddrivelse af gæld og gældssanering på baggrund af undersøgelser fra Forbrugerstyrelsen, er udtryk for de faktiske leveomkostninger i Danmark og derfor burde anvendes af de sociale myndigheder? (Spm. nr. S 1532 (omtrykt)).

16) Til undervisningsministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvilken holdning har ministeren til offentliggørelse af nationale test i folkeskolen, og hvilket indtryk gør de dårlige erfaringer fra England i forhold til offentliggørelse af test på ministeren? (Spm. nr. S 1459).

17) Til undervisningsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Vil ministeren uddybe regeringens planer om at »justere SU-systemet, så de studerende tilskyndes til at færdiggøre deres uddannelser tidligere«, som det fremgår af regeringsprogrammet »Danmark 2020«? (Spm. nr. S 1477).

18) Til undervisningsministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Kan ministeren garantere, at der ikke vil ske nedskæringer på ungdomsuddannelserne og professionsuddannelserne som følge af regeringens konvergensplan, der ifølge regeringen selv kræver besparelser på 24 mia. kr. over de kommende 3 år, og at der dermed ikke skal spares så meget som en bøjet femøre på de danske ungdomsuddannelser i 2010?

(Spm. nr. S 1545, skr. begr.).

19) Til undervisningsministeren af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Kan ministeren garantere, at der ikke vil ske nedskæringer på folkeskoleområdet som følge af regeringens konvergensplan, der ifølge regeringen selv kræver besparelser på 24 mia. kr. over de kommende 3 år, og at der dermed ikke skal spares så meget som en bøjet femøre på de danske folkeskoler i 2010?

(Spm. nr. S 1550, skr. begr.).

20) Til undervisningsministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvordan forholder ministeren sig til, at puljen til efteruddannelse af lærere ikke er brugt, og hvordan vil ministeren fremme efteruddannelsen fremover?

(Spm. nr. S 1460).

21) Til undervisningsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Hvad er ministerens holdning til det konservative forslag om at skære 1 års SU fra studerende, der ikke er i gang med en videregående uddannelse senest 2 år efter deres studentereksamen?

(Spm. nr. S 1476).

22) Til undervisningsministeren af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Hvis ministeren ikke kan garantere, at området friholdes for nedskæringer, hvilke områder inden for folkeskolen mener ministeren, der kan spares på, og hvor store forventes nedskæringerne at være?

(Spm. nr. S 1552, skr. begr.).

23) Til undervisningsministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Hvis ministeren ikke kan garantere, at området friholdes for nedskæringer, hvilke områder inden for ungdomsuddannelserne og professionsuddannelserne mener ministeren, der kan spares på, og hvor store forventes nedskæringerne at være?

(Spm. nr. S 1548, skr. begr.).

24) Til klima- og energiministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at det er udtryk for en ambitiøs klimapolitik, når EU's gældende klimamål indebærer mindre fremadrettede CO₂-reduktioner i forhold til den aktuelle udledning end lande som Canada, Japan, New Zealand og Norge samt de forslag, præsident Obama har fremlagt for USA?

(Spm. nr. S 1515).

25) Til klima- og energiministeren af:

Per Clausen (EL):

Vil ministeren arbejde for, at EU øger sine CO₂-reduktionsmål, så de indebærer mindst samme fremadrettede CO₂-reduktioner i forhold til den aktuelle udledning som i lande som Canada, Japan, New Zealand og Norge samt de forslag, præsident Obama har fremlagt for USA?

(Spm. nr. S 1522).

26) Til fødevareministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Er ministeren tilfreds med den indsats, der er gjort fra dansk side for at forhindre en godkendelse af enzymet thrombin, herunder det arbejde, der er gjort for at sikre en god og sikker skiltning af produkter, der måtte være fremstillet ved hjælp af enzymet?

(Spm. nr. S 1537).

27) Til fødevareministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at danske forbrugere kan gennemskue, hvad der er i deres fødevarer, når eksempelvis farvestoffet karmin udvundet af skjoldlus alene skal anføres med et E-nummer (E-120) på deklarationen?

(Spm. nr. S 1541).

28) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

I en situation, hvor hele 23 kommuner ifølge en undersøgelse, Danmarks Lærerforening har lavet, har besluttet at nedlægge lærerstillinger i 2010, fastholder ministeren da, at landets kommuner har en tilstrækkelig god økonomi, eller er det en bevidst politik fra regeringens side at nedprioritere folkeskolen, og er folkeskolen ikke længere hele forudsætningen for fremtidig vækst i det danske samfund, som landets statsminister ellers har udtrykt det for ganske nylig, bl.a. i sin nytårstale?

(Spm. nr. S 1534).

29) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Set i lyset af den verserende økonomiske krise, de bebudede besparelser i det offentlige og en situation, hvor landets kommuner allerede nu bl.a. lukker folkeskoler og afskediger skolelærere, fortryder ministeren da, at regeringen i 2007 lovede, at der ville blive råd til både skattelettelser og velfærd?

(Spm. nr. S 1535).

30) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Fortryder regeringen, at man i 2001 skrev ind i regeringsgrundlaget, at man ville slække på kravet til udenlandske læger, og at man efterfølgende fik Sundhedsstyrelsen til at lempe kravene?

(Spm. nr. S 1543).

31) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Vil ministeren tvinge offentlige hospitaler til at indgå formelle samarbejdsaftaler med private hospitaler, der er godkendt til at udføre brystkræftkirurgi?

(Spm. nr. S 1544).

32) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Jonas Dahl (SF):

Er ministeren enig i, at det kræver uddannelse at gøre rent på et sygehus?

(Spm. nr. S 1547).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Lovforslag nr. L 156 (Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og forskellige andre love. (Kompetencen til at træffe afgørelse om lovvalg m.v. efter EF-forordning nr. 883/04 om koordinering af de sociale sikringsordninger m.v.)).

Lovforslag nr. L 157 (Forslag til lov om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere (Udvidelse af anmeldelsespligten for udenlandske tjenesteydere samt pligt for hvervgiver til at medvirke til at sikre, at der sker anmeldelse til RUT)).

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Lovforslag nr. L 158 (Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser, lov om produktionsskoler og lov om erhvervsgrunduddannelse m.v. (Produktionsskolebaseret erhvervsuddannelse og indberetningsportal for erhvervsgrunduddannelse)).

Økonomi- og erhvervsministeren (Brian Mikkelsen):

Lovforslag nr. L 159 (Forslag til lov om VisitDenmark).

Ministeren for udviklingsbistand (Søren Pind):

Lovforslag nr. L 160 (Forslag til lov om etablering af Institut for Flerpartisamarbejde).

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Lovforslag nr. L 161 (Forslag til lov om ændring af lov om fremme af energibesparelser i bygninger (Fremrykning af pligt til energimærkning ved salg ved ejendomsformidler og offentliggørelse af påtaler og advarsler m.v.)).

Skatteministerens (Troels Lund Poulsen):

Lovforslag nr. L 162 (Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og forskellige andre love (Ændringer i elpatronordningen, udvidelse af solcelleordningen i elafgiftsloven og afgift på andre klimagasser end CO₂ m.v.)).

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Lovforslag nr. L 163 (Forslag til lov om ændring af lov om hunde og dyreværnsloven (Forbud mod besiddelse m.v. af visse hunde, båndpligt, aflivning af hunde, der skambider, midlertidig frakendelse af retten til at have med dyr at gøre m.v.)).

Lovforslag nr. L 164 (Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (Ungdomskriminalitet)).

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Lovforslag nr. L 165: (Forslag til lov om ændring af lov om social service (Loft over egenbetaling for madservice, nye beregningsprincipper for borgerens betaling for tilbud om personlig og praktisk hjælp m.v.)).

Lovforslag nr. L 166 (Forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om rettens pleje (Styrkelse af indsatsen over for kriminalitetstruede børn og unge)).

Lovforslag nr. L 167 (Forslag til lov om ændring af lov om social service (Skærpelse af reaktionsmuligheder over for kriminalitetstruede børn og unge)).

Lovforslag nr. L 168 (Forslag til lov om ændring af lov om social service (Forbedring og forenkling af reglerne om støtte til køb af bil)).

Lovforslag nr. L 169 (Forslag til lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om social service (Sammenhæng mellem visitationskompetence og finansieringsansvar på det specialiserede socialområde)).

Transportministeren (Hans Christian Schmidt):

Lovforslag nr. L 170 (Forslag til lov om ændring af lov om jernbane og lov om offentlige veje og om ophævelse af lov om veteranbaner (Oprettelse af Jernbanenævnet, ophævelse af lov om veteranbaner m.v.)).

Bente Dahl (RV) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 157 (Forslag til folketingsbeslutning om at styrke det lokale samspil mellem det frivillige foreningsliv og kommunerne og erhvervslivet).

Per Clausen (EL), Christian H. Hansen (UFG) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 158 (Forslag til folketingsbeslutning om gmo-fri zoner i Danmark).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Så kan jeg i forbindelse med spørgetiden i dag oplyse, at de af Nanna Westerby (SF), Pernille Vigsø Bagge (SF) og Leif Lahn Jensen (S) under nr. 16, 18, 19, 20, 22 og 23 opførte spørgsmål til undervisningsministeren (spm. nr. S 1545, S 1550, S 1552, S 1548, S 1459 og S 1460) efter ønske fra spørgerne udgår.

[Man gik først til dagsordenens punkt 3].

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Integrationsministeren og kirkeministeren deltager i spørgetimen.

Kl. 13:02

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget såvel integrationsministeren som kirkeministeren.

Til integrationsministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Henrik Dam Kristensen (S)

Astrid Krag (SF)

Marianne Jelved (RV)

Line Barfod (EL)

Magnus Heunicke (S)

Morten Østergaard (RV)

Frank Aaen (EL)

Til kirkeministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Bente Dahl (RV)

Karen J. Klint (S)

Vi kan sandsynligvis nå otte spørgsmål, og det vil sige, at vi reserverer de sidste 15 minutter til de to spørgsmål til kirkeministeren. Det betyder, at vi slutter med spørgsmål til integrationsministeren efter ca. tre kvarter, og det betyder, at hr. Frank Aaen er i farezonen som nr. 7 til integrationsministeren; der er det forventeligt, at hr. Morten Østergaard som nr. 6 er den sidste. Men vi kan ikke vide det, for hvis kollegaerne er venlige og ikke bruger tiden fuldt ud, er der også tid til hr. Frank Aaen. Så det er altså ikke op til formanden, men det er egentlig op til kollegaerne at fordele tiden, under alle omstændigheder inden for den taletid, der er til hvert medlem.

Den første, der får ordet, er hr. Henrik Dam Kristensen med spørgsmål til integrationsministeren, værsgo.

Kl. 13:03

Spm. nr. US 86

Henrik Dam Kristensen (S):

Mandag blev der indgået en aftale på hele flygtninge- og integrationsområdet. Jeg kan forstå, at ministeren ikke har nogen spindoktor, men jeg må sige, at det sådan set var meget godt spundet på den måde at forstå, at det stort set var holdt hemmeligt bortset fra for en enkelt landsdækkende tv-kanal, som vidste det, så man kunne aflevere budskaberne i primetime. Det betød så, at andre medier og folketingspolitikere måtte løbe bagefter den pågældende tv-station for bare at få en lillebitte smule at vide om, hvad der skete. Jeg forstår godt, at ministeren ikke har nogen spindoktor, når man kan tilrettelægge det på så glimrende en måde.

Jeg har to ting her i første omgang. Det er jo et 14 sider langt dokument, vi har fået. Jeg synes, det er svært helt præcist at vide, hvor meget lovgivning der er på det her område. Kan ministeren i dag løfte sløret for, om det er en samlet pakke af lovgivning, eller om det er flere forskellige love, der skal åbnes?

Nu er der indgået en aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti, og det er velkendt, at den måde foregår det på. Det her er meget stort og omfattende. Derfor vil jeg spørge, om den aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti er så håndfast, at der uanset hvad ikke er mulighed for andre partier for at få indflydelse og komme i reel forhandling om hele det kompleks, der nu er fremsat. Det var måske det, der kunne være allermost interessant at få vide fra ministeren i dag.

Kl. 13:04

Formanden:

Integrationsministeren.

Kl. 13:05

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg takker for rosen med hensyn til fraværet af spindoktorer, for med sådan en var det nok ikke gået lige så godt. Diskretion er en æressag, og det lykkedes det os netop at udvise.

Jeg kan sige, at der, sådan som det ser ud med hensyn til det lovtekniske lige i dette øjeblik, vil blive fremsat tre lovforslag på udlændinge- og integrationsområdet, og der kan komme forskellige andre ændringer inden for dem – jeg tror, der kommer noget med en dansklov og noget i forbindelse med den kommunale valgret – og de få lovforslag udgør så en samlet en pakke. Hvordan man deler det op, har også lidt at gøre med de aftaler, der ligger på forhånd, og som også udmøntes med det her.

Jeg er selvfølgelig klar over, at vi er et godt stykke henne på sæsonen, og vi vil derfor gøre os al mulig umage – og vi har selvfølgelig arbejdet med det sideløbende – for, at vi får fremsat det inden for den frist, der normalt er, og at vi ikke skal komme og bede Folketinget om noget. Så jeg regner med at fremsætte disse lovforslag næste fredag. Så er det påske, og det siges, at der så er kø ved førstebehandlingerne, og derfor vil jeg gerne forelægge hr. Henrik Dam Kristensen den idé, jeg fik, da jeg kørte herind i morges, nemlig at vi sådan set allerede går i gang med udvalgsarbejdet inden førstebehandling. Det kan godt være, at der er teknikere her i huset, der mener, at det ikke kan lade sig gøre, men det har jeg jo altid være modstander af. Jeg mener, at man, lige så snart man ser lovforslaget, skal have mulighed for at gå i gang.

Så jeg vil i hvert fald tilbyde, at vi, lige så snart vi ses efter påske, går i gang med udvalgsarbejdet, hvis der er interesse for det. Vi kan invitere over til en teknisk gennemgang, eller hvad man vil have. For det er rigtigt, som hr. Henrik Dam Kristensen siger, at det er et rimelig omfangsrigt forslag, og da udlændingeloven i forvejen er temmelig indviklet, kræver det også kendskab til gældende ret. Så det tilbud vil jeg meget gerne give.

Kl. 13:06

Formanden:

Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 13:06

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg vil gerne kvittere for det. En teknisk gennemgang af det her tror jeg at udvalget vil tage vel imod, det vil jeg i hvert fald personligt. Så vil jeg også konstatere, at det manglende svar om muligheden for at komme ind i en reel forhandling om det her betragter jeg sådan, at det betyder, at det altså ikke kan lade sig gøre. Og så er det, som det plejer at være.

Jeg vil gerne prøve at spørge lidt mere ind til i hvert fald to forhold. Det ene forhold er det der med at rejse på ferie til hjemlandet. Hvis man er kommet herop som personligt forfulgt flygtning for ikke ret lang tid siden og forholdene i hjemlandet ikke har ændret sig, kan det også være uforståeligt for mig, at man kan rejse på ferie i hjemlandet. Men hvad betyder det her f.eks. for chilenske flygtninge, som kom hertil for mange år siden, men som har valgt ikke at få statsborgerskab af den ene eller den anden årsag? Hvordan vil forholdene i realiteten være for dem med det lovforslag her?

Kl. 13:07

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:07

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu vil jeg benytte lejligheden til at svare på det, der ikke tidsmæssigt var mulighed for før, nemlig spørgsmålet om indflydelse. Det er

jo sådan, som det altid er. Der er en aftale, og den kan kun ændres, hvis alle tre partier er enige. I det omfang andre partier pludselig kommer med ting, vi ikke havde tænkt på osv., lytter vi selvfølgelig, men det er klart, at aftalen står ved magt. Jeg kan ikke lige forudse, hvad hr. Henrik Dam Kristensen har i lommen, men selvfølgelig vil vi lytte.

Med hensyn til det med at rejse er det jo sådan, at flygtninge i en tid har en rejsebegrænsning i passet, og det, vi indskærper, er, at hvis man rejser hjem uden tilladelse i strid med den rejsebegrænsning, risikerer man altså sanktioner.

Kl. 13:08

Formanden:

Hr. Henrik Dam Kristensen.

Kl. 13:08

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg forstod på svaret, at det er, som det plejer at være, at der er en aftale imellem de tre partier, og den er der ikke andre der kan få mulighed for at røkke ved.

Jeg vil også gerne lige høre en umiddelbar kommentar til et andet forhold, incitamentsdelen, som ligger i det her med, at hvis man gør en indsats, kan man hurtigere få permanent opholdstilladelse. De intentioner, der ligger i det, synes jeg sådan set lyder o.k. og spændende. Det, som jeg synes er helt afgørende, er selvfølgelig her i første omgang at få en fornemmelse fra ministeren af, hvad det så betyder for dem, som er kommet herop og har fået flygtningestatus, fordi de var personligt forfulgte, som måske har været udsat for noget ganske ubehageligt og dermed har traumer osv. Hvad betyder det her forslag for den gruppe mennesker? Bliver deres forhold forringet i forhold til det, vi kender i dag, eller er de de samme?

Kl. 13:09

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:09

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Som jeg ser det, er det dem, der gør sig umage, der vil få en opholdstilladelse på kortere tid. Hvis man så ikke kan klare det inden for den tid eller ikke vil, må man jo vente, til man kan. Men det er med det forbehold, at vi har nogle konventioner, som vi skal rette os efter, typisk handicapkonventioner. Det kan man også se er understreget i aftalen, så det er der selvfølgelig taget forbehold for.

Men nu synes jeg ikke, at man altid skal komme med nogle tænkte eksempler på nogle bestemte, der bliver ramt, og at det så skal forhindre, at man laver nogle forbedringer. Det her er udtryk for nytænkning, det er motivationsfremmende for integrationen, og det er det, det drejer sig om.

Kl. 13:10

Formanden:

Tak til hr. Henrik Dam Kristensen. Så er det fru Astrid Krag med spørgsmål til integrationsministeren, værsgo.

Kl. 13:10

Spm. nr. US 87**Astrid Krag (SF):**

Jamen jeg vil så fortsætte, hvor min socialdemokratiske kollega slap. Jeg har jo også med interesse primært og i første omgang i pressen kunnet følge, at der kom den her 24. aftale om udlændingepolitikken mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Den rejser nogle spørgsmål, og derfor er det rigtig dejligt for os, at vi har ministeren i salen i spørgetimen her i dag.

Jeg hører, at ministeren nævner handicapkonventionen, men mener ministeren, at også flygtningekonventionen og de hensyn, der selvfølgelig kommer som følge af den, betyder noget i forhold til det forslag, der står her. Den bliver ikke nævnt. Er det en forglemmelse, eller hvorfor nævner man kun handicapkonventionen i forslaget? Det var det første spørgsmål.

Det andet er det her element i den nye aftale, der omhandler stemmeret, valget til kommunalvalgene, som jo bliver forringet. Det kan jeg forstå at hr. Naser Khader i Politiken i dag siger ikke er hans kop te. Det ville han sådan set gerne have set ikke var sket. Der vil jeg bare høre ministeren, om hun er enig med hr. Naser Khader i, at det ikke er noget, der er fremmede for integrationen og den demokratiske deltagelse, som vi jo ellers lægger så stor vægt på er en væsentlig del af integrationen. Er ministeren enig med hr. Naser Khader, eller er ministeren mere enig med Dansk Folkeparti, der egentlig gerne havde udskudt stemmeretten og valget endnu længere? Det er de to konkrete spørgsmål i første runde.

Kl. 13:11

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:11

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen fru Astrid Krag mener, at det er en fejl, at en konvention ikke er nævnt i aftalen, og jeg vil sige: Der behøves overhovedet ikke nævnes nogen konventioner, fordi regeringen arbejder inden for konventionerne. Så enkelt er det.

Jeg synes stadig væk, det er ærgerligt, at man begynder med alle undtagelserne i stedet for at glæde sig over, at der altså nu kommer en integrationslov, der virkelig batter noget. Da vi overtog fallitboet i 2001, var der overhovedet ikke den indsats for integrationen, som der er nu. Nu har vi så mange tilbud om integration, at vi kan begynde at indføre et optjeningsprincip, som motiverer til integration, og så ved man som indvandrere, at her har vi et integrationsbegreb – jeg har faktisk lige her til et møde i formiddag hørt, at det er der mange indvandrere der efterlyser, de vil godt vide, hvad integration er. Det kan man nu om føje tid læse i integrations- og udlændingeloven.

Med hensyn til det i forbindelse med valget har jeg ikke hørt, at hr. Naser Khader har sagt, at det er skadeligt for integrationen. Det, jeg har hørt han har sagt, er, at det ikke er noget, vi har fundet på, og det kan jeg fuldstændig bekræfte. En aftale er en aftale, og det er altså sådan, at skal man indgå en aftale, sker det mellem ligeværdige parter. Regeringen har indgået en aftale med Dansk Folkeparti med tilslutning fra Venstre og Konservative. Vi har forhandlet med Dansk Folkeparti som fuldstændig ligeværdige parter, og derfor er de selvfølgelig kommet med deres ønsker, vi er kommet med vores ønsker, noget er kommet med i aftalen fra begge sider, og noget er ikke kommet med i aftalen. Sådan må det være.

Kl. 13:13

Formanden:
Fru Astrid Krag.

Kl. 13:13

Astrid Krag (SF):

Det kan jeg så ikke forstå som andet end en tilståelse fra ministeren om, at man faktisk er med til at forringe en af grundstenene i en vellykket integration, nemlig den demokratiske deltagelse. Det gør ministeren med åbne øjne og helt kynisk, for det er så den studehandel, man har kunnet få igennem med Dansk Folkeparti. Det synes jeg jo bare er væsentligt at danskerne ved, nemlig at det er den måde, vores integrationsminister arbejder på.

Når jeg nævner det her med flygtningekonventionen og hensynet til torturofre, er det jo, fordi der fra forskellig side er udtrykt bekym-

ring for det. Tue Magnussen fra Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre har i dagens Politiken et indlæg, hvor han redegør for, hvorfor man kan blive bekymret for, at torturofre og andre traumatiserede flygtninge kan blive klemte i det her nye pointsystem. Der er jeg glad for at høre, at ministeren siger, at der ikke er noget at bekymre sig om, og jeg forventer så også, at et sådant hensyn er noget, der kommer med i grundlovgrundlaget.

Med hensyn til det, der er i lovforslaget, om en pakke, som hr. Henrik Dam Kristensen også var inde på, vil jeg spørge: Er det noget, vi fra oppositionens side kan komme til at få indflydelse på, hvis vi har nogle konkrete forslag ikke alene til forbedringer, jeg tænker i særlig grad også i forhold til ting, der er blevet glemt, og hvor det faktisk ville være godt at få kigget på den måde, lovgivningen fungerer på i dag? Er ministeren åben over for at lade os komme ind i det?

Kl. 13:14

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:14

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu må jeg sige, at den måde, fru Astrid Krag argumenterer på her og tillader sig at konkludere på mine vegne om noget, jeg hverken har sagt eller tænkt, ikke tyder på, at man er interesseret i indflydelse. Tværtimod skubber man sig fuldstændig ud. Og jeg må sige, at der er den forskel på fru Astrid Krag og mig, at jeg har flertal for den politik, jeg fører, det har fru Astrid Krag ikke.

Man kan få den indflydelse og den saglighed i Folketinget, som Folketingets regler nu tilsiger, men hvis man kører i det toneleje der, kan man godt glemme enhver form for tale for åbne ører, det må jeg altså sige. Man skal holde op med det der. Jeg har, jeg vil næsten si-ge påtalt det den ene gang efter den anden over for fru Astrid Krag. Det bliver aldrig til en samtale med fru Astrid Krag, det bliver altid til en masse konklusioner om, at ministeren mener det er det, i stedet for at prøve at få en samtale.

Kl. 13:15

Formanden:
Fru Astrid Krag.

Kl. 13:15

Astrid Krag (SF):

Nogle gange må man jo komme ministeren til hjælp, når konklusionerne ikke er helt klare. Jeg kan bare konstatere, at der med det, hr. Naser Khader har sagt, og med det, ministeren har sagt, jo faktisk ville være et markant stort flertal i Folketinget for at bevare den kommunale stemmeret og valget. Så det er altså en grundlæggende demokratisk rettighed, som er blevet ofret i en studehandel. Det må jeg jo så bare konstatere, og så kan ministeren synes, at det er mere eller mindre frækt at konstatere det.

Jeg har et spørgsmål her til sidst. Man skriver selv i aftalen, at antallet af tilladelser til arbejde og studier er mere end tredoblet siden 2001, men det er et af de områder, hvor jeg faktisk mener at aftalen er temmelig utilstrækkelig. Man går ikke ind og kigger på de eksempler, vi har på misbrug af både f.eks. ukrainske landbrugselever i Danmark og den beløbsordning, vi har, for at man kan få udenlandsk arbejdskraft til landet.

Der er fulgt en masse nye problemstillinger med den tilstrømningspolitik, regeringen har ført, og der mener jeg faktisk ikke, at aftalen er spor tilstrækkelig i forhold til at tage hånd om dem. Og det er også derfor, jeg spørger ministeren, om der er nogen mulighed for, at vi som opposition kan komme ind og få indflydelse på det her, eller om det er en lukket sag og en aftale – en studehandel – der

er indgået med Dansk Folkeparti én gang for alle. For det har i hvert fald ikke så meget det samarbejdende folkestyre at gøre.

Kl. 13:17

Kl. 13:16

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 13:16

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg har forstået budskabet: Fru Astrid Krag ønsker færre opholdstilladelser.

Kl. 13:16

Formanden:

Tak til fru Astrid Krag.

Så er det fru Marianne Jelved med spørgsmål til integrationsministeren. Værsgo.

Kl. 13:16

Spm. nr. US 88

Marianne Jelved (RV):

Tak. Jeg vil også gerne stille ministeren et spørgsmål i forbindelse med den netop indgåede aftale, som blev offentligt kendt i går. Der står på den første side, at det nye princip for at få permanent opholdstilladelse skal være, at indvandrere, som er velintegrerede og kan tale dansk og har forståelse for dansk kultur, som bidrager til det danske samfund og ikke har ligget det danske samfund til last eller har begået kriminalitet, kan erhverve en permanent opholdstilladelse hurtigere end i dag. Når indvandrerens opfylder alle krav til at få permanent opholdstilladelse, skal opholdstilladelsen kunne opnås efter 4 års ophold i Danmark.

Så er spørgsmålet: Kan ministeren forklare, hvad den her formulering betyder, for det lyder for mig, som om, at hvis man ikke opfylder alle kravene, men en del af dem, vil der gå længere tid end 4 år, før man kan få fast opholdstilladelse? Og hvis ikke, det skal forstås sådan, er mit spørgsmål: Kunne det så ikke komme til at kunne forstås på den måde?

Kl. 13:17

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:17

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Naturligvis skal det forstås på den måde. Sådan er det i alle livets forhold. Man kan gå til studentereksamen, når man kan opfylde kravene, man kan gå til indfødsretsprøve og bestå, hvis man har forbedret sig ordentligt, men kan man ikke sine ting, kan man ikke bestå. Sådan er det også her, sådan er det alle steder.

Kl. 13:17

Formanden:

Fru Marianne Jelved.

Kl. 13:17

Marianne Jelved (RV):

Der er kun en prøve, og derefter er der 4 år, til man tidligst kan komme til at aflægge den prøve, hvor man skal optjene 100 point, og det er enten de 100 point eller ingenting. Er det sådan, det skal forstås?

Kl. 13:17

Formanden:

Ministeren.

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Man kan læse Bibelen på følgende måde: Der står et sted i Det ny Testamente, at Judas gik hen og hængte sig. Der står et andet sted: Gak du hen og gør ligeså. Hvis man sammenstiller de to ting, så kan man jo få noget meget sjovt ud af Det ny Testamente.

Det, der er tale om, er, at når man opfylder nogle krav, får man tidsbestemt opholdstilladelse. Man bestemmer selv hvornår, men tidligst efter 4 år.

Kl. 13:18

Formanden:

Fru Marianne Jelved.

Kl. 13:18

Marianne Jelved (RV):

Det vil altså sige, at de mennesker, som opholder sig fuldstændig lovligt i Danmark i dag, og som har det ønske at blive ved at være i Danmark og bidrage med de kræfter, som de nu har, men som ikke er i stand til at optjene de 100 point, fordi de ikke magter det, ikke har evnerne til det, aldrig nogen sinde vil kunne få en ligestilling med andre danske borgere eller borgere, der bor i Danmark og har fast opholdstilladelse.

Kl. 13:18

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:18

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det bliver ligesom med statsborgerskab og ligesom med alle andre prøver i dette land og krav, der i øvrigt stilles til eksamener og til at få arbejde, til alt. Man skal opfylde nogle betingelser, der er en minimumsgrænse, og så bestemmer man i øvrigt selv derfra.

Kl. 13:19

Formanden:

Vi siger tak til fru Marianne Jelved.

Så er det fru Line Barfod med spørgsmål til integrationsministeren. Værsgo.

Kl. 13:19

Spm. nr. US 89

Line Barfod (EL):

Man kan jo godt undre sig i en tid med stor økonomisk krise, stor klimakrise, voksende arbejdsløshed og virkelig store, omfattende problemer, der i den grad er behov for at man gør noget ved i en tid, hvor kommunerne fyrer skolelærere og sygehusene fyrer sygeplejersker osv., undre sig over, at det, regeringen bruger kræfter på, er at stramme noget mere i forhold til udlændinge, selv om der ikke har været noget som helst, der har vist, at der er behov for det. Men de stramninger, man kommer med, har jo stor betydning for de mennesker, de rammer, og har også betydning for vores demokrati, og derfor bliver vi nødt til at bruge nogle kræfter på at diskutere med regeringen om, hvad det er, man vil her.

Jeg vil her koncentrere mig om spørgsmålet om indskrænkning af demokratiet. Man skriver i aftalen, at grunden til, at man indskrænker demokratiet, ændrer valgretsaldern, så folk skal have været her i 4 år i stedet for som i dag i 3 år, før de kan få lov til at stemme, er, at man skal gøre noget godt for integrationen. Hidtil har man jo haft den opfattelse hos alle partier i Folketinget, inklusive de borgerlige partier, men undtagen Dansk Folkeparti, at noget af det, der virkelig virker integrerende, er at deltage i demokratiet. Derfor vil jeg gerne høre, hvad der har fået ministeren til at ændre opfattelse, så ministe-

ren åbenbart ikke længere mener, at det er rigtig godt for integrationen, at folk deltager i demokratiet, men tværtimod mener, at man skal udskyde tidspunktet for, hvornår folk kan deltage.

Kl. 13:23

Kl. 13:20

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:20

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu vil jeg fortælle, hvad det drejer sig om, for man kan jo ikke svare på kapriciøse spørgsmål, selv om fru Line Barfod har gjort det til en særlig måde at undgå at komme i dialog på. Det er jo fru Line Barfods måde, det er i det hele taget venstrefløjens måde at, jeg vil ikke engang kaldte det diskutere på, at man siger noget og pådutter modparten noget. Det er et gammelt, kendt kneb.

Der er indgået en aftale. Der er indgået en fremragende aftale, der sigter på motivationsfremme af integrationen. Den giver en tilskyndelse til, at dem, der ønsker at integrere sig hurtigt og få en tidsubestemt opholdstilladelse, kan få det langt hurtigere end i dag, på 4 år i stedet for 7 år. Den sørger for, at man hele livet kan arbejde på at få en tidsubestemt opholdstilladelse, hvis det er det, man ønsker sig. Man siger til dem, der gerne vil noget og kan noget, at de kan få en tidsubestemt opholdstilladelse tidligere.

Man siger til dem, der jo altså mener, at de skal henslæbe tilværelsen i kriminalitet, at det bliver endnu sværere for dem. Man siger også til dem, der vil misbruge reglerne, hvad enten det er ansøgere eller folk uden for ansøgerkredsen, at det vil vi simpelt hen ikke finde os i mere. Vi lukker de huller, som der er med hensyn til misbrug. Det er det, den aftale drejer sig om, og den er meget fint afbalanceret.

Der indgår i kravet om tidsubestemt opholdstilladelse medborgerskab, og der indgår forskellige betingelser netop om medborgerskab.

Så er det rigtigt, at valgretsalderen forskydes, så man skal have været her 1 år mere, og det er altså netop udtryk for den samme ting, at man skal have en større tilknytning til Danmark. Efter 4 år kan man få tidsubestemt opholdstilladelse, så det passer egentlig meget godt med, at man efter 4 år får kommunal valgret.

Kl. 13:22

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 13:22

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne høre ministeren igen, om hun vil svare på, om hun mener, det fremmer integrationen at sige, at folk ikke kan deltage i demokratiet før efter 4 år. Indtil nu har argumentet været, også fra Venstre og De Konservative, at man har set, at det konkret har fremmet integrationen, at alle, der bor i en kommune, kan deltage i demokratiet, når de har boet i Danmark i 3 år, så derfor vil jeg spørge: Hvordan mener ministeren at det fremmer demokratiet og integrationen? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Har Venstre og regeringen andre planer om at indskrænke valgretsalderen? Nu har jeg ikke haft tid til at næstudere det i praksis, men jeg mener, det er første gang nogen siden grundloven kom, at man indskrænker retten til at deltage i demokratiet, så er det noget, regeringen har planer om også at gøre på andre områder?

Kl. 13:23

Formanden:

Ministeren.

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg kan kun gentage, at dette er en smadder god aftale. Den forbedrer integrationen, den hæmmer ikke demokratiet, tværtimod. Der indføres krav om medborgerskab, ja, man får point for det. Så det er jeg fuldstændig uenig med fru Line Barfod i.

Det er rigtigt, at der sker en ændring med valgretsalderen, men i betragtning af alle de integrationstiltag, der foranstalttes under denne regering, må jeg sige, at samlet set er det her også en forbedring af demokratiet. Det er jeg ikke et øjeblik i tvivl om.

Kl. 13:24

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 13:24

Line Barfod (EL):

Ministeren siger ja til, at valgretsalderen indskrænkes, men at man så gør nogle andre ting, som fremmer integrationen. Skal det forstås sådan, at ministeren mener, at isoleret set fremmer det, at valgreten indskrænkes, ikke integrationen, og at ministeren faktisk mener, at det er godt i et demokrati og godt for integrationen, at man kan deltage? Altså, mener ministeren helt konkret, at det er godt for integrationen og godt for demokratiet, når borgerne deltager? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Er der andre områder, hvor regeringen planlægger at indskrænke valgretsalderen eller at indskrænke valgretten for grupper? Er det næste, at det er kontanthjælpsmodtagere eller andre, som ikke længere skal have valgret, eller hvad er det, ministeren kunne have af planer på andre områder?

Kl. 13:24

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:24

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

For tredje gang: Aftalen fremmer integrationen og fremmer demokratiet.

Kl. 13:25

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Næste spørger er hr. Magnus Heunicke, og det er stadig spørgsmål til integrationsministeren. Værsgo.

Kl. 13:25

Spm. nr. US 90

Magnus Heunicke (S):

Tak for det. Nu skal det ikke handle om aftalen, der blev indgået for nylig, men om folkeskolen, som jo er en af de institutioner i Danmark, som virkelig står for en stor og vigtig del af integrationen. Mit ældste barn fylder 5 år her på mandag, så jeg skal til at vælge, hvilken skole jeg skal melde hende ind i, og det samme valg står masser af andre danskere jo med. Berlinske Tidende har fundet ud af, at der måske kan være en forretning der, for de har på baggrund af tal fra Undervisningsministeriet lavet en opgørelse, der simpelt hen viser, hvordan det ser ud på hver skole, helt ned på klassetrinniveau i nogle eksempler, med hensyn til hvor gode karakterer eleverne får, men også – og det er det, jeg vil spørge om – hvor mange der er med anden etnisk baggrund end dansk. Og det er ikke kun antallet af førstegenerationsindvandrere, men også af dem, der er andengeneration med anden baggrund end dansk, der bliver opgjort og udstillet her.

Når jeg spørger ministeren om det, er det selvfølgelig, fordi man kan frygte, nu det bliver opgjort af ministeriet og også en avis, der

har lavet det sådan lidt mere serviceminded og nemt tilgængeligt for forældre, at folk vil fravælge de skoler, som bare har en lidt højere procentdel af elever med anden etnisk baggrund end dansk. Og så er det, at vi desværre kan få skabt de problemskoler, som altså må slås med sociale problemer og en alt for stor del af integrationsindsatsen. Jeg ser i hvert fald meget hellere, at man får delt dem ud, og at hele Danmark tager del i integrationen.

Så jeg vil godt høre ministerens reaktion på, at de tal, som man altså har lagt ud fra Undervisningsministeriets side, og som på skoleniveau opgør antallet af indvandrere og andengenerationsindvandre- re, nu bliver brugt i et salgsmæssigt af en avis, der prøver at få penge ud af forældrene ved at sige til den, at antallet af indvandrere altså er et af de allerallervigtigste parametre, når de skal vælge en skole.

Kl. 13:26

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:27

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Først siger jeg tillykke med barnets fødselsdag på mandag, med de 5 år.

Jeg kender ikke de tal. Jeg kan slet ikke forholde mig til dem. Jeg hører også, at det er undervisningsministerens område. Men det, jeg som integrationsminister kan sige inden for mit eget område, er jo, at vi ikke bare føler os forpligtet til det, men også vil blive pisket med skorpioner af oppositionen, hvis vi i hvert fald ikke hele tiden forsøger at måle vores integrationsindsats. Så det gør vi ved hele tiden at evaluere vores egne projekter. Men jeg kan ikke forholde mig til spørgsmålet, da jeg ikke kender noget til det.

Kl. 13:27

Formanden:

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:27

Magnus Heunicke (S):

Jeg tror nu nok, at det er relevant at se på de her tal. Selvfølgelig skal man måle og finde ud af, hvordan det går med at få uddannelse og job og andet. Det her handler om fordelingen af første- og andengenerationsindvandrere på vores folkeskoler. Hele kernen i spørgsmålet er jo, om det er relevant. Er det noget, vi skal bruge kræfter på ikke kun at opføre, men skal vi også fortælle til den danske befolkning, at det er et vigtigt parameter, når man skal vælge en skole til sine børn, hvor mange procent af anden etnisk herkomst der er på den ene skole i forhold til den anden skole?

Deler ministeren ikke min frygt, kan man sige, for, at det kan udvikle sig til, at såvel dem, der nu betaler for guiden – nu er det lige Berlingske Tidende, der har lavet den her undersøgelse og skoleguide – som andre altså vil fravælge de skoler ude omkring i Danmark, som har en lidt større procentdel af børn af anden etnisk herkomst? Det vil sige, at man altså vil skubbe til den udvikling, at vi får skoler med større problemer integrationsmæssigt og større udfordringer integrationsmæssigt end andre skoler.

Kl. 13:28

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:28

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jo, men jeg må gentage, at jeg er integrationsminister, og at jeg ikke kender de tal. Jeg har det altså sådan, at jeg kun udtaler mig om det, jeg selv tror at jeg ved noget om.

Formanden:

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 13:28

Kl. 13:28

Magnus Heunicke (S):

Jeg har selvfølgelig respekt for ministrenes forskellige rammer osv., men så må jeg spørge mere overordnet. Mener ministeren ikke, at folkeskolen spiller en nøglerolle for integrationen, og foregår der slet ikke noget samarbejde mellem regeringens ministre i denne vigtige opgave, det er at integrere ikke mindst vores skolebørn? For uddannelse er jo vejen frem, hvis man skal integreres og have et job i vores samfund.

Jeg står noget uforstående over for, at ministeren slet ikke kender til, at der altså på Undervisningsministeriets ressortområde er lavet en opgørelse over antallet af børn af anden etnisk herkomst end dansk, også antallet af dem af anden generation af anden etnisk herkomst end dansk, som man så stiller til rådighed for forældre, og som så bliver brugt af Berlingske Tidende til at lave den her skoleguide, hvor det bliver highlightet, så vi selv kan gå ind at vælge, hvor vi skal sende vores børn hen, og hvor vi kan slippe for at deltage i integrationen.

Kl. 13:29

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:29

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Vi har jo en kæmpe virksomhed som dem, der har ansvaret for integrationen og koordineringen af den. Vi gør jo en indsats med hensyn til skolen, som selvfølgelig er utrolig vigtigt for integrationen, ved at vi bl.a. støtter projekter om sådan noget som lektiecafé, mødregrupper, samarbejdet mellem hjem og skole, støtter de unge i at få en uddannelse, rejser rundt med en fastholdelseskavane og forsøger at rekruttere rollemodeller, også meget gerne blandt unge indvandrere. Så vi er med alle steder.

Jeg er bare nødt til at melde hus forbi. Jeg kan ikke kommentere tal, hvis baggrund jeg ikke kender, og som jeg ikke ved om er citeret korrekt. Altså, vi ved jo godt, at der er en grænse mellem tal og løgn, og at det handler om, hvordan man fremstiller det i en avis og sådan noget. Det er ikke nogen retskilde for mig, det må jeg gentage. Jeg nøjes altså med at sige noget om det, som jeg klippefast ved noget om, medmindre det er noget, jeg bare kan udtrykke en mening om. Tal skal man være meget varsom med, så jeg må se de tal, jeg må kende baggrunden, og så vil jeg alligevel overlade det til undervisningsministeren at gøre rede for det. Så man skal spørge hende.

Kl. 13:30

Formanden:

Tak til hr. Magnus Heunicke.

Så er det hr. Morten Østergaard med spørgsmål til integrationsministeren, og så når vi også hr. Frank Aaen efterfølgende. Værsgo.

Kl. 13:31

Spm. nr. US 91

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil godt vende tilbage til den nye udlændingeaftale. Det, man jo kan se, er, at der ikke er nogen rød tråd i aftalen. Vi forstår, at regeringen har haft et ønske om at lave nogle ændringer, og der er det jo så gået, som det gør, nemlig at så har Dansk Folkeparti taget sig betalt med en buket af forslag, som man endda kan høre ministeren på fjernsynet sige at de slet ikke fra regeringens side var interesseret i.

Der er regler i dag, der gør, at man efter en vis periode kan få en tidsubegrænset opholdstilladelse. Og det, der bare indledningsvis er vigtigt at få ministeren til at bekræfte, er, at det forhold, at man nu vil give nogen adgang til hurtigere at få en tidsubegrænset opholdstilladelse, er ledsaget af, at det vil blive sværere for de personer, som i dag har udnyttet reglerne fuldt ud, at få det, fordi man altså nu vil hæve den generelle barriere for at få tidsubegrænset opholdstilladelse.

Det betyder, at for nogle af dem, torturoverleverne og andre, som har vanskeligt ved at tilegne sig et nyt sprog, vanskeligt ved at falde til, gør man det altså sværere at få den vished, det er at have tidsubegrænset opholdstilladelse. Og jeg vil gerne bede ministeren om at bekræfte, at pakket ind i en masse retorik om, at nu skal det være lettere, hvis man engagerer sig, gør regeringen det sværere for den gruppe, som i forvejen er allersvagest.

Kl. 13:32

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:32

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Naturligvis er der ikke nogen rød tråd i aftalen, altså, en Venstreminister og så en rød tråd – der er en blå tråd. Det her er liberal politik. Der var også engang, hvor Det Radikale Venstre var et liberalt parti, og hvor det ikke var kriminelt at gøre en indsats for at opnå noget hurtigere end andre. Men det er mange år siden.

Men jeg kan bare henvise til det, jeg har svaret tidligere. Vi anser det for en god ting for Danmark, at man animerer mennesker til at integrere sig noget hurtigere. Og så er det sådan i livet, at det ikke er alle, der kan gøre det samme på den samme tid, og sådan er det også her.

Kl. 13:33

Formanden:
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:33

Morten Østergaard (RV):

Jamen Det Radikale Venstre har tidligere stillet forslag om ting, der kunne gøre det lettere for folk, der var hurtige til at integrere sig, at få en permanent opholdstilladelse. Så det er sådan set ikke det, der er problemet.

Det, der er problemet, er, at regeringen tilsyneladende ikke kan gøre noget godt for nogle uden absolut at skulle gøre noget ondt for nogle andre. Det er det, ministeren viger uden om som katten om den varme grød, og det forstår jeg godt, for det er bestemt ikke særlig kønt.

Men lad os kigge på et andet område. Det fremgår af aftalen, at den enkelte udlænding skal gøre en indsats for at blive integreret og skal udvise medborgerskab. Det lyder jo smukt. Hvad er resultatet så? Det står i næste linje, nemlig at der derfor nu skal gå 4 år i stedet for 3 år, før man kan deltage i demokratiet. Det er dog en besynderlig tilgang til, at folk skal udvise medborgerskab, at der nu skal gå længere tid, før de kan få lov til at deltage i nærdemokratiet.

Jeg vil bare spørge ministeren, om det ikke er besynderligt, at en, der har skrevet bøger om demokrati, og som i øvrigt har slået sig op på at være en stor demokrat, sætter sig i spidsen for at forhindre, at folk, som hidtil har kunnet stemme til lokalvalg, fremover skal vente længere tid på at kunne det; det er altså en klar forringelse af deres muligheder for aktivt at udvise det medborgerskab, som man påstår at være så optaget af.

Kl. 13:34

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:34

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det er alligevel utroligt, at man nu skal høre en af arvtagerne i et parti, der i 1905 skilte sig ud fra Venstre, fordi de bildte sig ind, at de var endnu mere liberale og i øvrigt elitære og kulturradikale og alt muligt andet, sige: Man må ikke gøre det bedre for nogle, for så er der nok nogle andre, som man gør det dårligere for.

Vi er ikke ens; sådan er vi ikke født. Vi er heller ikke ens med hensyn til, hvor meget vi gør os umage. Det, som det forslag, som vi fremsætter næste fredag, drejer sig om, er at tilskynde til, at de, der vil noget, kan gøre sig umage, og så er der i øvrigt multolerance over for dem, der ingenting gider andet end kriminalitet. Sådan kan det ganske kort sammenfattes. Og så henviser jeg i øvrigt til det, som jeg har stået og forklaret i de sidste 35 minutter.

Kl. 13:35

Formanden:
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:35

Morten Østergaard (RV):

Det er jo på en eller en måde nærmest lidt komisk at høre på, for ministeren svarer ikke på de spørgsmål, der bliver stillet, men ud fra, hvilke tanker ministeren lige står og får.

Det, der er mit spørgsmål, er: Hvordan hænger det sammen med et ønske om at få et mere aktivt medborgerskab og om at udvise vilje til at deltage i demokratiet, at man nu permanent vil forringe mulighederne for folk, der er kommet hertil, for at deltage i demokratiet ved at ændre reglerne for at deltage i lokalvalg fra 3 år til 4 år? Hvordan hænger det sammen med ønsket om et øget medborgerskab?

Jeg vil da gerne helt konkret spørge ministeren, om det har indgået i overvejelserne, f.eks. gennem analyser under forhandlingerne, om kommunalvalgresultatet ville være faldet ud til fordel for de partier, der deltager i aftalen, altså Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, hvis det her havde været gældende. Vi ved jo, at det var et dårligt kommunalvalg ikke mindst for partiet Venstre, og det kan jo godt være, at man har set nogle af de meningsmålinger, der viser, at nydanskere er tilbøjelige til at stemme på oppositionspartierne, og at det er derfor, at man på den her måde ønsker at fremme sine egne chancer ved den næste kommunalvalg.

Kl. 13:36

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:36

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):
Det er for lavt, vil jeg sige til hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:36

Formanden:
Tak til hr. Morten Østergaard.

Og vi når også hr. Frank Aaen med et spørgsmål til integrationsministeren, værsgo.

Kl. 13:36

Spm. nr. US 92

Frank Aaen (EL):

Aftalen med Dansk Folkeparti indeholder et afsnit om ferie. Det rejser jo spørgsmålet om, hvad ferie er. Hvis nu ægtefællen til en politisk flygtning rejser tilbage til hjemlandet i forbindelse med sin fars død, er det så ferie, der skal straffes, fordi det er kriminelt?

Så er der nævnt sanktioner. Hvad går sanktionerne ud på? Betyder sanktionen, at hvis man er rejst på en såkaldt ulovlig ferie, altså et udlandsophold i hjemlandet, bliver man afvist ved grænsen og skal holde sig ude af landet i 10 år, selv om man har ægtefælle og børn i Danmark?

Kl. 13:37

Formanden:

Integrationsministeren.

Kl. 13:37

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nu kan jeg i sagens natur ikke foretage sagsbehandling af enkelte opstillede tilfælde. Men det, som jeg allerede tidligere har gjort opmærksom på, kan jeg gentage, og det er, at det er sådan, at hvis dem, der kommer til Danmark som flygtninge og får flygtningestatus, fordi de er personligt forfulgte, mener, at de kan ligge i transit til hjemlandet, må man selvfølgelig rejse spørgsmålet om, om de ikke har fået opholdsgrundlag på baggrund af forkerte oplysninger om omstændighederne derhjemme.

Det er jo grunden til, at man, så længe jeg overhovedet kan huske, har haft rejsebegrænsninger i flygtningepas. Og der er det, vi siger, at det altså ikke er meningen, at man i strid med en begrænsning i passet skal rejse hjem. Det er det, der kommer til stå.

Kl. 13:38

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:38

Frank Aaen (EL):

Jeg bad ikke om sagsbehandling, jeg prøvede bare at få uddybet, hvad ministeren mener at aftalens bestemmelse om ferie går ud på.

Hvis et menneske så f.eks. skulle komme til at rejse hjem i forbindelse med en faders alvorlige sygdom og død og dermed overskride de regler, der er, hvad er sanktionen så? Er det, at vedkommende kommer til den danske grænse og får at vide: Du kan ikke rejse ind, du skal holde dig væk fra Danmark i 10 år – selv om vedkommende har ægtefælle og børn her i landet?

Det er jo straffens størrelse, jeg også taler om. Det må vi da kunne få et svar på, det er jo rent principielt. Det har ikke noget med sagsbehandlingen at gøre.

Kl. 13:39

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:39

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det har ikke på noget tidspunkt hverken i aftalen eller i forhandlingerne indgået, at man skulle straffes efter nogle straffebestemmelser. Det står der ikke nogen steder, og det kan hr. Frank Aaen heller ikke finde.

Det, der står, er, at man ikke må rejse hjem i strid med den rejsebegrænsning, man har, uden tilladelse. Det er det, der ligger i det.

Kl. 13:39

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Nu kan ministeren jo sige, at det at blive holdt væk fra sin familie, fra sine børn, i 10 år ikke er nogen straf.

Jeg spørger endnu en gang: Kan man, hvis man overtræder denne bestemmelse f.eks. i forbindelse med et familiemedlems død, risikere at blive idømt en sanktion, der siger, at man skal holde sig ude af Danmark i 10 år uden dom, selv om man har ægtefælle og børn her i landet?

Kl. 13:40

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:40

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det, som jeg tror den danske befolkning tit har undret sig over, er, at man, hvis man kan overbevise Flygtningenævnet om, at man er individuelt forfulgt, så bare kan rejse frem og tilbage til det land, man siger man er forfulgt i. Det er det, vi vil dæmme op for. Det er det, der er meningen. Det skal have en konsekvens.

Kl. 13:40

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen og tak til integrationsministeren. Hermed sluttede spørgsmål til integrationsministeren, og vi går til spørgsmål til kirkeministeren.

Første spørger er fru Bente Dahl, værsgo.

Kl. 13:40

Spm. nr. US 93

Bente Dahl (RV):

Tak. Ministeren har bebudet et udvalg, der bl.a. skal se på muligheden for registrering af par i kirken. Jeg er rigtig meget interesseret i, hvad kommissoriet for det udvalg bliver. Der er specielt tre ting, jeg gerne vil spørge ind til i dag:

Den ene er, om det indgår, at registrerede par kan være ægtepar, eller agter ministeren fortsat at holde to begreber, altså registreret partnerskaber og ægtepar, hver for sig? Indgår det, at der åbnes for muligheden for, at homoseksuelle kan vies i folkekirken, altså at det gøres lovligt? Indgår det, at det skal være frivilligt for en præst, der ikke ønsker at foretage en kønsneutral vielse, at sige fra?

Kl. 13:41

Formanden:

Kirkeministeren.

Kl. 13:41

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Det, jeg har sagt i medierne, er den kendsgerning, at jeg sådan set – nu har jeg slået efter – i hvert fald i 15 år har interesseret mig for den sag. I mange år, også som formand for Kirkeudvalget, har jeg ført samtaler med fremtrædende personer i den danske folkekirke, som ved, at det her altid har interesseret mig. Jeg har som ordfører for Venstre her i salen igen og igen gjort gældende, at det her er et folkekirkeligt anliggende; det er kirkens sag, det er ikke noget Folketinget skal tvinge ned over folkekirken.

Da jeg nu er kirkeminister, har jeg så også sagt højt, at jeg har ført de samtaler, og jeg fornemmer, at det har medført en vældig debat. Jeg kan se, at biskopperne er blevet spurgt, og der er måske også sket en bevægelse. Jeg har så sagt, at jeg vil fortsætte de samtaler med nøglepersoner i folkekirken og om nødvendigt nedsætte et udvalg for at tage sagen op igen.

Men det er alt for tidligt at sige noget konkret om det kommissorium, hvis det sådan skulle udformes. Jeg kan jo rådføre mig med, hvem jeg vil, uden et kommissorium, men bliver det aktuelt, er der selvfølgelig mange mennesker, jeg ville snakke om det med, før jeg ville offentliggøre noget om det.

Kl. 13:42

Formanden:

Fru Bente Dahl.

Kl. 13:42

Bente Dahl (RV):

Som det også fremgår af gårsdagens Kristeligt Dagblad, har der igennem årene været mange, mange udvalg nedsat, der har diskuteret det her spørgsmål, så temaet er ikke nyt. Det nye er, at vi har hørt ministeren bebude – nu siger ministeren: om nødvendigt – at nedsætte et udvalg.

Jeg vil så gerne høre om, hvornår ministeren føler at det er nødvendigt at nedsætte et udvalg, og jeg vil gerne høre, om ministeren agter at holde de to begreber, altså registreret partnerskab og ægteskab, adskilte?

Kl. 13:43

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:43

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg kan kun gentage, at jeg i øjeblikket og mere intenst end tidligere fører samtaler med forskellige nøglepersoner i folkekirken. Pr. tradition er Københavns biskop den faste rådgiver for ministeriet, men jeg har jo altid opfattet det samlede bispekollegium som faste samtalepartnere og rådgivere. Selv om jeg også taler med andre, er det altså der, hvor sagen er lige nu. Jeg vil ikke begynde at presse de danske biskopper til noget bestemt.

Kl. 13:43

Formanden:

Fru Bente Dahl.

Kl. 13:44

Bente Dahl (RV):

Ministeren nævner, at intet skal tvinges igennem, og at det er kirkens sag, men lige nu er det sådan, at der er en barriere, så man ikke lovligt kan indgå et ægteskab i folkekirken, hvis man er homoseksuel.

Jeg vil høre, om ministeren er indstillet på at gøre det lovligt, altså at fjerne barrieren? Når ministeren siger, at det er kirkens sag, så ved jeg jo, at kirken ikke kan udtale sig – kirken tegnes ikke af nogen, det er det, jeg mener. Kirken kan ikke tegnes af nogen, og den tegnes ikke af nogen, så ministeren må nødvendigvis foretage en politisk handling, og der vil jeg høre, om ministeren er indstillet på at gøre det lovligt, at homoseksuelle kan blive viet i folkekirken? Selvfølgelig skal det være frivilligt for den enkelte præst at foretage vielser.

Kl. 13:44

Formanden:

Kirkeministeren.

Kl. 13:44

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jeg kan kun gentage, at jeg i øjeblikket fører samtaler med biskopperne og med andre i den danske folkekirke, og jeg kan ikke komme længere end det i øjeblikket. Jeg afventer, om biskopper og andre mener, at der er nogle grupperinger i den danske folkekirke, der kan finde sammen om nogle mere konkrete råd til mig.

Kl. 13:45

Formanden:

Tak til fru Bente Dahl.

Så er det fru Karen Klint som den sidste spørger til kirkeministeren, værsgo.

Kl. 13:45

Spm. nr. US 94

Karen J. Klint (S):

Tak for det. Det er så til noget helt andet. For over et år siden vedtog vi her i Folketinget en lov om neutrale begravelsespladser, men det går lidt trægt med at få dem oprettet. Så jeg vil høre, hvad ministeren kan sige om status på etableringen af de neutrale urneskovgravpladser, som det jo blev til, herunder om det er korrekt, at ministeriet og Frederikshavn Kommune ikke kan finde en udgiftsneutral ordning for kommunen, der jo gerne vil hjælpe med at etablere en urnegravplads på de såkaldte Sæbygårdsarealer, dog således at det er kommunen, der har ansvaret og tilsynet, men at den daglige drift varetages af andre. Så i første omgang vil jeg lige bede om en status på det.

Kl. 13:46

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:46

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen det er jo fuldstændig rigtigt, at fru Karen Klint i høj grad selv var fødselshjælper, igangsætter, kan man sige, for at få det lovfor-slag om neutrale begravelsespladser igennem for nogle år siden, og vi var også enige om, at det bestående regelsæt skulle fortsætte, men at det skulle være lettere for kommunerne at oprette en kirkegård; der behøvede ikke mere at være et kapel. Det var sådan set den eneste forskel. Så siger fru Karen Klint, at det går trægt. Ja, det undrer sådan set også mig. Det undrer mig faktisk meget, for der var jo grupper, der dengang meget gerne ville have en skovkirkegård. Nu vil fru Karen Klint så høre om en konkret sag, og da det jo ikke er et personspørgsmål, kan man vel godt tillade sig at diskutere den konkrete sag hernede i Folketingssalen, da både kommunen og andre har offentliggjort det.

Så jeg må altså sige, at jeg ikke forstår det. Jeg synes, at jeg på alle måder har forsøgt at vejlede den kommune. Jeg har ringet til den tidligere borgmester og har spurgt, om der var noget, jeg kunne hjælpe med, men de måtte altså sørge for at sende nogle vedtægter ind. Og det gør kommunen ikke. Men jeg kan fastslå her, at hvis det er noget med, at kommunen vil forsøge at smygge ansvaret af sig, eller at vi skal garantere, at det er udgiftsneutralt, så må jeg sige, at så hjælper den nye lov ikke noget, for det er der aldrig blevet lovet; det kan jeg ikke love, og det må jeg ikke love, og sådan er det heller ikke. Altså, kommunen må jo selv tage ansvaret. Der er tale om kommunale begravelsespladser, og kommunen må selv tage ansvaret. Jeg ved ikke, om det er der, det halter, men jeg kunne måske få en fornemmelse af, at man vil blæse og have mel i munden på en gang. Men det kan fru Karen Klint måske fortælle mig.

Kl. 13:47

Formanden:

Fru Karen Klint.

Kl. 13:48

Karen J. Klint (S):

Nu er jeg jo heller ikke en del af den konkrete sagsbehandling, så jeg undrer mig også bare over, at man ikke når videre. Vi har haft adgang til at se noget af korrespondancen, men givetvis ikke det hele. Jeg er enig med ministeren i, at man ikke kan delegere ansvaret, men

man kan jo godt lave en aftale om den daglige drift, og så er spørgsmålet jo, om det koster store eller små beløb at gøre det. Så har jeg et andet spørgsmål til ministeren. I forbindelse med andre begravelsespladser, som ikke administreres af menighedsrådene, som jo sådan set kan være eller kan kalde sig en slags bestyrelse for en kirkegård, er der i hvert fald nogle kommuner, der har overladt bestyrelsesarbejdet til et teknisk udvalg eller andre stående udvalg, og der vil jeg spørge, om det ikke også ville være en mulighed for netop den konkrete kommune, når det er en neutral urneskovbegravelsesplads, altså om det ikke er et stående udvalg, der kan udgøre bestyrelsen, i stedet for at man skal etablere en ny bestyrelse?

Kl. 13:48

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:48

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen der tror jeg at kommunen blander to ting sammen, og jeg er lige ved at tro, at fru Karen Klint også gør det. For i brevet henvises der til, at der er kommunale gravpladser, hvor bestyrelsen udgøres af et af kommunens udvalg. Men det er jo bestyrelsen, og det er stadig væk kommunen, for vi kræver, at over halvdelen af bestyrelsen skal være fra kommunen, et udvalg eller whatever. Så det er der ikke nogen problemer i. Men det betyder jo ikke, at driften overlades. Jeg forstår, at man vil overlade driften. Og fru Karen Klint har fuldstændig ret i, at man kan overlade den daglige drift, og det har vi også skrevet til kommunen. Men jeg tror bare, at kommunen vil mere. Man vil ikke have ansvaret. Man vil overdrage ansvaret også over for borgerne, for brugerne; hele opkrævningen i forbindelse med gravstederne vil man overlade til andre, og der må jeg sige, at det kan man ikke.

Kl. 13:49

Formanden:
Fru Karen Klint.

Kl. 13:49

Karen J. Klint (S):

Jeg har forstået den mulige konflikt således, at kommunen faktisk har ridset op, at de påtager sig det overordnede ansvar for gravpladsen, at de også vil overtage det med vedtægterne vedrørende bestyrelse, tilsyn og benyttelse, men at det er driften af gravpladsen, der er problemet.

Jeg mener, at den konkrete kommune faktisk har tilskrevet ministeren her forleden dag om, at man vil have det stående udvalg til at udgøre bestyrelsen, og det er det, man nu ønsker at få tilbagemelding om. Og så tror jeg også, man bruger ordet udgiftsneutral, og det kan selvfølgelig godt være, at det indebærer et ekstra møde og dermed koster noget mere.

Men for at slutte spørgsmålet af, tror ministeren så, at vi skulle løse denne konkrete sag på en anden måde, f.eks. med nogle fælles møder, for at være fødselshjælpere en gang mere? For det kunne være interessant at få en gravplads etableret, når vi nu har talt så længe om den. Hvis det drejer sig om misforståelser, er det jo ærgerligt, at man skriver sig ind i flere misforståelser i stedet for at få dem løst.

Kl. 13:50

Formanden:
Kirkeministeren.

Kl. 13:50

Kirkeministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Der er svaret klart. Kommunen har ansvaret, men man kan overlade den daglige drift til andre.

Jeg synes bare, at hvis der er nogle grupper her i samfundet, der ønsker sådan en gravplads, så skal de gå et andet sted hen, for det er åbenbart for besværligt i Frederikshavn. Den sag har verseret i årevis, til trods for at jeg er gået langt ud over, hvad en minister gør normalt, ved at ringe op til kommunen og spørge, om der var noget, jeg kunne hjælpe dem med. Nu får jeg bare igen en skrivelse, hvor man blander tingene sammen, i stedet for at man sender vedtægterne. Man kan bare tage at sende vedtægterne.

Kl. 13:51

Formanden:

Tak til fru Karen Klint og til kirkeministeren.
Hermed sluttede spørgetimen.

[Man gik herefter tilbage til dagsordenens punkt 1 og 2].

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 35:

Forespørgsel til justitsministeren om »Scandinavian Star«-ulykken.

Af Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Pia Adelsteen (DF), Lone Dybkjær (RV) og Line Barfod (EL).

(Anmeldelse 15.03.2010).

Sammen med dette punkt foretages:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 36:

Forespørgsel til socialministeren om fattigdomsproblemer i Danmark.

Af Mette Frederiksen (S), Özlem Sara Cekic (SF), Anne Marie Geisler Andersen (RV) og Line Barfod (EL).

(Anmeldelse 15.03.2010).

Kl. 13:51

Formanden:

Hvis ingen af de tilstedeværende medlemmer i Folketinget gør indsigelse, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages i dag kl. 14.00.

Mødet er udsat. (Kl. 13:52).

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:00

Formanden:

Mødet er genoptaget, og vi er ved punkt 4, besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre.

Det første spørgsmål er til statsministeren af fru Mette Frederiksen, som starter med at læse spørgsmålet op.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1540

1) Til statsministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Synes statsministeren, at det er en god kvalifikation hos Benedikte Kiær, som statsministeren har udpeget som ny socialminister, at socialministeren har siddet 4-5 år i det øverste organ i den ultraliberale tænketank CEPOS, hvis synspunkter er, at fattigdom ofte er selvfor-

skyldt, at staten ikke bør arbejde på at mindske den økonomiske ulighed, at staten ikke skal søge at kompensere for negativ social arv, og at fattigdom ikke er et væsentligt politisk problem i Danmark?

KI. 14:03

Mette Frederiksen (S):

Synes statsministeren, at det er en god kvalifikation hos Benedikte Kiær, som statsministeren har udpeget som ny socialminister, at socialministeren har siddet 4-5 år i det øverste organ i den ultraliberale tænketank CEPOS, hvis synspunkter er, at fattigdom ofte er selvforskyldt, at staten ikke bør arbejde på at mindske den økonomiske ulighed, at staten ikke skal søge at kompensere for negativ social arv, og at fattigdom ikke er et væsentligt politisk problem i Danmark?

KI. 14:00

Formanden:

Statsministeren.

KI. 14:00

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg har udpeget Benedikte Kiær til socialminister, fordi jeg mener, hun er den rigtige til at beklæde denne post og gennemføre regeringens politik på området. Og hvad er så regeringens politik på området? Ja, den er, at vi skal bekæmpe fattigdom og ikke rigdom; den er, at vi skal kæmpe for at fastholde Danmarks position som værende blandt de rige lande i verden, hvor indkomstforskellene er mindst, og hvor vi bekæmper fattigdom. Det er regeringens politik, den er Benedikte Kiær udnævnt som socialminister til at varetage, og det har jeg fuld tillid til at hun mestrer.

KI. 14:01

Formanden:

Fru Mette Frederiksen.

KI. 14:01

Mette Frederiksen (S):

Når jeg vælger at stille det her spørgsmål, er det, fordi vi jo lige nu har økonomisk krise i Danmark. Vi har igennem en længere periode oplevet, at ledigheden stiger. Rigtig mange mennesker har mistet deres arbejde. Der er unge mennesker, der ikke når at komme ind på arbejdsmarkedet. Der er unge mennesker, der ikke får gennemført en uddannelse. Vi ved, desværre belært af historiske erfaringer, at når de ting sker i et samfund, vil der også ofte være flere mennesker, der bliver ramt af økonomiske problemer.

En af de udtalelser, som er kommet fra CEPOS, som jeg synes er særlig slem, er en udtalelse om, at fattigdom ofte er selvforskyldt. Det er ikke en holdning, jeg deler. Jeg tror faktisk, at de fleste mennesker, der bliver ramt af økonomiske problemer, ofte gør det, fordi der er nogle udefrakommende problemer i deres liv. Jeg tror, at hvis man skal være socialminister i Danmark og både løse problemer med fattigdom og ulighed og sociale problemer, især i en situation, hvor der er økonomisk krise, så skal man også have forståelse for, at konjunkturerne f.eks. kan spille ind med hensyn til, hvor mange mennesker der har ordentlige og gode vilkår, og hvor mange mennesker der ikke har det.

Derfor bekymrer det mig som socialdemokrat, at vi har en socialminister, der er så tæt knyttet til en politisk tænketank, som har ytrret sig på en sådan måde, at man med god grund kan sætte spørgsmålstegn ved, om den vil de mest udsatte borgere i det her samfund det godt. Det er derfor, jeg stiller spørgsmålet, og jeg synes ikke rigtig, at statsministeren for alvor er nået ind i den diskussion endnu.

Formanden:

Statsministeren.

KI. 14:03

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Socialministeren er ikke tilknyttet nogen tænketank. Det er sådan, at når man tiltræder hvervet som minister, frasiger man sig alle tillids-hverv. Man kan ikke beklæde andre funktioner, mens man er minister. Så socialministeren er ikke tilknyttet nogen tænketank, og i øvrigt er det fru Benedikte Kiær, der er udnævnt som socialminister, og ikke nogen tænketank eller nogen direktør for nogen tænketank. Så fru Benedikte Kiær er udnævnt som socialminister i min regering på baggrund af hendes personlige kvalifikationer til at varetage regeringens politik.

Jeg deler i øvrigt fuldstændig fru Mette Frederiksens analyse af, at når vi er i økonomisk krise, er det ekstra vigtigt at have et skarpt blik på samfundets udsatte grupper. Det er også derfor, det er regeringens politik, og det er også derfor, at et af de ti pejlemærker, vi har sat op for 2020, er pejlemærket om at fastholde Danmark som et land blandt de rigeste i verden, hvor indkomstforskellene er mindst, og hvor vi bekæmper fattigdom og ikke rigdom.

KI. 14:04

Formanden:

Fru Mette Frederiksen.

KI. 14:04

Mette Frederiksen (S):

Men statsministeren ved jo lige så vel som jeg, at vi som politikere er rundet af noget. Vi indgår i forskellige sammenhænge, hvor vi oparbejder og opbygger vores egne argumenter og vores politiske værdier, hvorpå vi former eksempelvis vores konkrete forslag. Det er jo nok ikke et tilfældigt, at jeg som socialdemokrat aldrig nogen sinde er blevet indbudt til CEPOS. Jeg ville heller ikke takke ja, hvis jeg fik indbydelsen til at sidde i deres øverste organ, fordi jeg ikke deler de grundlæggende værdier, hvorpå CEPOS arbejder og bygger.

Men det gør Benedikte Kiær tilsyneladende som socialminister og som politiker, og derfor må man jo alt andet lige, medmindre regeringen går ud og siger, at det forholder sig direkte modsat, forventer, at der er en sammenhæng mellem de udsagn, vi desværre kender så godt for CEPOS, og så det grundlag, hvorpå socialministeren arbejder. I en situation, hvor fattigdommen er stigende i Danmark, og hvor den har været kraftigt stigende under både højkonjunkturen og nu under lavkonjunkturen, kan man i hvert fald sætte spørgsmålstegn ved, om regeringen er i stand til at løse fattigdomsproblemerne.

KI. 14:05

Formanden:

Så er det statsministeren.

KI. 14:05

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kender ikke selv så frygtelig meget til CEPOS. Jeg ved, at det ikke er et politisk parti, men en tænketank. For mig er det ikke diskvalificerende, at man som politiker har deltaget i politiske diskussioner i forskellige sammenhænge. Fru Benedikte Kiær er medlem af Det Konservative Folkeparti og er udpeget af mig som minister med det afsæt, at hun er medlem af Det Konservative Folkeparti, og så i øvrigt med henblik på at gennemføre regeringens politik, som jeg nu har gjort rede for, og som ikke flugter med de udsagn, som fru Mette Frederiksen forsøger at knytte fru Benedikte Kiær op på.

For mig er det ikke diskvalificerende at have deltaget i forskellige politiske sammenhænge. Jeg er ikke helt sikker på, at jeg har

skrevet det på mit cv, men jeg har selv deltaget i festivalkomiteen i både 1985 og 1989 til forberedelse af arrangementer i Moskva og Pyong-yang. Der deltog ret mange fra Danmarks ungdomskommunistiske parti. Det har ikke rundet mig, ud over at det er et udtryk for, at jeg også har diskuteret politik med folk, jeg ikke hundrede procent har været enig med.

Kl. 14:06

Formanden:

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 14:06

Mette Frederiksen (S):

Undskyld mig, vi er 25 år tilbage i tiden, og det er selvfølgelig sikkert meget interessant for statsministeren selv at erindre sig, hvad der foregik i ministerens eget liv på det tidspunkt. Men jeg tror, at det for de fleste borgere måske er lidt mere relevant at forholde sig til, hvad der er foregået i nutiden, når en ny socialminister er udpeget. Og det er jo altså sådan, at den nye socialminister først udtrådte af CEPOS på det tidspunkt, hvor hun blev udpeget til minister eller efterfølgende, for navnet figurerede på CEPOS' hjemmeside helt op til, at Danmarks Radio med egne ord kunne afsløre, at ministeren havde en fortid i CEPOS.

Jeg vil sådan set gerne holde fast i, at det i mine øjne virker besynderligt, at man kan sidde i det øverste organ – vi taler altså om den øverste myndighed – hos CEPOS i en årrække som aktiv politiker uden at dele de holdninger, som CEPOS giver udtryk for. Det virker aldeles besynderligt. Og derfor: Hvis der er overensstemmelse mellem de grundlæggende synspunkter, der udgår fra CEPOS, og socialministerens holdninger, er det jo svært at se en ordentlig socialpolitik foran sig.

Kl. 14:07

Formanden:

Så er det statsministeren.

Kl. 14:07

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Men det er der jo heller ikke i forhold til det spørgsmål, som rejses, og de udsagn fra CEPOS' direktør, som er trukket frem som begrundelse for spørgsmålet. Ministeren agerer på regeringens politiske grundlag, og det er meget, meget klart; det er, at vi ønsker at fastholde Danmark som et blandt verdens rigeste lande med mindst indkomstforskel, at vi ønsker at bekæmpe fattigdom og ikke rigdom. Det er regeringens politiske grundlag. Det tror jeg i øvrigt matcher værdigrundlaget også i Det Konservative Folkeparti meget fint, ligesom det matcher værdigrundlaget i mit eget parti meget fint, og det er jo med det holdningsmæssige afsæt, at fru Benedikte Kiær er valgt som minister.

Når jeg nævner den anden historiske betragtning, er det jo, fordi jeg ved, at fru Mette Frederiksen kæmper hårdt for at komme i regering med et parti, hvor fremtrædende folk ikke har været med i løst agtige tænketanke, men altså har bestridt formandskaber i partier, der baserer sig på en ideologi, der på linje med nazismen har været blandt de grusomste ideologier, vi har kunnet iagttage efter anden verdenskrig.

Kl. 14:08

Formanden:

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 1.

Spørgsmål 2 er også til statsministeren og er også stillet af fru Mette Frederiksen.

Kl. 14:08

Spm. nr. S 1542

2) Til statsministeren af:

Mette Frederiksen (S):

Hvordan forklarer statsministeren den tætte kobling mellem VK-regeringen og CEPOS, når CEPOS' direktør bl.a. står bag udtalelser som »Fattigdom er ikke et væsentligt politisk problem i Danmark«?

Formanden:

Jeg kan oplyse, at hr. Martin Henriksen ønsker at være medspørger, men først er det fru Mette Frederiksen. Værsgo.

Kl. 14:09

Mette Frederiksen (S):

Hvordan forklarer statsministeren den tætte kobling mellem VK-regeringen og CEPOS, når CEPOS' direktør bl.a. står bag udtalelser som, at fattigdom ikke er et væsentligt politisk problem i Danmark?

Kl. 14:09

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:09

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Regeringen er, som jeg allerede har sagt nogle gange, og spørgetidsreglerne gør rimeligvis også, at jeg kommer til at sige det nogle gange endnu, ikke enig i det synspunkt fra CEPOS' direktør, som der refereres til i spørgsmålet. Og så kan jeg i øvrigt ikke se den kobling, der forudsættes at være i spørgsmålet.

Kl. 14:09

Formanden:

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 14:09

Mette Frederiksen (S):

Altså, koblingen er jo ganske klar. En af stifterne af CEPOS sidder som minister i VK-regeringen i dag, en anden minister, der netop er udpeget, har siddet i CEPOS' øverste organ igennem en årrække, og derudover så tror jeg ikke, at det er en hemmelighed for nogen, at der er tale om en række politiske meningsdannere, som også har nær tilknytning til eksempelvis partiet Venstre, og som har haft det til en række ministre undervejs. Så jeg tror, at det er klart for enhver, at der er en tæt sammenhæng mellem regeringen og CEPOS. Derfor interesserer det selvfølgelig også os som socialdemokrater, om regeringen er bannefører for de synspunkter, som vi kender så godt fra CEPOS.

Jeg synes selvfølgelig, det vil være meget interessant, hvis statsministeren i dag siger, at fattigdom *er* et væsentlig politisk problem i Danmark. Derfor kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre, hvilke planer statsministeren selv har for at imødekomme de stærkt stigende fattigdomsproblemer, vi oplever i Danmark. Vi oplever bl.a. lige nu, at antallet af børn i Danmark, der vokser op i fattigdom, er stigende. Vi ved fra en række kvalitative undersøgelser, hvor man har spurgt børnene, at det medfører en række afsavn eksempelvis i forhold til deltagelse i det øvrige samfundsliv og i børnenes sociale liv i det hele taget. Som socialdemokrat synes jeg, at det er meget alarmerende, for jeg er ikke i tvivl om, at hvis fattigdommen får lov til at vokse og uligheden også, så vil vi få et stadig mere skævvredet Danmark, og det er ikke det Danmark, jeg ønsker. Jeg ønsker et Danmark, der hænger sammen. Så jeg vil spørge: Hvis statsministeren er enig med mig som socialdemokrat i, at det er vigtigt at bekæmpe fattigdom, hvilke initiativer forestiller statsministeren sig at tage i den retning?

Kl. 14:11

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:11

Kl. 14:14

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det synes jeg er et glimrende spørgsmål, og det er i virkeligheden lidt ærgerligt, at det ikke er stillet, fordi dem, der er stillet, er sådan nogle drillespørgsmål, som jeg jo er nødt til at svare på, fordi de er stillet. Ellers er det jo ikke respekt for Folketingets arbejde.

Jeg må sige, at CEPOS ikke er noget politisk parti, det er en tænketank. De partier, som regeringen udgøres af, er Venstre og Det Konservative Folkeparti. Man vil ikke i nogen af de partiers principprogrammer kunne finde udsagn om, at fattigdom ikke betyder noget, eller om, at fattigdom skaber dynamik, eller om noget tilsvarende. Tværtimod, så vil man i regeringens nye arbejdsgrundlag, »Danmark 2020«, kunne se meget klart, at vi blandt ti centrale pejlemærker for 2020 har sat det op, at vi ønsker, at Danmark skal være blandt de rige lande i verden, hvor indkomstforskellene er mindst, fordi det sikrer sammenhængskraft i vores samfund, hvor vi ønsker at bekæmpe fattigdom og ikke rigdom.

Det er bl.a. også i det lys, at vi nu har indledt arbejdet med at udfinde retvisende fattigdomsindikationer. For jeg anerkender, at vi har det smertelige dilemma, at vi i et af verdens rigeste samfund – et af verdens absolut rigeste samfund – har mennesker, der lever på kanten af tilværelsen, har mennesker, der har svært ved at stå på egne ben. Det er man selvfølgelig nødt til at tage alvorligt, og derfor indleder man jo også et arbejde for at få identificeret de grupper mere præcist, sådan at man også kan tage præcise initiativer i forhold til netop de mennesker.

Kl. 14:12

Formanden:

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 14:12

Mette Frederiksen (S):

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at jeg ikke kunne drømme om at stille drillespørgsmål i Folketingssalen; dertil synes jeg, at Folketingets tid og sådan set også statsministerens tid er alt for vigtig.

Når jeg spørger ind til koblingen mellem VK-regeringen og den i mine øjne ultraliberale tænketank CEPOS, er det, fordi jeg synes, det er relevant, og fordi jeg ganske enkelt ikke tror på, at man sidder i CEPOS' højeste organ i en årrække, hvis ikke man deler de grundlæggende værdier hos CEPOS. De værdier, som CEPOS ofte udtrykker i samfundsdebatten, er eksempelvis, at ulighed kan være retfærdig, at fattigdom ofte er selvforskyldt, og at der ikke pålægger os noget moralsk ansvar for som samfund at udligne forskellen. Det er synspunkter, som jeg tror er ødelæggende for udviklingen af det danske samfund.

Statsministeren glemmer at svare på mit spørgsmål. Jeg spørger nemlig meget konkret om, hvordan statsministeren har tænkt sig at afskaffe fattigdommen i Danmark og gøre noget ved de stigende fattigdomsproblemer. Det undlader ministeren at svare på. Kunne ministeren ikke svare denne gang: Hvordan vil statsministeren bekæmpe fattigdommen i Danmark?

Kl. 14:14

Formanden:

Jeg må bare lige sige, at statsministeren jo har sagt, at man svarer på de spørgsmål, der er stillet skriftligt. Man kan ikke angribe statsministeren for ikke at svare på spørgsmål, der ikke er stillet skriftligt til spørgetiden.

Statsministeren.

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil bare sige, at det spørgsmål, der er blevet stillet, lyder: Hvordan forklarer statsministeren den tætte kobling mellem VK-regeringen og CEPOS, når CEPOS' direktør bl.a. står bag udtalelser som, at fattigdom ikke er et væsentligt politisk problem i Danmark.

Jeg har svaret fuldstændig udtømmende på det. CEPOS indgår ikke i regeringen. CEPOS er ikke noget politisk parti. Direktøren for CEPOS er ikke udnævnt til minister. Den minister, jeg har udnævnt, hedder fru Benedikte Kiær. Hun er medlem af Det Konservative Folkeparti. Det er på det grundlag og så selvfølgelig regeringsgrundlaget, at hun bestrider ministerposten.

Hvis fru Mette Frederiksen var oprigtig interesseret, skulle vi jo diskutere med afsæt i regeringens arbejdsgrundlag og ikke ud fra, hvad en eller anden direktør i en tænketank har måttet forfatte det ene eller andet sted. Og hvis man ser på regeringens arbejdsgrundlag, står der klart, at regeringen har det pejlemærke, at vi i 2020 skal være blandt de lande i den rigeste del af verden, hvor der er mindst indkomstforskelle, og hvor vi bekæmper fattigdom og ikke rigdom.

Vi har sat arbejdet i gang med på en relevant måde at få afdækket, hvordan vi kan få identificeret de fattige grupperinger i Danmark, så vi målrettet kan sætte ind over for dem.

Kl. 14:15

Formanden:

Så er det hr. Martin Henriksen som medspørger. Værsgo.

Kl. 14:15

Martin Henriksen (DF):

Tak. Nu skal jeg ikke blande mig i diskussionen om, hvad der er, og hvad der ikke er, drillebemærkninger, men jeg vil tillade mig at komme med en enkelt bemærkning.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvilken kommentar statsministeren har til, at den kommende socialdemokratiske formand for KL har givet udtryk for nogle meget ultraliberale, CEPOS-lignende holdninger om at indføre brugerbetaling for praktisk hjælp i hjemmeplejen, altså for ældre medborgere. Hvilken kommentar afføder det fra statsministeren, at Socialdemokraterne nu kører på med meget liberale holdninger og CEPOS-lignende holdninger? Er det problem?

Kl. 14:15

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 14:16

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu kommer vi lidt langt omkring, men det, man vel kan sige, er, at den enkelte politiker jo må dømmes på sine egne udtalelser og ikke på, hvorfra man har hentet inspiration til dem.

Jeg ved ikke, om hr. Trøjborg fra Horsens har været specielt inspireret af CEPOS, eller om inspirationen kommer andre steder fra, når han har kastet sig ud i et opgør med et universelt gode i det danske velfærdssamfund – altså tanken om, at når man har båret byrder igennem hele livet og har betalt sin skat, har man også ret til at få fundamental hjælp de steder, hvor ens helbred svigter, hvad enten det handler om, at man skal have hjælp til personlig hygiejne, eller om man skal have hospitalsbehandling eller andet.

Jeg ved ikke, hvor inspirationen kommer fra, og det skal udsagnet jo heller ikke dømmes på, for folk skal dømmes på deres egne politiske holdninger, og det er så også det, jeg insisterer på i forhold til landets socialminister. Hun skal jo dømmes på regeringens program, og det har jeg i flere omgange gjort rede for.

Formanden:

Så er det fru Mette Frederiksen med sidste spørgsmål til statsministeren. Værsgo.

Kl. 14:17

Mette Frederiksen (S):

Når jeg tillader mig at spørge meget direkte om, hvordan statsministeren ønsker at bekæmpe fattigdommen i Danmark, så er det – hvis statsministeren kan afkræfte, at regeringen er af den holdning, at fattigdom ikke er et væsentligt problem i Danmark som udtalt af CEPOS – fordi det så må betyde, at statsministeren mener, at fattigdom er et væsentligt problem i Danmark.

Der kan jeg jo bare som socialpolitiker konstatere, at den siddende regering ikke har gjort noget som helst for at bekæmpe den fattigdom, der har været stigende siden 2001. Derfor tillader jeg mig, og det mener jeg sådan set er helt inden for reglerne – derfor kigger jeg også op på Folketingets formand – at spørge ind til, at hvis statsministeren er af den overbevisning, at det er et væsentligt problem, så antager jeg også, at statsministeren har konkrete ideer til, hvordan vi afskaffer fattigdom i Danmark.

Kl. 14:17

Formanden:

Statsminister.

Kl. 14:17

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg mener, som jeg også sagde det før, at det er et smerteligt dilemma, at vi i et af verdens rigeste samfund, hvor vi betaler verdens højeste skat, har verdens største offentlige sektor, har det mest fintmaskede sikkerhedsnet, der findes i noget land på denne klode, alligevel har mennesker, der falder igennem, og som ikke kan stå på egne ben, og som er fattige på økonomi eller ressourcer. Det er et problem. Jeg tror ikke, det er et problem, jeg er i stand til at løse inden for rammerne af spørgetidsreglerne, altså på 1 minut.

Men det, jeg kan sige, er, at vi i det nye arbejdsgrundlag »Danmark 2020« har sat nogle klare målsætninger vedrørende den her problemstilling. Vi har også åbent sagt, at vi har brug for nu at få udviklet nogle retvisende indikatorer for at få afgrænset den gruppe mennesker, vi her snakker om – ikke ud fra en eller anden primitiv betragtning om medianindkomster, for der er jo det lidt underlige ved alt det her med Gini-koefficienter m.v., at når vi er i krise, mindskes uligheden i vores samfund, og når vi er i fremgang, får vi en stigende ulighed i vores samfund, hvis vi går matematisk til værks. Og det er jo en forkert måde at se det på. Derfor har vi brug for at få udviklet nogle indikatorer, så vi kan se at finde præcis frem til, hvad det er for nogle mennesker, der er i klemme, så vi kan målrette vores initiativer. Det har regeringen jo allerede gjort på en stribe måder, tit også sammen med fru Mette Frederiksens eget parti, når vi har udmøntet satspuljer, og det arbejde skal vi fortsætte og intensivere. Den første og den bedste opskrift er at sørge for, at vi får væksten i vores samfund igen.

Kl. 14:19

Formanden:

Tak til fru Mette Frederiksen. Hermed sluttede spørgsmålet til statsministeren.

Næste spørgsmål, nr. 3, er til transportministeren af hr. Magnus Heunicke.

Kl. 14:19

Spm. nr. S 1394

3) Til transportministeren af:

Magnus Heunicke (S):

Hvad vil regeringen gøre for at sikre, at den hårde snevinter, som har drænet de kommunale vejbudgetter, ikke yderligere forværrer vedligeholdelsefterslæbet på det kommunale vejnet, som i forvejen vurderes til at være på mere end 20 mia. kr.?

Formanden:

Hr. Magnus Heunicke er ikke at finde. Det vil sige, at der ikke er spørgsmål til transportministeren.

Men der er spørgsmål til socialministeren af hr. Martin Henriksen, som i hvert fald er til stede. Hr. Martin Henriksen, der er spørgsmål til socialministeren, spørgsmål 4, som hr. Martin Henriksen starter med at stille. Og så gør jeg opmærksom på, at næste spørgsmål er stillet af fru Lise von Seelen. Så hvis nogen er i stand til at orientere om, at det kommer i den rækkefølge, så gør vi det.

Kl. 14:20

Spm. nr. S 1340

4) Til socialministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Vil ministeren kommentere Fredericiamodellen »Længst muligt i eget liv«, hvor formålet er at hjælpe den ældre borger med at genvinde sin funktionsevne, så den ældre kan leve sit liv uden hjælp fra hjemmeplejen – eller med meget mindre hjælp fra hjemmeplejen – i og med at kommunen går hurtigt ind og tildeler borgeren ekstra støttetimer og træner borgeren til i højere grad at blive selvhjulpne i eget hjem?

Formanden:

Hr. Martin Henriksen, værsgo.

Kl. 14:20

Martin Henriksen (DF):

Tak. Jeg beklager, at jeg lige var uopmærksom et øjeblik. Det skal selvfølgelig ikke gentage sig.

Spørgsmålet går på, om socialministeren vil kommentere Fredericiamodellen »Længst muligt i eget liv«, hvor formålet er at hjælpe den ældre borger med at genvinde sin funktionsevne, så den ældre kan leve sit liv uden hjælp fra hjemmeplejen – eller med meget mindre hjælp fra hjemmeplejen – i og med at kommunen går hurtigt ind og tildeler borgeren ekstra støttetimer og træner borgeren til i højere grad at blive selvhjulpne i eget hjem.

Kl. 14:21

Formanden:

Værsgo til socialministeren.

Kl. 14:21

Socialministeren (Benedikte Kiær):

At tænke forebyggelse og træning ind i omsorgsydelserne på ældreområdet giver rigtig god mening. Det gør det for den ældre, der vil opleve øget selvhjulpnehed og livskvalitet, og for den enkelte kommune, der kan målrette og effektivisere hjemmehjælpen. Det er allerede i dag et af servicelovens formål, at hjælpen skal gives med et forebyggende sigte og med hjælp til selvhjælp.

Ældre kan blive afhængige af hjælp til de daglige opgaver, og vi skal selvfølgelig altid sikre, at borgeren får den nødvendige hjælp og støtte. Men hjemmehjælpen bør ikke reducere borgeren til en passiv modtager, og kan behovet mindskes, udskydes eller helt undgås, er det klart at foretrække.

Det er ingen hemmelighed, at forebyggelse står højt på min politiske dagsorden, og det kan derfor ikke overraske, at jeg synes, det er positivt, at kommunerne arbejder ud fra ambitionen om, at ældre skal kunne blive længst muligt i eget liv.

I projektet i Fredericia afsættes der ekstra tid til at hjælpe borge-
ren med at genvinde sit funktionsniveau, når behovet for hjælp mel-
der sig første gang. Det er en udgift nu og her, men erfaringerne ty-
der på, at det betaler sig på længere sigt. Forsøgsprojektet er i øvrigt
støttet med midler fra Socialministeriets pulje til bedre ældrepleje,
som er en del af finanslovaftalen med bl.a. Dansk Folkeparti.

Jeg ved, at kommunerne tager forebyggelsesopgaven seriøst, li-
gesom kommunerne, bl.a. understøttet af KL og Servicestyrelsen, er
gode til at dele erfaringer med hinanden. I Køge arbejder man ek-
sempelvis målrettet med ernæring, og i København er man opmærk-
som på, hvad sociale netværk kan betyde for den ældre.

Kommunerne har samlet set et rigtig godt udgangspunkt for at ar-
bejde med forebyggelse på ældreområdet. Dels har kommunerne
med kommunalreformen fået ansvaret for den primære forebyggelse,
dels har regeringen sammen med Dansk Folkeparti over flere år til-
ført ældreområdet ekstra midler.

KL 14:22

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

KL 14:22

Martin Henriksen (DF):

Tak til ministeren for besvarelsen. Det, vi jo fisker lidt efter i Dansk
Folkeparti, er, at man er behjælpelig med at udbrede den her ordning
til andre kommuner. Nu kan jeg forstå, at man fra den pågældende
kommunes side ønsker at gå ind og evaluere på ordningen, og alt ty-
der jo på, at det virker meget positivt. Der vil vi høre, om ministeren
vil være behjælpelig med at udbrede erfaringerne til andre kommu-
ner, sådan at vi netop kan have den her model, så man, når man kan
se, at en ældre borger har behov for praktisk hjemmehjælp, går ind i
en startperiode og så at sige poster rigtig mange penge, rigtig mange
støttetimer, i borgeren og dermed faktisk bruger øgede ressourcer,
med henblik på at borgeren så senere hen kan blive selvhjulpne og
dermed få større livskvalitet. På sigt kan kommunerne så rent faktisk
også spare nogle midler; man kan simpelt hen få mere for pengene at
gøre noget bedre for den enkelte borger og simpelt hen sætte den æl-
dre i fokus. Så kan ministeren være behjælpelig med at udbrede den
her ordning til andre kommuner?

KL 14:23

Formanden:

Socialministeren.

KL 14:23

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu har vi som sagt vores pulje til forsøgsprojekter, og der er jo også
en lang række andre projekter i gang. Det er jo helt klart, at der kom-
mer nogle rigtig gode resultater ud af det her projekt, som er i Frede-
ricia Kommune i forhold til »Længst muligt i eget liv«, som det er
meget værd at hæfte sig ved. Nu er det klart, at der jo er forskel på
kommunerne og på, hvordan kommunerne hver især kan gøre det
bedst i deres egen kommune, og det er jo vigtigt, at de enkelte kom-
munalbestyrelser med udgangspunkt i deres lokale forhold lærer af
hinanden og bruger de gode erfaringer. For det er helt klart, at kan
man bruge de her projekter, bl.a. det i Fredericia, til at sætte ind fra
starten af og give borgeren nogle muligheder for at kunne hjælpe sig
selv og være længst muligt i eget liv, så er det væsentligt at få ud-
bredt de her gode erfaringer til hele landet.

KL 14:24

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

Tak. Nu er der jo i forbindelse med finanslovaftalen for 2010, men
også i det, der ligger tilbage, som ministeren selv var inde på, afsat
midler til, at man kan iværksætte lokale initiativer – også at medar-
bejderne kan få gavn af det og i sidste ende så de ældre. I finanslov-
aftalen for 2010 er der jo indbygget et løft på 300 mio. kr. Derud-
over kommer der en række afbureaukratiseringsinitiativer her om ik-
ke så lang tid i Folketinget, som frigør – jeg tror, det er 60 mio. kr. i
år og 160 mio. kr. hvert år de kommende år, fordi kommunerne sim-
pelt hen får færre regler. Men pengene bliver stadig ude i kommu-
nerne, og så kan de gøre godt med dem. Der vil det jo være rigtig
positivt, hvis ministeren vil være indstillet på, at vi så at sige får et
samlet overblik over de gode initiativer, der er ude i kommunerne,
ikke bare Fredericiamodellen, men også de andre, som ministeren
nævnte – Køge eller København, eller hvad det kan være – og får
dem sendt over til Socialudvalget, så også udvalget kan være behjæl-
pelig med at udbrede kendskabet til de gode eksempler, som er
rundtomkring i landet.

KL 14:24

KL 14:25

Formanden:

Socialministeren.

KL 14:25

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg er helt enig med spørgeren: Der er jo en lang række projekter
rundtom i landet, både i København og også i Rudersdal og en lang
række andre kommuner, hvor der er nogle gode projekter i gang,
som skal give den ældre borger nogle muligheder for at være længst
muligt i eget hjem, hvad enten det drejer sig om ernæring eller om
hjælp til at være mere mobil eller noget andet. Og det er meget vig-
tigt, at vi får indsamlet de gode erfaringer, der kommer fra de her
projekter, og at vi lærer af dem og får bredt dem ud. Så jeg kan kun
imødekomme det, som kommer fra spørgeren, og sige, at selvfølge-
lig vil vi sørge for, at den viden, der kommer ude i kommunerne, bli-
ver indsamlet, sådan at vi kan gøre brug af den i en videre sammen-
hæng.

KL 14:26

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

KL 14:26

Martin Henriksen (DF):

Tak. Det er jo ganske udmærket, hvis der kan komme det ud af vores
lille spørgerunde her, at der er flere kommuner, der bliver gjort op-
mærksom på, hvad det er, der rent faktisk virker derude.

Jeg vil høre, om ministeren er bekendt med de resultater, som der
er fra Fredericia Kommune, hvor det rent faktisk viser sig, at der er
flere borgere, som bliver selvhjulpne i eget hjem, og om ministeren
også vil være opmærksom på, at noget af det, der rent faktisk gør
gavn, er, når man som i Fredericia Kommune, sådan som jeg har for-
stået det, ikke bare giver støttepenge, støttemidler og støttetimer til
den praktiske hjælp, altså at gøre rent osv., men at den ældre borger
også eksempelvis kan få hjælp til nogle mere sociale aktiviteter,
f.eks. at gå en tur i skoven osv., så borgeren på den måde træner sine
muskler op, hvis han eller hun eksempelvis er faldet i hjemmet. Er
ministeren også indstillet på, at man udbreder den del af de gode er-
faringer, sådan at det ikke kun er tilskud til rengøring, man giver,
men rent faktisk også tilskud til mere sociale aktiviteter, som man
gør i Fredericia Kommune, fordi det har det sigte, at borgeren så selv
kan være behjælpelig med hensyn til at holde rent i hjemmet osv.?

Formanden:
Socialministeren.

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg er opmærksom på de gode resultater, der er kommet fra Fredericia Kommune. Det giver en større livskvalitet for den enkelte borger – for det jo også værd at hæfte sig ved – og samtidig kan man se i kommunekassen, at det faktisk har en stor effekt, endog på månedsbasis, at man går ind med det her projekt og giver den ældre nogle muligheder for at kunne være længst muligt i eget liv.

Det er helt klart rigtig vigtigt, at vi får indhentet de her gode resultater og erfaringer fra nogle projekter, der virker rundtom i landet. Det er vigtigt, at vi får samlet noget evidens, i forhold til hvad det er for en social indsats, som virker derude. Det er vigtigt at få indhentet det, så vi kan inspirere de andre kommuner og de kan sørge for, at det passer i deres lokale sammenhæng. Så det ligger i hvert fald mig meget på sinde i mit arbejde, at de gode resultater, vi har rundtomkring i de projekter, der bliver sat i gang, bliver indhentet og bredt ud til andre.

Formanden:

Tak til hr. Martin Henriksen. Hermed sluttede spørgsmål 4.

Spørgsmål 5 er også stillet til socialministeren af fru Lise von Seelen.

Spm. nr. S 1506

5) Til socialministeren af:

Lise von Seelen (S):

Vil ministeren anerkende, at økonomiske forhold for en person eller familie er en vigtig indikator ved fastsættelse af fattigdom?

Formanden:

Værsgo for oplæsning af spørgsmålet.

Lise von Seelen (S):

Tak. Spørgsmålet lyder:

Vil ministeren anerkende, at økonomiske forhold for en person eller familie er en vigtig indikator ved fastsættelse af fattigdom?

Formanden:

Socialministeren.

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Ja, det mener jeg.

Formanden:

Fru Lise von Seelen.

Lise von Seelen (S):

Det glæder jeg mig meget over, for vi har jo igennem længere tid drøftet, hvorvidt de økonomiske forhold overhovedet havde betydning. Vi har faktisk hørt nogle af ministerens forgængere udtale, at fattigdom ikke havde noget med økonomi at gøre. Derfor glæder det mig meget, at vi nu har fået en socialminister, der anerkender, at de økonomiske forhold i høj grad har noget at gøre med, om mennesker lever i fattigdom, for oplevelser, inspiration og sociale relationer har

Kl. 14:27

også deres udspring i, om man rent økonomisk kan deltage i det lokalområde og det samfund, man er en del af.

Kl. 14:27

Når nu ministeren har anerkendt det, vil jeg gerne i forlængelse heraf spørge ministeren: Når vi skal fastsætte en definition eller en grænse, hvad man nu vil gøre, på fattigdom her i landet, forudsætter jeg, at ministeren vil lægge økonomi ind som en af de indikatorer, som er afgørende – er det rigtigt forstået?

Kl. 14:29

Formanden:

Socialministeren.

Kl. 14:29

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu skal vi jo i gang med et arbejde med de her fattigdomsindikatorer, og der kommer til at indgå en lang række elementer, i forhold til hvordan indikatorerne kommer til at se ud. Vi skal også ind at se på boligsituationen, vi skal ind at se på sundhedstilstanden, uddannelse og en lang række andre ting, hvor økonomi selvfølgelig også er en faktor, der skal med i forhold til de her indikatorer.

Indikatorerne skal i sidste ende kunne bruges til noget meget konkret. Det er meget vigtigt. Det er også derfor, vi kalder dem operative fattigdomsindikatorer. Ud over at de skal være med til at finde frem til de familier og enkeltpersoner, som har nogle problemer, der betyder, at de lever i fattigdom, skal vi også kunne bruge dem til fremadrettet at kunne hjælpe personerne ud af fattigdom og hjælpe dem til at have et liv, hvor de har en større livskvalitet, og hvor de lærer hjælp til selvhjælp og kan komme til at stå på egne ben.

Kl. 14:30

Formanden:

Fru Lise von Seelen.

Kl. 14:30

Lise von Seelen (S):

Jeg er helt med på, at der er mange indikatorer, der spiller ind, når man skal fastsætte de her ting. Men en forudsætning for, at vi politisk kan handle, er jo, at vi har en definition, så der er en fælles forståelse af, hvad vi taler om, når vi taler om fattigdom. Den har vi savnet indtil nu. Men jeg forstår, at vi får en fælles definition nu, så vi ved, hvad vi taler om.

Når ministeren så siger, at det skal være redskabet til, at man lærer at stå på egne ben – det var vist det sprogbrug, ministeren brugte – vil jeg spørge: Er det ikke også en meget, meget vigtig del af debatten at finde ud af, hvad forudsætningerne er for, at fattigdom opstår? Jeg tænker her på kontanthjælpsloftet, jeg tænker på starthjælp og de bundne timer, man skal være i beskæftigelse, altså, de grupper, som er repræsenteret i det, vi vil se optræde i gruppen af fattige.

Kl. 14:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 14:31

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu har jeg jo ikke sagt, at vi skal ind at lave en fattigdomsgrænse. Jeg har sagt, at vi skal ind at lave nogle retvisende operative fattigdomsindikatorer, som kan være med til at identificere, hvor vi har nogle problemer i forhold til nogle fattige familier og i forhold til nogle fattige enkeltpersoner, og hvor vi så kan gå ind og hjælpe, så de har mulighed for hjælp til selvhjælp, kan lære at håndtere nogle bestemte situationer, kan komme til at tage en uddannelse og komme ud af den situation, de er i. Jeg anerkender, at økonomi også er en faktor. Det kan være, at man har en lav indkomst, det kan være, at

Kl. 14:28

Kl. 14:28

Kl. 14:28

Kl. 14:28

der er gæld, og det kan være, at der er nogle høje boligudgifter osv. Alt det skal indgå i fattigdomsindikatorerne.

Kl. 14:34

Vi er jo først gået i gang med det her arbejde med fattigdomsindikatorer, og vi arbejder på fuldt tryk. Meningen er, at det skal munde ud i, at vi kan bruge dem fremadrettet til at hjælpe nogle mennesker, som lever i fattigdom.

Kl. 14:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Lise von Seelen.

Kl. 14:32

Lise von Seelen (S):

Jeg kom alligevel til at glæde mig for tidligt, kan jeg fornemme, for nu forstår jeg på ministeren, at ministeren egentlig er ved at gøre fattigdomsproblemet til et individuelt problem for den enkelte eller den enkelte familie, hvor jeg jo som politiker også gerne vil se på det som et strukturelt og samfundsmæssigt problem. Hvordan forebygger vi, at fattigdom opstår? I den forbindelse synes jeg jo ikke, at vi alene kan fokusere på den enkelte. Der må vi som politikere gå ind og se, hvad det er, der skaber mennesker, som lever i fattigdom.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om man ikke vil arbejde sammen i den fælleseuropæiske bestræbelse, der er på det. Der er jo en definition på fattigdom. Vi har jo tilknyttet os den, så hvorfor vil vi ikke bruge den her i Folketinget?

Kl. 14:33

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 14:33

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Vores arbejde med fattigdomsindikatorer udelukker ikke, at vi går ind og ser på, hvordan vi gerne vil forebygge, at man ender i fattigdom i kortere eller længere tid. Faktisk er vi jo også med nogle af de tiltag, vi har sat i værk – bl.a. sidste forår for at forebygge, at man bliver sat ud af en lejlighed – gået ind og har givet kommunerne nogle værktøjer, så boligorganisationer og kommuner kan få et samarbejde for ligesom at forebygge. Vi har faktisk fokus på forebyggelse, og det kommer vi også til at have, når vi skal til at arbejde med de her fattigdomsindikatorer, for det allerbedste vil jo være, at man ikke kommer i en situation, hvor man faktisk er fattig.

Så jeg har på ingen måde afvist, at det at kunne forebygge, at nogle ender i fattigdom, ikke skal indgå i det videre arbejde.

Kl. 14:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål er ligeledes til socialministeren, stillet af hr. René Skau Bjørnsson.

Kl. 14:34

Spm. nr. S 1533

6) Til socialministeren af:

René Skau Bjørnsson (S):

Hvad er ministerens holdning til indholdet i artiklen »Kommuner klager over handicappede borgere«, Ugebrevet A4 den 8. marts 2010, hvorefter næsten halvdelen af Ankestyrelsens sager bliver rejst af kommuner, der vil afprøve den nedre grænse for servicen til handicappede borgere?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. René Skau Bjørnsson bedes oplæse spørgsmålet.

René Skau Bjørnsson (S):

Det, som jeg gerne vil spørge ministeren om, er, hvad ministerens holdning er til indholdet i artiklen med overskriften »Kommuner klager over handicappede borgere«, der blev bragt i Ugebrevet A4 den 8. marts 2010, hvori der står, at næsten halvdelen af Ankestyrelsens sager bliver rejst af kommuner, der vil afprøve den nedre grænse for servicen til handicappede borgere.

Kl. 14:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Socialministeren.

Kl. 14:34

Socialministeren (Benedikte Kiær):

På det sociale område er det hovedreglen, at de sociale nævns afgørelser ikke kan indbringes for nogen anden administrativ myndighed. Som en undtagelse til hovedreglen kan Ankestyrelsen dog optage et nævns afgørelse til behandling på baggrund af klager fra den person eller fra den kommunalbestyrelse, som afgørelsen vedrører, hvis Ankestyrelsen skønner, at afgørelsen har principiel eller generel betydning.

Det er helt centralt, at borgerne og kommunalbestyrelserne har lige adgang til at få efterprøvet, om afgørelsen har principiel eller generel betydning, med den følge at Ankestyrelsen kan optage sagen til behandling. Der er altså ikke tale om, at kommunalbestyrelserne har nemmere adgang til at få sager behandlet i Ankestyrelsen.

Et andet centralt punkt er, at det kun er sager af principiel eller generel betydning, der bliver behandlet i Ankestyrelsen. Der er altså ikke tale om, at kommunalbestyrelsen automatisk får behandlet afgørelser, som de f.eks. synes belaster det kommunale budget for meget, eller f.eks. automatisk kan få behandlet bestemte typer af afgørelser. Grunden til dette er, at Ankestyrelsens afgørelser kan være egnet som grundlag for efterfølgende vejledning af kommuner og nævn, så de kan være med til at sikre ensartethed i afgørelserne landet over. Det har også borgerne en interesse i.

Når man tager i betragtning, at der er lige adgang til behandling i Ankestyrelsen, og at hovedsigtet med Ankestyrelsens behandling af konkrete sager er at fastlægge den generelle retstilstand, finder jeg ikke, at det er et retssikkerhedsmæssigt problem, at kommunalbestyrelsen har adgang til at indbringe konkrete afgørelser for Ankestyrelsen.

Når det er sagt, kan det dog undre, at kommunernes andel af behandlede sager er steget fra godt 10 pct. i 2005 til knap 50 pct. i 2008 og 2009, uden at vi kender grunden til stigningen. Tallene siger dog ikke så meget, hvis vi ikke samtidig kender kommunernes andel af det samlede antal sager, der indbringes for Ankestyrelsen. De tal har vi ikke på nuværende tidspunkt, men jeg vil bede Ankestyrelsen om fremover at registrere, om en sag er indbragt af en borger eller en kommunalbestyrelse.

Kl. 14:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. René Skau Bjørnsson.

Kl. 14:36

René Skau Bjørnsson (S):

Jeg blev jo, efter at jeg havde læst den artikel, meget bekymret over den voldsomme stigning, som jeg også kan forstå at ministeren har bemærket der er i antallet af sager, der er indbragt af kommunerne. Jeg blev godt gal i skralden, da jeg læste artiklen.

Det, at man kan anke sin sag, er og har altid været – sådan som jeg betragter det – for at styrke den enkelte borgers ret og retssikkerhed. Ankesystemet er til for at beskytte den svage part, her den han-

dicappede borger, og ikke for at kommunerne kan slippe for en eller anden udgift.

Kl. 14:39

Jeg synes også, at det her virkelig er en kamp mellem Goliat og David, som det også bliver nævnt i artiklen. Det er for mig at se vigtigt, at mennesker med handicap kan anke den afgørelse, der bliver truffet, men det kan ikke være meningen, at kommunerne også kan anke afgørelsen. Kommunerne har jo rigeligt med jurister og alt muligt, der gør, at de i de her sager står meget stærkt. De er den store part. Den handicappede har i forvejen få ressourcer og har ikke den opbakning og støtte til at føre en sag igennem.

Derfor giver det efter min opfattelse et enormt pres på borgernes retssikkerhed, og derfor vil jeg gerne spørge mere præcist: Hvordan har ministeren det med, at næsten halvdelen af de her sager i Ankestyrelsen rejses af kommunerne selv, når muligheden for at anke skulle styrke borgernes retssikkerhed og ikke kommunernes retssikkerhed?

Kl. 14:38

Anden næstformand (Søren Espersen):
Socialministeren.

Kl. 14:38

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Som sagt kender vi ikke helt årsagen og grunden til stigningen. Jeg har den opfattelse, at de sager, som Ankestyrelsen behandler, skal være af generel karakter eller principiel karakter, for at de overhovedet tager de sager op.

Vi har nu haft en kommunalreform, hvor kommunerne har fået en stor del af de opgaver, der førhen lå i amterne. Det kan måske være en forklaring på den her stigning. Men vi skal også huske på, at når sagen har været i det sociale nævn, og når de har truffet en afgørelse, skal borgerne jo have den hjælp, mens sagen kører i Ankestyrelsen – hvis Ankestyrelsen vel at mærke vil tage sagen, for vi skal huske, at det kun er sager af generel og principiel karakter, de tager. De tager ikke en afgørelse til behandling, bare fordi kommunen ikke synes, at den er helt i orden. Så det er kun sager af principiel eller generel karakter, som Ankestyrelsen tager op.

Kl. 14:39

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. René Skau Björnsson.

Kl. 14:39

René Skau Björnsson (S):

Men det, tallene jo i hvert fald viser – eller det, min påstand vil være – er, at det er hundrede gange lettere for en kommune at gennemføre en sag. Det er meget nemmere for kommunen at føre en sag igennem hele det her ankesystem, fordi den har hele apparatet bag sig, mens en handicappet borger ikke har tilnærmelsesvis det samme. Jeg er også klar over, at kommunerne jo ikke vinder alle de sager, de de anker, men der er en meget større sandsynlighed for, at de kommer igennem det her nåleøje.

De gør det jo typisk for at få en lavere standard, fordi de synes, den handicappede borger har fået mere end nødvendigt. Derfor synes jeg, det er urimeligt. Det er også den samme oplevelse, som handicap- og patientorganisationerne har, nemlig at det er meget lettere for kommunerne og meget sværere for borgerne at komme igennem det her system.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om hun synes, det er hensigtsmæssigt, at kommunernes ankemulighed risikerer at trække niveauet for ydelserne til vores handicappede medborgere ned, i stedet for at den hjælper de handicappede medborgere.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 14:40

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Ankestyrelsen vil som sagt ikke tage sager op, medmindre de har en principiel eller generel karakter. De vil ikke tage sager op, bare fordi kommunen ikke er tilfreds med den afgørelse, der er blevet truffet, fordi den koster mere, end de egentlig havde regnet med. De vil kun tage sager, som har en principiel eller generel karakter.

Hvad der ligger til grund for stigningen, og hvor stor en andel af sagerne kommunernes klager udgør, ved vi ikke. Det er også derfor, jeg har bedt Ankestyrelsen om fremover at registrere og notere – når der i givet fald kommer en klage ind til dem og det er noget, de skal afgøre i en sag – om det er fra en borger, eller om det er fra kommunen, så vi kan få noget mere viden om de sager, som kommer ind til Ankestyrelsen.

Kl. 14:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det fru Lone Møller, der har bedt om ordet som medspørger.

Kl. 14:40

Lone Møller (S):

Nu har ministeren flere gange pointeret, at kommunerne ikke bare sådan kan rejse en sag, men at det skal være af generel eller principiel betydning. Men vi ved ikke rigtigt, hvorfor den her voldsomme stigning er sket.

Der er ingen tvivl om, at Ankestyrelsen jo er der for at sikre borgernes rettigheder. Ankestyrelsen har faktisk i dag masser af muligheder for at rette op, hvis man mener, der er begået en eller anden fejl. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren vil give en redegørelse for de sager, der er: Er der et mønster i det, med hensyn til om det er af generel eller principiel betydning?

Det vil jeg gerne, fordi der i hvert fald i en af de sager ... nå, tiden er gået, så må jeg tage det i næste omgang.

Kl. 14:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 14:41

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Hvis fru Lone Møller gerne vil have en redegørelse eller en analyse af de sager, som kommer ind, vil jeg bede fru Lone Møller om at stille et skriftligt spørgsmål, sådan at vi kan gå i gang med at lave den analyse, og sådan at vi laver den præcis sådan, som fru Lone Møller gerne vil have den skal laves.

Kl. 14:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Lone Møller.

Kl. 14:42

Lone Møller (S):

Det gør jeg så inderlig gerne, men ministeren kunne jo ligesom bede sit embedsmandsværk om det. Det eneste, jeg beder om, er at få foretaget en vurdering af, om de afgørelser, der har været i kommunen, har været i generelle eller principielle sager.

Det vil jeg gerne ud fra bare et af de eksempler, der er omtalt i artiklen her. Det omhandler en lydafs spiller til en svagtseende. Det er en stærkt svagtseende kvinde, der søger kommunen om at få bevilget en såkaldt transportabel daisyafspiller. Det er noget ny teknologi, som er et stort fremskridt for og et bedre hjælpemiddel til blinde og

svagtseende, så de har mulighed for at få læst bøger og tidsskrifter op på en meget mere fornuftig måde, end en gammel maskine kan gøre det på. Kvinden her *har* fået bevilget en båndoptager og et pc-program, og derfor giver kommunen så afslag. Kvinden anker sagen, og det sociale nævn siger klart, at hun skal have det, og så går kommunen videre igen, og det ender med, at kommunen ikke får medhold: Hun skal have sin afspiller.

For mig virker det ikke som en meget stor principiel eller generel sag. Det virker for mig, som om man er meget lidt fleksibel i den kommune.

Kl. 14:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 14:43

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg kender ikke den konkrete sag, som fru Lone Møller henviser til. Jeg kan kun sige, at for at en kommune kan få optaget en sag, for at Ankestyrelsen vil behandle en sag, som kommer fra en kommune, skal den være af principiel eller generel karakter.

Jeg kender ikke forholdet mellem borgers og kommuners klager til Ankestyrelsen. Det er derfor, jeg har bedt Ankestyrelsen om at gå ind og begynde at registrere det, sådan at vi kan få et meget mere klart billede af, hvor mange klager det egentlig er, der kommer fra kommunerne, og hvor mange klager det egentlig er, der kommer fra borgerne. For det er også en ret væsentlig oplysning at have om de klager, der kommer ind til Ankestyrelsen.

Hvis fru Lone Møller vil stille et skriftligt spørgsmål om, hvad det konkret er for en analyse, som skal komme fra os, vil jeg blive meget glad.

Kl. 14:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. René Skau Björnsson.

Kl. 14:44

René Skau Björnsson (S):

Jeg kiggede lidt på nogle af statistikkerne, og noget af det, Muskel-svindfonden har regnet sig frem til, er, at når de går ind i en sag og hjælper en borger, får borgeren ret i 75 pct. af tilfældene. Når borgeren står alene og der ikke er hjælp og støtte i baggrunden, er det kun i 25 pct. af tilfældene, at borgeren får ret. Det fortæller lidt om styrkeforholdet, det ulige forhold – også i forhold til kommunerne.

Derfor vil jeg gerne her til sidst spørge ministeren, om hun vil overveje at tage initiativer eller se på, om vi kan finde nogle muligheder, der gør, at vi kan styrke de handicappedes, borgernes muligheder for at få støtte til at komme igennem den her slags sager.

Det andet, jeg gerne vil have at ministeren overvejer, er, om vi ikke skal se på kommunernes ankemulighed. Altså, kommunerne har jo masser af muligheder for at få principielle, vejledende, generelle afgørelser med god hjælp fra Indenrigsministeriet, Socialministeriet og KL. Vi skal jo ikke have et amerikansk system, hvor alle skal lægge sag an mod alle for til sidst efter 2-3 år og masser af advokater at ende med at få en løsning.

Kl. 14:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 14:45

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg synes ikke, der umiddelbart er nogen grund til at ændre på reglerne, i forhold til at kommunerne også har adgang til at bringe sager

ind for Ankestyrelsen, når blot de fortsat forholder sig til, at det skal være sager af principiel eller generel karakter.

Det, som vi mangler i det samlede billede, er at kunne se, hvor stor en andel kommunernes klager egentlig udgør af de klager, som kommer ind for Ankestyrelsen, for så får vi også et billede af, hvor mange der egentlig bliver afvist.

Vi bliver også nødt til at forholde os til, at vi lige har gennemført en kommunalreform, hvor kommunerne har fået ansvaret for langt flere opgaver, som de skal til at varetage. Det kan være noget af forklaringen på den stigning, der er. Men det er også en god idé at have Ankestyrelsen, så vi kan få de her afgørelser af principiel eller generel karakter, og så vi også sørger for, at der er et ensartet niveau over hele landet.

Kl. 14:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 7, er ligeledes stillet til socialministeren af hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:46

Spm. nr. S 1538

7) Til socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at de faldefærdige og usunde huse, som ulovligt udlejes rundtom i landet, bliver nedrevet, så de ikke udlejes til f.eks. børnefamilier?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Thomas Jensen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 14:46

Thomas Jensen (S):

Tak. Spørgsmålet lyder:

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at de faldefærdige og usunde huse, som ulovligt udlejes rundtom i landet, bliver nedrevet, så de ikke udlejes til f.eks. børnefamilier?

Kl. 14:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Socialministeren.

Kl. 14:46

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Allerførst vil jeg præcisere, at der ikke i lejelovgivningen stilles krav til de lokaliteter, som lejes ud – heller ikke til boliger. Udlejning af en bolig bliver derfor først ulovlig, hvis kommunalbestyrelsen har nedlagt et forbud mod udlejning af boligen på grund af sundheds- eller brandfare.

Ingen borgere bør udsættes for at bo under usunde forhold, da det kan ødelægge deres helbred, og det gælder, uanset hvem der har ansvaret for forholdene og hvilken boform der er tale om.

Der er problemer med dårlige boliger rundtom i landet, og der er ingen tvivl om, at nogle af disse boliger er helt uegnede som menne-skeboliger. Jeg er derfor også glad for, at der i lovgivningen er regler, som for det første sikrer, at ingen borgere skal bo i sundhedsfarlige boliger, og for det andet giver kommunerne mulighed for at få nedrevet sundhedsfarlige boliger. Det er byfornyelsesloven, der giver disse muligheder.

Efter den gældende byfornyelseslov har kommunalbestyrelsen fået en tilsyns- og handlepligt, som pålægger dem at nedlægge forbud mod at bo i boliger, der er sundhedsfarlige. Når der nedlægges forbud mod beboelse, har kommunalbestyrelsen pligt til at genhuse husstanden. Er der tale om tomme huse, der er sundheds- eller brandfarlige, kan kommunalbestyrelsen nedlægge forbud mod frem-

tidig beboelse. På den måde kan kommunen sikre, at der ikke flytter nogen ind i boliger, som er sundhedsfarlige. Når der er nedlagt forbud mod beboelse, kan kommunalbestyrelsen give ejeren påbud om at nedrive boligen, og hvis ejeren ikke efterkommer påbuddet, kan kommunalbestyrelsen nedrive huset på ejerens vegne.

Det er derfor min opfattelse, at kommunerne har de nødvendige redskaber til at sikre, at ingen sundhedsfarlige boliger bruges til beboelse, og at sundhedsfarlige boliger bliver nedrevet. Men jeg kan kun opfordre til, at kommunerne bruger disse muligheder.

Kl. 14:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:48

Thomas Jensen (S):

Tak til ministeren for besvarelsen. Når man nu kommer ovre fra Jylland, fra det midt- og vestjyske, ser man jo ofte, hvis man kører igennem landsbyer, at der står nogle af de her faldefærdige rønner. Det er helt klart, at de skæmmer de små landsbysamfund. Borgerne i de her byer fortæller, at når en sådan bolig bliver forladt og står og forfalder – der er måske nogen, der bor i den en periode, og bagefter er der ikke nogen, der bor i den, vinduerne bliver slået itu, taget begynder at være hullet, og det ser faktisk rærligt ud – så begynder en negativ spiral. Så er det lidt sværere at sælge nabohuset, og i det hele taget bliver det svært at sælge huse i de der landsbyer, fordi disse boliger står og skæmmer.

Derudover er det rigtig, som ministeren redegjorde for, at der er nogle instrumenter i dag. Hvis en kommune erfarer, at der er nogle problemer med de her huse, f.eks. at de er usunde at bo i, kan kommunen rent faktisk godt gå ind at gøre noget. Kommunen skal så tage pengepungen op og begynde at genhuse folk, som ministeren sagde, og vi ved jo godt, at det ikke ligefrem er noget af det, der for tiden står først for i de økonomisk trængte kommuner. Det er ikke det, man vil tage hul på, og derfor sker genhusningen simpelt hen ikke i tilstrækkelig grad.

I indeværende samling vedtog vi en meget, meget kortsigtet pulje for året 2010, hvormed der bliver givet 150 mio. kr. til at nedrive sådanne faldefærdige rønner i udkantkommuner. Det er afgrænset til 39 kommuner, men problematikken er jo langt større. Der er 10.000 af de her huse rundtomkring i det danske opland, som trænger til at blive nedrevet, og som en fyr som f.eks. Låsby-Svendsen bruger til at leje ud til familier.

Så mit spørgsmål til ministeren er: Kan ministeren ikke godt se, at der er behov for, at vi sætter ind med en forlængelse af en sådan pulje, og er ministeren opsat på, at vi gør det fra næste år?

Kl. 14:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Socialministeren.

Kl. 14:50

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg kunne forstå, at nogle af de boliger, som spørgeren talte om, var nogle tomme boliger, og så er genhusningsproblemet ikke så stort.

Vi har egentlig givet en håndsrækning, og vi har sådan set også givet kommunerne nogle muligheder og nogle instrumenter til at få de her boliger nedrevet. Det drejer sig først og fremmest om, at man ude i de enkelte kommuner er opmærksom på, hvor der er nogen af de her boliger, som er ved at falde sammen, som skæmmer bybilledet, og som er farlige at bo i. Der er det jo også vigtigt, at man som borger ude i de enkelte kommuner peger på problemet og siger til kommunen: Nu må I også se at få gjort noget ved det her. De regler og de muligheder har kommunerne sådan set til rådighed. Og så har

vi jo både byfornyelsespenge og den ekstra pulje på de 150 mio. kr., som kommunerne kan søge.

Så der er allerede i dag nogle muligheder for, at kommunerne kan få revet nogle af de her boliger ned.

Kl. 14:51

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:51

Thomas Jensen (S):

Jeg kan høre, at der er langt fra Nordsjælland til Midt- og Vestjylland. Når vi lokalvalgte i og Midt- og Vestjylland er rundt at tale med folk i landsbyerne, kan vi se, at der slet ikke er nogen tvivl om, at de laver foreninger, der har til formål at få de her huse væk. De går til medierne for at fortælle om, at de gerne vil have revet de her huse ned, men kommunerne prioriterer det ikke, fordi det simpelt hen er for omkostningsfyldt for kommunerne at løfte den her opgave. På den måde bliver det nedprioriteret, og den negative spiral sætter ind i rigtig, rigtig mange landsbysamfund.

Så på den måde er det helt åbenlyst, at det lille skridt, der blev taget i indeværende folketingsår, ved at der blev afsat en pulje på 150 mio. kr., var et rigtig skridt. Problemet er bare – og det er ærgerligt – at det er en tidsbegrænset pulje. Det er ærgerligt, at det er så lille en pulje, for der er titusinder af den slags huse, der står og venter på at blive revet ned. Så mit spørgsmål til ministeren er: Kan ministeren ikke godt se, at der også er behov for at få bredt en sådan pulje ud til flere kommuner og for at få forlænget den her pulje?

Kl. 14:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 14:52

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu er det sådan, at ud over at vi har de her 245 mio. kr. på finansloven til byfornyelse, hvoraf de 168 mio. kr. netop er til de her dårlige boliger, så har vi de ekstra 150 mio. kr. Nu er jeg sådan en type, som egentlig gerne lige vil se, hvordan det går med de her 150 mio. kr. og den pulje og de 39 kommuner, som skal til at gøre brug af deres mulighed for at få nedrevet de her boliger, før jeg vil begynde at tale om videre tiltag.

Jeg synes, det er væsentligt at se på resultaterne af de tiltag, som vi sætter i gang, og hvis der er nogle kommuner, som ikke prioriterer at få ryddet op i det her, synes jeg, det er væsentligt, at man som borger derude gør kommunerne opmærksom på det. Der mener jeg at det er væsentligt, at man har det kommunale selvstyre, og at borgerne ude i de enkelte kommuner går til deres politikere og siger: Nu må I gøre noget ved problemet. Det er i hvert fald det første skridt.

Kl. 14:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:53

Thomas Jensen (S):

Nu er det sådan, at borgerne i mange af de her landsbysamfund, som jeg tidligere har nævnt her i dag, rent faktisk slutter sig sammen for i fællesskab at prøve at se, om de kan finde nogle løsninger, og så går de til deres kommunalbestyrelser og prøver at få dem til at tage affære. Problemet er bare, at kommunalbestyrelserne er så trængte økonomisk, at de bliver nødt til at prioritere daginstitutioner, ældrepleje og folkeskoler frem for nedrivning af de her faldefærdige rønner. Derfor var det også positivt, at der herindefra blev taget et tiltag,

sjøvt nok lige i kommunalvalgkampsåret. Der skulle der lige gives 150 mio. kr. til kommunerne.

Men min pointe er, at hvis nu ministeren tog på besøg i Vestjylland og besøgte nogle af de her landsbyer, hvor der står nogle af de her faldefærdige rønner, og talte med nogle af borgerne, så tror jeg også, at ministeren ville blive overbevist om, at der er et stort, stort behov for, at man får udvidet den her ordning, så den gælder nogle flere kommuner, og så den gælder over nogle flere år, sådan at kommunerne kan planlægge i forhold til at få revet de der faldefærdige rønner ned. Så min opfordring til ministeren er bare at tage ud og lytte til de borgere, der har de her problemer i deres landsbysamfund, og som ikke kan lide at se, at deres landsbyer udvikler sig negativt. Lyt til dem, og se på, om det ikke var en god idé at forlænge en sådan ordning.

Kl. 14:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 14:54

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu skal man lige være opmærksom på, at der aldrig nogen sinde har været så mange penge i vores kommunale sektor, som der er i disse år. Med hensyn til økonomi har vi nogle puljer, som vi har afsat til det her område. Vi har byfornyelsespengene, og vi har også puljen på 150 mio. kr. Der vil jeg meget gerne se, hvordan det går med de tiltag, som vi har sat i værk, før man begynder at tale om nye tiltag. Jeg vil også meget gerne se, om man ude i kommunerne tager action i forhold til at tage hånd om det, hvis der er nogle boliger, som ikke er egnede til at bo i. Og så kan jeg berolige hr. Thomas Jensen med, at jeg bevæger mig rundt omkring i hele landet og udmærket kender til nogle af de problemer, som hr. Thomas Jensen refererer til, for de findes faktisk rundt om i hele landet.

Kl. 14:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 8, er til socialministeren stillet af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 14:55

Spm. nr. S 1546

8) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Er ministeren enig med CEPOS' direktør Martin Ågerup i, at »der er ingen overbevisende moralske argumenter for at staten skal øge den økonomiske lighed mellem alle borgerne i samfundet«, jf. omtale af Ågerups bog »Den retfærdige ulighed« på CEPOS' hjemmeside?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg kan se, at fru Yildiz Akdogan ikke er til stede, så vi springer rask videre til spørgsmål 9, som er til socialministeren af hr. René Skau Björnsson.

Kl. 14:55

Spm. nr. S 1536

9) Til socialministeren af:

René Skau Björnsson (S):

Mener ministeren, at det er forståeligt, at nogen sætter spørgsmålstegn ved, om det er foreneligt med at have et socialt sindelag at være medlem af den højeste myndighed for en tænketank, der gør sig til talsmand for synspunkter om, at fattigdom som oftest er selvforskyldt, at staten ikke bør arbejde på at mindske den økonomiske ulighed, at staten ikke skal søge at kompensere for negativ social

arv, og endelig at fattigdom ikke er et væsentligt politisk problem i Danmark?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. René Skau Björnsson bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 14:55

René Skau Björnsson (S):

Uha, det er et langt spørgsmål:

Mener ministeren, at det er forståeligt, at nogen sætter spørgsmålstegn ved, om det er foreneligt med at have et socialt sindelag at være medlem af den højeste myndighed for en tænketank, der gør sig til talsmand for synspunkter om, at fattigdom som oftest er selvforskyldt, at staten ikke bør arbejde på at mindske den økonomiske ulighed, at staten ikke skal søge at kompensere for negativ social arv, og endelig at fattigdom ikke er et væsentligt politisk problem i Danmark?

Kl. 14:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 14:56

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Først og fremmest vil jeg rydde en misforståelse af vejen. Der er intet krav om, at medlemmerne af centerrådet skal være enige i de udtalelser, som kommer fra CEPOS. I centerrådet, som mødes en gang om året, sidder en bred vifte af meningsdannere med forskellige udgangspunkter og forskellige politiske tilhørsforhold. Det er netop meningen med en tænketank, at enkeltpersoner med forskelligt udgangspunkt diskuterer forskellige emner. Det er også baggrunden for, at jeg har deltaget i CEPOS, nemlig for at have muligheden for at diskutere politik med andre borgerlige meningsdannere, såvel konservative som liberale.

Dernæst vil jeg gøre spørgeren opmærksom på, at jeg er medlem af Det Konservative Folkeparti, og det betyder, at mit værdisæt er konservativt, og at mine politiske holdninger er konservative. Det er med udgangspunkt i min konservative holdning og mit medlemskab af Det Konservative Folkeparti, at jeg har diskuteret en række emner med andre meningsdannere i CEPOS. Derfor kan og vil jeg ikke stilles til regnskab for og forholde mig til alt, hvad en række personer, der har siddet i CEPOS, sidder i CEPOS, har stiftet CEPOS og arbejder i CEPOS, har sagt eller vil sige.

For at gøre det helt klart vil jeg sige, at jeg som konservativ mener, at vi skal forbedre vilkårene for de mest udsatte grupper i vores samfund. Vores mål er en socialpolitik funderet i en individuelt tilpasset indsats, som sikrer mennesker med sociale problemer den nødvendige hjælp, pleje og omsorg, der kan danne grundlag for en tryk, værdig og meningsfuld tilværelse. Samtidig er det vigtigt for os at styrke den enkeltes muligheder med respekt for det enkelte menneske.

Spørgeren kommer i sit spørgsmål ind på fattigdom, og her vil jeg godt understrege, at det er min holdning, at der findes fattigdom i Danmark. Vi politikere og i særdeleshed regeringen vil og skal bestrebe os på at bekæmpe den. Jeg vil derfor endnu en gang gøre helt klart, hvis der skulle være nogen tvivl, hvad mine holdninger er: Jeg mener, at vi skal bekæmpe fattigdom og social udstødelse i Danmark. Der er mennesker, som lever på kanten af samfundet. Det er også baggrunden for, at regeringen har sat sig det mål, at vi vil udvikle nogle retvisende operative fattigdomsindikatorer, der gør det muligt konkret at identificere fattige familier og enkeltpersoner og dermed gør det muligt med mere målrettet hjælp at iværksætte nogle konkrete politiske initiativer for at hjælpe og støtte op om de pågældende grupper og personer.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. René Skau Björnsson.

René Skau Björnsson (S):

Jeg kan forstå, at ministeren ikke kan forstå, at der bliver sat spørgsmålstegn ved, at hun for tiden har en meget vigtig politisk post, efter at hun i en lang årrække har haft en post i det styrende organ i den liberale tænketank. Det bekymrer mig, at en socialminister har været en del af den øverste ledelse i en tænketank igennem så mange år. For helt ærligt, hvis man er med i direktionen i Cheminova, bliver man ikke miljøaktivist dagen efter; hvis man sidder i bestyrelsen for FCK, så tror jeg heller ikke, man i weekenden tager ud på Brøndby Stadion og hepper på de blå og gule. Det er umuligt hen over et par dage at skifte sine grundlæggende holdninger og værdier ud, og CEPOS er en tænketank, der tænker i grundlæggende værdier og holdninger. Mens ministeren sad i det styrende organ i CEPOS, udgav man en bog, hvor der står, at der ingen rimelighed er i, at staten skal tage fra nogle borgere for at give til andre.

Derfor vil jeg gerne spørge, om ministeren kan erklære sig enig i budskabet om, at ulighed ikke er noget, man som stat skal involvere sig i, og at omfordeling af indkomster er direkte uretfærdigt eller til skade for samfundet.

Kl. 14:59

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 14:59

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil igen lige rette en misforståelse hos spørgeren: Det er ikke en politisk post at sidde i CEPOS. En politisk post er noget, man bliver valgt til af vælgerne. Jeg har siddet i en tænketank og diskuteret politik med en række andre meningsdannere. Og hvis man har lyst, kan man gå ind og se, at der faktisk sidder en bred vifte af meningsdannere med vidt forskellige udgangspunkter, og man kan også se, hvem der har stiftet CEPOS.

Spørgeren refererer til en bog af Martin Ågerup, som jeg ikke har læst, og derfor giver det ikke nogen mening at bede mig om at forholde mig til en bog, som jeg faktisk ikke har læst. Men jeg vil godt igen præcisere, hvad min holdning er, for det er det, som spørgeren må være mest interesseret i, og man kan faktisk finde en lang række artikler og taler på min hjemmeside, hvor jeg giver udtryk for min holdning gennem de mange år, hvor jeg har været aktiv som politiker:

Jeg mener ikke, at øget ulighed giver en øget dynamik i vores samfund. Jeg mener, det er vigtigt, at vi får bekæmpet fattigdom, og at vi får hjulpet personer videre, så de kan klare sig videre frem i deres liv. Jeg er ikke ude på at bekæmpe succes og velstand. Jeg synes, jeg meget klart har sagt, hvad mine holdninger er, og det er sådan set nogle holdninger, jeg har haft i rigtig, rigtig mange år.

Kl. 15:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. René Skau Björnsson.

Kl. 15:01

René Skau Björnsson (S):

En politisk post er jo et begreb, som man kan definere. Ministeren har selv valgt at takke ja til at sidde i det styrende organ i CEPOS som politiker. CEPOS er en tænketank, som udtænker store tanker, og som har udgivet en bog om ulighed i samfundet. Ministeren var topmedlem i CEPOS igennem flere år og også på det tidspunkt, hvor

bogen udkom, og derfor er det helt naturligt at spørge, om ministeren er enig i de holdninger, som CEPOS har stået og står for.

Hvorfor har ministeren ikke meldt sine egne holdninger ud og taget afstand fra det, som CEPOS har udgivet og skrevet masser af notater og pressemeddelelser om? Når det stritter så meget imod ministerens holdning, hvorfor tager man tager ikke afstand fra det, når man sidder i det styrende organ?

Kl. 15:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 15:02

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Først og fremmest er et centerråd et sted, hvor man mødes en gang om året og diskuterer, hvad der er sket i løbet af året, og har nogle drøftelser om det. Så medlemmerne af et centerråd er ikke dem, der har fingrene nede i det daglige virke.

Til det, at der er politikere, der vælger at være med i en tænketank, må jeg altså også sige, at der er personer fra spørgerens eget parti, som er medlem af råd, nævn, tænketanke osv., og det synes jeg er helt fint at man er. Jeg har så valgt nu, hvor jeg er blevet minister, at gøre rent bord, hvilket man selvfølgelig også skal.

Med hensyn til det at melde ud har jeg klart i al den tid, jeg har været politiker, meldt ud, hvad mine egne holdninger er. Jeg er den type, der hellere vil fortælle om, hvad jeg vil, hvad jeg mener, og hvad jeg synes at der skal ske, end jeg vil fortælle om, hvad jeg ikke mener, og hvad jeg ikke vil.

Kl. 15:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. René Skau Björnsson.

Kl. 15:02

René Skau Björnsson (S):

Vi socialdemokrater kan også være medlem af forskellige organisationer og diskutere politik – al respekt for det; det klandrer jeg overhovedet ikke ministeren for. Det er måske mere fortielsen; altså det, at ministeren ikke skriver, at hun i så mange år har været medlem af et styrende organ i en organisation, som i de her år herhjemme er en vigtig organisation.

CEPOS har nogle meget klare budskaber, som de kommer med gang på gang: Fattigdom er ikke noget problem, ulighed er af det gode, og det skal vi ikke gøre noget ved; der skal være mere brugerbetaling på uddannelsesinstitutionerne og på ældreområdet og hele vejen rundt.

Hvorfor skulle medlemskabet af et styrende organ forties? Hvorfor er det ikke på linje med medlemskab af Frederiksborg Gymnasium og HF's bestyrelse med på ministerens hjemmeside? Hvorfor skulle det hemmeligholdes, at ministeren var medlem?

Kl. 15:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 15:03

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg har svaret på nogle af tingene i samrådet, men jeg gentager gerne, at der ikke fra min side af har været nogen bevidst fortielse. Faktisk har det, at jeg har siddet i centerrådet i CEPOS, ligget på nettet i rigtig mange år. Det har endda også været beskrevet i diverse medier, senest i slutningen af januar måned.

Jeg har også i samrådet forklaret, hvordan mit cv er bygget op med uddannelse, med det, jeg har arbejdet med, og så alle de poster, som jeg har haft, qua at jeg har været politiker i Region Hovedstaden

og siddet i byrådet i Helsingør. Når nu spørgeren nævner Frederiksborg Gymnasium og HF, kan jeg sige, at jeg sad i bestyrelsen, qua at jeg var medlem af regionsrådet i Region Hovedstaden, hvortil jeg var valgt af vælgerne.

Det var den måde, som mit cv var bygget op på. Der har ikke været nogen fortællelser. Det her med CEPOS har før været ude i offentligheden.

Kl. 15:04

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 10, er ligeledes til socialministeren og stillet af hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:04

Spm. nr. S 1539

10) Til socialministeren af:

Thomas Jensen (S):

Hvad vil ministeren gøre for at nedbringe antallet af børnefamilier, som tvangsudsættes af lejeboliger, fordi de ikke kan betale huslejen?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Thomas Jensen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 15:04

Thomas Jensen (S):

Tak. Spørgsmålet lyder:

Hvad vil ministeren gøre for at nedbringe antallet af børnefamilier, som tvangsudsættes af lejeboliger, fordi de ikke kan betale huslejen?

Kl. 15:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Socialministeren.

Kl. 15:05

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Det er ikke ret mange dage siden, jeg stod her i Folketinget og gav svar på det spørgsmål. Det var under behandlingen af Socialdemokraternes beslutningsforslag nr. B 114. Som jeg udtalte i den forbindelse, er jeg helt enig i, at udsættelse af lejere og her især af børnefamilier er en problemstilling, som skal tages alvorligt, og at jeg naturligvis ligesom min forgænger vil arbejde for at vende udviklingen på området.

Udviklingen er ved at vende. Ministeriet har netop fået nye tal fra Domstolsstyrelsen, og tallene viser, at der i 2009 var 3.912 fogedsager med effektiv udsættelse. Det er 4 pct. flere end i 2008. Det er stadig væk en stigning, men den stigning på knap 9 pct., som vi så i første halvår af 2009, er nu afløst af et direkte fald i antallet af lejere, der bliver sat ud, fordi huslejen ikke bliver betalt. I andet halvår af 2009 er antallet faldet med knap 1 pct., så gennemsnittet for hele året som helhed nu er på 4 pct. Domstolsstyrelsens tal viser altså de første tegn på, at den indsats, som blev gennemført sidste forår, virker – endda midt i en finansiell krise med stigende ledighed.

Domstolsstyrelsens tal siger dog ikke meget om, hvilke typer husstande tallene fordeler sig på. Det er således ikke muligt specifikt at uddrage noget om antallet af udsættelser af børnefamilier. Omvendt ville det være en overraskelse, hvis denne positive udvikling ikke også har omfattet børnefamilierne. Det er imidlertid noget, vi bliver klogere på i forbindelse med den forestående undersøgelse af effekten af indsatsen fra 2009 – en undersøgelse, som vi skal igangsætte her i år. Derudover holder vi i ministeriet naturligvis nøje øje med udviklingen på området.

Kl. 15:06

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:06

Thomas Jensen (S):

Det her er et alvorligt problem. For syvende år i træk er antallet af familier, som bliver tvangsudsat af deres lejebolig, steget. Det er et indiskutabelt faktum. Alligevel står ministeren her og siger, at udviklingen er ved at vende, og henviser til nogle tal, som kom fra Domstolsstyrelsen her i mandags. Det, jeg synes er meget beskæmmende i dag, er, at ministeren står og påstår og også har udtalt til pressen, at nu knækker man kurven. For faktum er, at ser vi på tallene for 2009, er antallet af fogedsager, der bliver afsluttet, faldet, men antallet af sager, som ender med, at familier bliver tvangsudsat, er steget. Det kan vi se, hvis vi går ind og regner på tallene. Andelen, der ender med tvangsudsættelse, er rent faktisk steget fra 18,5 pct. til 20,2 pct. Det siger mig klart og tydeligt, at selv om ministeren gerne vil tale de seneste lovtiltag op og gøre dem til det, der virkelig kan løse det problem, så er problemet ikke løst.

Jeg kan da også godt sige, hvad min tolkning af, hvorfor det her problem ikke er løst, er. Der er, fordi tvangsudsættelser er et symptom på, at vi får flere fattige mennesker i Danmark, vi får flere fattige familier, vi får flere fattige børnefamilier. Samtidig får vi færre billige lejeboliger. Der bliver ikke bygget nok almene boliger. Priserne på andelsboliger er steget utrolig meget, og de private lejeboliger forsvinder ud af billigboligmarkedet, fordi de bliver fupmoderniseret, sådan at de kan lejes ud til en høj markedsleje.

Kombinationen af, at vi i Danmark får flere fattige mennesker og flere fattige familier, og at vi får færre billige lejelejligheder, gør, at der er flere folk i Danmark, der ikke har råd til at betale deres husleje. Derfor kan man ikke med et enkelt snuptag løse det her problem, og derfor er mit spørgsmål i dag: Er ministeren ikke enig med mig i, at det her er et økonomisk og socialpolitisk problem, der skyldes, at vi får flere fattige i Danmark og færre billige lejeboliger?

Kl. 15:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Socialministeren.

Kl. 15:08

Socialministeren (Benedikte Kiær):

De tal, som jeg henviser til, viser, hvordan udviklingen har været i forhold til samme periode forrige år, og de viser, at i sidste halvår af 2009 er kurven knækket i forhold til sager med effektiv udsættelse.

Jeg giver spørgeren fuldstændig ret i, at udsættelser er et alvorligt problem, og det er jo også derfor, at der er sket tiltag på området, senest med den lov, som blev vedtaget i foråret 2009, som trådte i kraft pr. 1. juni 2009, og som nu begynder at kunne have en virkning. Derudover er der jo også sat tiltag i gang som f.eks. en undersøgelse for at se, hvad det egentlig er for nogle personer, som bliver udsat af deres lejlighed. For at kunne hjælpe er det jo også vigtigt at finde ud af, hvad der er baggrunden for udsættelserne. Der har vi jo en SFI-rapport, der kommer med nogle ret interessante analyser og resultater.

Det er nogle af de ting, som skal bruges i det arbejde, som vi har fremadrettet, både i forhold til den undersøgelse, der skal laves på området, og også i forhold til en lang række af de andre initiativer, som vi har gang i i Socialministeriet. Så vi tager problemet alvorligt, og det er noget, der skal tages alvorligt, og der vil også komme til at ske ting fremadrettet. Men nu synes jeg lige, at vi først og fremmest skal se på effekterne af det, vi har fået foretaget sidste forår, analysere de resultater, der er kommet af den indsats, og se, hvad vi kan gøre fremadrettet med det udgangspunkt.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:10

taget her i Folketinget for lidt over et år siden. Når vi så i dag ser, at antallet af sager, der ikke bliver løst, er stigende, når antallet af tvangsudsættelser er stigende, når andelen af sager er stigende, så er der jo ikke knækket nogen kurve, og problemet er ikke løst. Derfor står ministeren bare og bruger flotte ord og siger, at det skal tages alvorligt, og at det skal løses, men ministeren tager ikke nogen instrumenter, der kan løse det her problem, i brug. Har ministeren virkelig ikke lyst til at se på SFI-rapporten og bruge nogle af de konkrete redskaber, der ligger deri, man kan bruge til at bremse det her problem?

Kl. 15:10

Kl. 15:13

Thomas Jensen (S):

Jeg er efterhånden ved at være træt af at høre socialminister efter socialminister stå hernede og sige, at vi skal tage det her alvorligt, og så ikke gøre nok for at løse problemet. Det startede med fru Eva Kjer Hansen, så kom fru Karen Jespersen, så kom fru Karen Ellemann, og nu står fru Benedikte Kiær her som minister i dag og siger præcis det samme: Det skal tages alvorligt. Men alligevel kan vi se, at kurven går kun én vej, og det er opad, opad, opad. Der er en stigning i antallet af folk, der et blevet tvangsudsat af deres lejebolig. Det er simpelt hen faktisk forkert, når ministeren står her i dag og siger, at kurven er knækket. Andelen af sager, der er endt med en tvangsudsættelse, er steget i andet halvår af 2009, som ligger i den periode, hvor den lov, der blev vedtaget her i Folketinget, har virket.

Så mit spørgsmål til ministeren er: Kan ministeren ikke godt se, at vi ikke har brug for flere tykke rapporter? Vi har en god rapport fra SFI, der anviser, hvordan vi kan tage fat. Er det ikke ved at være på tide, at ministeren tager fat og virkelig tager problemet alvorligt og laver nogle nye tiltag, der kan gøre, at der ikke er flere familier, der bliver tvangsudsat?

Kl. 15:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 15:11

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg kan forstå, at spørgeren og jeg har læst tallene på vidt forskellig måde. Jeg læser altså tallene sådan, at der er sket et reelt fald i sidste halvår af 2009 i forhold til samme periode året før. Hvor det ellers gennem de seneste 7 år faktisk kun er steget, så viser det sig, at vi er begyndt at gøre noget, der virker. Modsat den forrige regering er vi jo gået ind og har målt på de her ting, og vi har kunnet se, at der har været et problem, som selvfølgelig har været stigende i en periode med finansiel krise og stigende ledighed. Derfor er det jo vigtigt, at der bliver sat en lang række initiativer i gang. Det har regeringen også gjort, og det vil regeringen også fortsat gøre. Så man kan ikke sige, at vi ikke tager det her seriøst. Vi har sat nogle initiativer i gang. Der blev besluttet en lov i foråret sidste år. Vi vil gerne have undersøgt effekten, og om det er de rigtige ting, for fremadrettet at kunne sætte nogle andre tiltag i gang, hvis det viser sig, at der er brug for det.

Kl. 15:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Thomas Jensen.

Kl. 15:12

Thomas Jensen (S):

Det er en ren tilståelsessag. Ministeren står her og siger, at regeringen måler antallet af tvangsudsættelser. Ja, det er korrekt. Der er kommet en stigning i antallet af tvangsudsættelser fra 2002 til 2009 på 115 pct. Det er gået fra at være 1.800 familier, der blev tvangsudsat, til der i dag er over 3.900, der bliver tvangsudsat. Det er en alarmerende og alvorlig stigning. Alligevel står ministeren her i dag og siger: Vi læser ikke tallene på samme måde. Og det kan jeg da love for at vi ikke gør.

Når man laver et nyt tiltag, vil man jo vurdere det på, hvor godt det er til at løse problemer for de folk, der kommer i problemer. Det var jo netop det, der er hensigten med det lovforslag, som blev ved-

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 15:13

Socialministeren (Benedikte Kiær):

At tale om en tilståelsessag er nok lige at gå lidt for vidt i forhold til, at vi faktisk har offentliggjort de resultater, som er kommet fra Domstolsstyrelsen gennem årene. Så det har jo sådan set ikke rigtig været nogen hemmelighed. Når jeg henviser til, at kurven er ved at knække eller har givet et knæk i sidste halvår af 2009, så refererer jeg til, at der faktisk er sket et fald i forhold til perioden før. Også hvis man ser det i forhold til, at der var rigtig mange udsættelser i første halvår af 2009, så er det da positivt, at man begynder at kunne se, at tingene vender. Man kan også læse på tallene, sådan som tal nu engang skal læses.

I forhold til SFI-rapporten har regeringen jo også taget udgangspunkt i de resultater og de analyser, der er kommet fra SFI-rapporten, og det er jo også baggrunden for, at der kom et lovforslag sidste forår, hvor boligorganisationerne og kommunerne kunne få et tættere samarbejde omkring det at forebygge udsættelser. Men det er jo ikke det samme, som at arbejdet er gjort færdigt. Vi følger det her tæt, og det er jo også lovet, at der skulle sættes en undersøgelse i gang i forhold til de initiativer og det lovforslag, der blev vedtaget sidste år, og det agter vi at fastholde.

Kl. 15:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 11, er ligeledes til socialministeren, og det er stillet af fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:15

Spm. nr. S 1549

11) Til socialministeren af:

Yildiz Akdogan (S):

Hvad har ministeren gennem den tid, hvor ministeren har siddet i CEPOS' højeste myndighed, Centerrådet, gjort for at distancere sig fra de af CEPOS' udtalelser, som ministeren ikke måtte være enig i?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:15

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det, hr. formand. Spørgsmålet lyder:

Hvad har ministeren gennem den tid, hvor ministeren har siddet i CEPOS' højeste myndighed, Centerrådet, gjort for at distancere sig fra de af CEPOS' udtalelser, som ministeren ikke måtte være enig i?

Kl. 15:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Socialministeren.

Kl. 15:15

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg vil først og fremmest pointere over for spørgeren, at jeg er medlem af Det Konservative Folkeparti, mit værdisæt er konservativt, og mine politiske holdninger er konservative. Det er med udgangspunkt i mine konservative holdninger og mit medlemskab af Det Konservative Folkeparti, at jeg diskuterede en række emner med andre meningsdannere i CEPOS. Derfor kan og vil jeg ikke stilles til regnskab for og forholde mig til, hvad en lang række personer, der har siddet i CEPOS, sidder i CEPOS, har stiftet CEPOS eller arbejder i CEPOS, har sagt eller vil sige i fremtiden.

Desuden er jeg den type politiker, der finder det langt mere interessant at skrive og fortælle om, hvad jeg mener, og hvad jeg vil, end at skrive og fortælle om, hvad jeg ikke mener, og hvad jeg ikke vil. Det er udgangspunktet for mine ytringer. Jeg vil derfor i min besvarelse fremhæve, hvad jeg har af holdninger.

Som konservativ lægger jeg vægt på, at hjælp til samfundets svageste er en af velfærdssamfundets vigtigste opgaver. Et anstændigt velfærdssamfund er, når vi hurtigt og effektivt kan hjælpe dem, som i kortere eller længere perioder har brug for det. Vores mål er en socialpolitik funderet i en individuelt tilpasset indsats, som sikrer mennesker med sociale problemer den nødvendige hjælp, pleje og omsorg, der kan danne grundlag for en tryk, værdig og meningsfuld tilværelse. Samtidig er det vigtigt for os at styrke den enkeltes muligheder med respekt for det enkelte menneske.

Disse synspunkter har jeg givet udtryk for i både artikler, taler og kronikker, og det fremgår også af min hjemmeside, hvis spørgeren skulle have interesse for reelt at sætte sig ind i, hvad jeg mener, og hvad jeg har af holdninger.

Kl. 15:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:17

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Det er lidt interessant, at ministeren rejser sig op og læser sit konservative værdisæt op og siger, at hun er interesseret i at skrive, hvad hun mener, og ikke, hvad hun ikke mener. Alligevel har hun fortiet noget, som vi andre så heller ikke vidste.

Ministeren går ind for at hjælpe de svageste, ministeren vil gerne bekæmpe fattigdom, men ministeren har siddet i en tænketank, en ultraliberal tænketank, som går ind for, at ulighed er godt, ulighed skaber dynamik, en ultraliberal tænketank, der siger, at vi bør gå ind og afskaffe de fleste sociale ydelser. Der er lidt en modsætning her, synes jeg.

Så jeg vil egentlig høre: Når ministeren har siddet i den her ultraliberale tænketank med de her konservative værdisæt, hvordan kan ministeren så egentlig forene de her konservative værdisæt med at bekæmpe fattigdom og samtidig sidde i en gruppe, der går ind for ulighed, og som går ind for at afskaffe de fleste sociale ydelser?

Kl. 15:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Socialministeren.

Kl. 15:18

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Jeg synes ikke, det er så mærkeligt, at de ting, jeg står og siger og refererer til, er konservative, og jeg refererer til, at jeg har et konservativt værdisæt, når jeg er medlem af Det Konservative Folkeparti, og det er gennem mit medlemskab af Det Konservative Folkeparti, at jeg nu står som socialminister og skal arbejde med det arbejdsprogram, som regeringen har fremlagt.

Jeg vil også sige, at der sådan set ikke er noget, der har været fortiet for nogen. Det har sådan set været kendt på internettet, man har kunnet finde på CEPOS' hjemmeside, at jeg har siddet i Centerrådet, og sågar et regionalt dagblad som Helsingør Dagblad har senest i januar skrevet om, at jeg har siddet i CEPOS' Centerråd sammen med domprovsten fra Helsingør. Så der har sådan set heller ikke været fortiet noget. Hvis man ser på den brede vifte af meningsdannere, som har stiftet CEPOS, eller som sidder i CEPOS' Centerråd, kan man se, at det er en meget forskellig vifte af mennesker. Der er både konservative, kulturkonservative over til liberale og meget liberale mennesker og erhvervsfolk. Så det er en tænketank. Der sidder man jo en række forskellige mennesker og diskuterer med det udgangspunkt, man nu engang har, og mit udgangspunkt er konservativt.

Kl. 15:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:19

Yildiz Akdogan (S):

Tak for det. Men jeg vil endnu en gang understrege, at ministeren har siddet i en ultraliberal tænketank i den højeste myndighed, Centerrådet, og har måttet diskutere og forholde sig til nogle holdninger, der hedder, at ulighed er godt, og at afskaffe de sociale ydelser er den rigtige vej. Og så har ministeren selv redegjort for nogle konservative værdisæt, som strider imod præcis de her to udsagn. Vi har ikke hørt ministeren tage afstand fra de ting, som bl.a. direktøren for CEPOS har sagt, og vi har heller ikke set ministeren oplyse i sit cv, hvornår hun har siddet i CEPOS.

Jeg må indrømme, at jeg synes, det er lidt forvirrende, når ministeren på den ene side forsvarer sit konservative værdisæt og samtidig laver det her sådan hemmelighedskræmmeri i forhold til, hvornår hun har siddet i CEPOS. Jeg kan ikke forstå, hvorfor det skulle holdes hemmeligt, og jeg kan ikke forstå, hvorfor ministeren ikke har taget afstand fra det meget mere direkte, end hun egentlig så gør her i dag.

Kl. 15:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 15:20

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Som sagt er det ikke holdt hemmeligt, og jeg har heller ikke tænkt mig at tage afstand fra, at jeg har siddet i CEPOS' Centerråd. Og så vil jeg lige korrigere noget: Det er ikke en ultraliberal tænketank, det er en borgerlig-liberal tænketank. Og så kan man se på, hvad det er for nogle mennesker, som sidder i Centerrådet, og hvem der har stiftet CEPOS.

Så vil jeg lige igen sige, at det er en tænketank, det er ikke et politisk parti. Der er ikke noget krav om, at dem, der sidder i Centerrådet, mener fuldstændig det samme, som bliver udtrykt i de udtalelser, der kommer fra CEPOS. Faktisk er det sådan, at ideen med en tænketank, og altså også med CEPOS, er, at der sidder en bred vifte af meningsdannere, som mener noget forskelligt, som har et forskelligt udgangspunkt, og som har noget, som de kan bidrage med i en diskussion. Der har ikke været tale om, at der skulle være en ensretning, tværtimod har jeg siddet i den tænketank, fordi jeg er konservativ, medlem af Det Konservative Folkeparti og godt kan lide at diskutere politik.

Kl. 15:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:21 de fattigdomsgenererende ydelser som starthjælp, kontanthjælp og 450-timers-reglen?

Kl. 15:24

Yildiz Akdogan (S):

Jamen jeg kan også godt lide at diskutere politik, også politik med indhold. Men ministeren må jo forholde sig til, at man ikke bare sidder i en tænketank for at sidde der, man sidder der, fordi man deler et bestemt samfundssyn, en bestemt samfundsvision. Og når jeg hører CEPOS' direktør sige, at ulighed er godt, og at det skaber dynamik, og når jeg hører CEPOS' direktør sige, at i bund og grund burde man afskaffe de fleste sociale ydelser, mener jeg, det er udtryk for et bestemt samfundssyn, og i det her netværk har ministeren siddet.

Jeg vil gerne høre: Hvordan kan vi egentlig være sikre på, når ministeren siger, at hun har et konservativt værdisæt og går ind for afskaffelse af fattigdom og gerne vil gøre noget for de svageste og samtidig har siddet i en tænketank, der i mine øjne er en ultraliberal tænketank, der går ind for ulighed og for, at de dårligst stillede ikke skal have nogen ydelser, at det, ministeren siger nu, er korrekt?

Kl. 15:22

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 15:22

Socialministeren (Benedikte Kiær):

Nu vil jeg lige igen sige, at CEPOS er en tænketank, det er ikke et politisk parti, og det vil sige, at der ikke er noget partiprogram, som man skal sværge til, når man har deltaget i CEPOS' diskussioner. Jeg er medlem af Det Konservative Folkeparti, og det har jeg været siden starten af 1990'erne, og hele mit værdisæt er konservativt. Det er også derfor, jeg er, hvor jeg er i dag.

At man som politiker ikke kan være i en tænketank, uden at man absolut fuldstændig skal pantsætte sine holdninger, mener jeg er forkert. Jeg kender da adskillige fra spørgerens eget parti, som sidder i råd og nævn og tænketanke, uden at de nødvendigvis behøver at pantsætte deres politiske holdning eller deres politiske bevægelsesfrihed på nogen måde. Det er nu engang det unikke ved vores samfund, at vi kan deltage i fora, foreninger og tænketanke og diskutere samfundsemner og have nogle debatter og virkelig udvikle os på den måde. CEPOS har været et af de steder, hvor jeg har diskuteret politik, ligesom borgerforeninger og 4H, og jeg er medlem af folkekirken og en lang række andre ting, som jeg heller ikke mener er et problem for mit politiske virke.

Kl. 15:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til spørgeren og tak til socialministeren.

Det næste spørgsmål er spørgsmål 12 til beskæftigelsesministeren af fru Anne Marie Geisler Andersen.

Kl. 15:23

Spm. nr. S 1478

12) Til beskæftigelsesministeren af:

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Synes ministeren, det giver mening at bruge 3 mio. kr. på EU's fattigdomsår, når regeringen alligevel ikke vil være med til at afskaffe de fattigdomsgenererende ydelser som starthjælp, kontanthjælp og 450-timers-reglen?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anne Marie Geisler Andersen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 15:23

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Synes ministeren, det giver mening at bruge 3 mio. kr. på EU's fattigdomsår, når regeringen alligevel ikke vil være med til at afskaffe

Anden næstformand (Søren Espersen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:24

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er jo ikke første gang, jeg bliver beskyldt for, at starthjælpen, kontanthjælpsloftet og 450-timers-reglen gør folk fattigere. Men forkerte påstande bliver ikke mere rigtige af at blive gentaget, og det gør de altså heller ikke den her gang.

Situationen er jo tværtimod den, at regeringens beskæftigelsesrettede politik modvirker fattigdom, fordi flere får fodfæste på arbejdsmarkedet og tjener deres egne penge. Så må det jo altså også tages i betragtning, at personer på kontanthjælp og starthjælp ofte er berettiget til andre ydelser, f.eks. boligstøtte, børnefamilieydelse og friplads i daginstitutioner.

Når det kommer til de midler, som Danmark har afsat til fattigdomsåret, vil de blive brugt fuldstændig i overensstemmelse med de formål, som EU har med fattigdomsåret. EU har godkendt Danmarks aktivitetsprogram og har givet et yderligere tilskud på 1,3 mio. kr. EU ønsker, at vi med fattigdomsåret skaber opmærksomhed om de grupper, der lever på kanten af samfundet, og at vi får en bred debat om, hvordan man bekæmper fattigdom og undgår at stigmatisere udsatte grupper. EU anerkender dog fuldt ud, at de enkelte EU-lande tager udgangspunkt i de udfordringer, der kendetegner deres land.

Derfor tager regeringen udgangspunkt i, at Danmark har en af de mest lige indkomstfordelinger i verden og en velfærdsmodel, der sikrer hjælp til alle, som har behov for det. Hovedparten af de 3 mio. kr. – faktisk nøjagtig 2,6 mio. kr. – går til at støtte projekter, der gennemføres af kommuner og frivillige organisationer. Resten af midlerne går til oplysende og debatskabende arrangementer. Efter min opfattelse er pengene derfor også godt givet ud, så vi bliver bedre – forhåbentlig – til at hjælpe dem, der har behov for hjælp.

Kl. 15:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anne Marie Geisler Andersen.

Kl. 15:26

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Hvad håber ministeren, der kommer ud af EU's fattigdomsår?

Kl. 15:26

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 15:26

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg håber, som jeg nævnte i mit første svar, at det bliver et år, hvor vi kommer til at debattere emnet fattigdom og det at leve på grænsen af fattigdom, men som beskæftigelsesminister synes jeg selvfølgelig også, at det i høj grad er væsentligt, at vi diskuterer, hvordan vi får flere ind på arbejdsmarkedet. For vi ved, at den bedste måde at komme ud af det at være i en lavindkomstsituation er at komme ind på arbejdsmarkedet.

Så hele den arbejdsmarkedspolitiske del af det her er selvsagt noget, som jeg synes er utrolig relevant, og det er jo også det, jeg vil bruge hovedparten af mine kræfter på her i fattigdomsåret, hvilket jeg også allerede antydede, da jeg her for nylig var til opstarten af fattigdomsåret, som var en konference, der blev afholdt her i København.

Kl. 15:27

Kl. 15:29

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Anne Marie Geisler Andersen.

Kl. 15:27

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Jeg var selv til konferencen. Da jeg gik kl. 12.00, var ministeren ikke kommet endnu, men vi må så have afløst hinanden.

Så vil jeg høre, om ministeren nogen sinde har hørt om mennesker, der er blevet mindre fattige af, at deres fattigdom er blevet sat til debat.

Kl. 15:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 15:27

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Først vil jeg lige sige, at når jeg ikke deltog i hele konferencen, var det, fordi jeg havde behandlinger her i Folketingssalen. Jeg går ud fra, at oppositionen synes, det er en vældig god idé, at jeg som minister faktisk også passer mit parlamentariske arbejde her i Folketinget. Det er jeg sådan set forpligtet til, kan man sige, og det er dog også noget af det vigtigste.

Der bliver spurgt, om jeg har hørt om nogen, der er blevet mindre fattig af, at man har diskuteret fattigdom, og jeg vil sige, at for mig er hele diskussionen i fattigdomsåret jo netop vigtig. Det er vigtigt at få sat fokus på, hvad det er, der gør, at nogle f.eks. ikke er en del af arbejdsmarkedet, hvad det er, der gør, at nogle lever på kanten af arbejdsmarkedet, og hvordan vi får flere ind på arbejdsmarkedet. For som jeg før har nævnt, er det at have et arbejde, at blive selvforsørgende og komme til at bidrage til samfundet ekstremt vigtigt, og det er altså også meget, meget ofte vejen ud af lavindkomstgruppen.

Kl. 15:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Anne Marie Geisler Andersen.

Kl. 15:28

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

I forlængelse af det vil jeg blot spørge, om ministeren kan fortælle mig, om regeringen har nogen intentioner om at følge fattigdomsåret op med konkrete initiativer til at reducere fattigdommen i Danmark.

Kl. 15:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 15:28

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg arbejder som beskæftigelsesminister konstant med netop at se på, hvilke mekanismer det er, der gør, at folk rent faktisk kommer ind på arbejdsmarkedet, og et af de positive elementer, kan jeg jo sagtens røbe over for spørgeren, er f.eks. den gamle 300-timers-regel, som siden hen er blevet til en 450-timers-regel, men det er bestemt også kontanthjælpsloftet, som betyder, at man meget hurtigt kan komme til at tjene flere penge netop ved at tage del i arbejdsmarkedet frem for at stå uden for. Det er hele essensen i de her ting, og derfor er jeg meget glad for, at vi ikke bare har 450-timers-reglen, men at vi også fik indført kontanthjælpsloftet, som jeg mener er en helt afgørende forudsætning for, at vi får flere ind på arbejdsmarkedet.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 13, er ligeledes til beskæftigelsesministeren og ligeledes af fru Anne Marie Geisler Andersen.

Kl. 15:29

Spm. nr. S 1479

13) Til beskæftigelsesministeren af:

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Hvordan forholder ministeren sig til, hvor mange fattige der er i Danmark, hvis man bruger EU's fattigdomsgrænse som målestok?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anne Marie Geisler Andersen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 15:29

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Hvordan forholder ministeren sig til, hvor mange fattige der er i Danmark, hvis man bruger EU's fattigdomsgrænse som målestok?

Kl. 15:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:29

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil starte med at minde om, at i EU's analyser bliver de mennesker, der befinder sig under EU's fattigdomsgrænse, faktisk ikke betegnet som fattige; de bliver betegnet som mennesker, der er i risiko for fattigdom. Man er nemlig godt klar over, at fordi en person på et givent tidspunkt har en relativt lav indkomst i forhold til den samlede befolkning, behøver vedkommende ikke at være fattig. Grænsen fortæller ikke, om personen har råd til f.eks. at købe mad, tøj, bolig eller at gå til fritidsaktiviteter. En relativ grænse kan heller ikke bruges til at måle, om flere danskere får færre penge imellem hænderne. Selv om flere personer har en relativt lav indkomst, så viser Finansministeriets analyser, at købekraften er steget i hele samfundet de seneste mange år, også for lavindkomstgruppen.

EU's fattigdomsgrænse kan derfor godt bruges til at sige noget om udviklingen i samfundets indkomster, men grænsen er et dårligt redskab til at udpege de grupper i samfundet, der har brug for hjælp. Langt de fleste udsatte har andre problemer end økonomi. Derfor bliver vi nødt til at se på situationen som en helhed, vi bliver nødt til også at se på den enkeltes boligsituation, uddannelse, muligheder for beskæftigelse og på sundheden f.eks. Derfor har regeringen også besluttet, at der skal udvikles en række fattigdomsindikatorer – indikatorer, som kan hjælpe os med at følge udviklingen og ikke mindst også at målrette hjælpen til dem, der har brug for den.

Kl. 15:31

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Anne Marie Geisler Andersen.

Kl. 15:31

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Som et led i Lissabonstrategien har EU-medlemsstaterne jo haft et fælles mål om en markant reduktion af fattigdommen inden 2010, hvorfor EU har vedtaget den her fattigdomsdefinition. I EU opereres der således med en definition, som siger, at man er i risiko for fattigdom, hvis man tjener mindre end 60 pct. af den gennemsnitlige landsindkomst. Hvert land har haft til opgave at melde ind, hvordan de har tænkt sig at opfylde målsætningen om at reducere fattigdommen. Hvordan har Danmark opfyldt denne målsætning, når vi ikke opererer med en egentlig fattigdomsdefinition?

Kl. 15:32

Kl. 15:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 15:32

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg kan sige, at jeg så sent som i sidste uge deltog i et rådsmøde i Bruxelles, hvor vi bl.a. diskuterede hele spørgsmålet om fattigdomsgrænser, og hvor jeg fra dansk side sagde, at vi er imod en fattigdomsgrænse, men at vi jo tværtimod vil arbejde med fattigdomsindikatorer, som også er nævnt i regeringens nye arbejdsprogram. Det er et arbejde, som jeg ser meget frem til, og det er selvsagt et arbejde, som i høj grad også kommer til at ligge på socialministerens område.

Men for mit eget områdes vedkommende er det, som jeg også tidligere har nævnt, helt afgørende, at vi arbejder med at få flere ind på arbejdsmarkedet, og at vi hele tiden ser på de mekanismer og de barrierer, der er for det, og i den forbindelse kan jeg jo bl.a. igen fremhæve to helt konkrete tiltag, som er blevet taget, nemlig den gamle 300-timers-regel, som så blev til en 450-timers-regel, og siden hen jo også kontanthjælpsloftet.

Kl. 15:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Anne Marie Geisler Andersen.

Kl. 15:33

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Det er sjovt, at ministeren bliver ved med at nævne de her tiltag, som måske presser ganske få mennesker i arbejde, men presser endnu flere ud i fattigdom.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt til EU's nye vækststrategi, som jo afløser Lissabonstrategien. Den skal diskuteres på et EU-topmøde i næste uge, og Kommissionen lægger op til fem overordnede mål, hvoraf det femte hedder, at 20 millioner færre mennesker skal være under EU's fattigdomsgrænse eller -definition, og det er som bekendt op til de nationale regeringer at omsætte målsætningen til et nationalt mål. Hvordan har ministeren tænkt sig at sætte et nationalt mål, når vi ikke opgør antallet af fattige i Danmark?

Kl. 15:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 15:34

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Først vil jeg godt lige anfægte den måde, som spørgeren har hele sin tilgang til det her på. Jeg synes, at det er en meget, meget besynderlig tilgangsvinkel at sige, at det har presset folk ud på arbejdsmarkedet. Jeg går sådan set ud fra, at Det Radikale Venstre også går ind for, at så mange danskere som overhovedet muligt skal deltage på arbejdsmarkedet.

Der er det så bare, at jeg kan konstatere, at den gamle 300-timers-regel, som siden hen er blevet til en 450-timers-regel, og kontanthjælpsloftet har betydet, at flere er kommet ud på arbejdsmarkedet. Det har de analyser og evalueringer, der er lavet af 300-timers-reglen, jo også klart vist, så det er rent faktisk et helt konkret eksempel på, hvad der er gjort. Og så må jeg lige undskylde og komme tilbage til svaret i næste runde, for nu kan jeg se, at lampen lyser.

Kl. 15:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Anne Marie Geisler Andersen.

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Det er så en påstand. Jeg tror, at ministeren misforstod, for min bekymring går ikke på, om der så måtte være nogle få mennesker, som er kommet i arbejde. Min bekymring gik på de mennesker, som blev presset ud i fattigdom.

Det sidste spørgsmål, jeg kunne stille, som ministeren så kan svare på samtidig med besvarelsen af spørgsmål nr. 2, er, om det gør indtryk på ministeren, at uanset hvilken metode man bruger til at opgøre antallet af fattige i Danmark, er tallet steget under den siddende regering.

Kl. 15:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 15:35

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Som jeg også har nævnt tidligere, er det jo korrekt, at hvis man kigger på tallene, er der flere, der relativt set er blevet fattigere. Men det dækker jo altså over, at vi har oplevet et meget, meget stort opsving i Danmark, som bl.a. betød, at aktiekurserne steg gevaldigt og huspriserne røg i vejret, og det betyder, at der er relativt flere, der bliver fattige. Det belyser jo i virkeligheden også lige nøjagtig, hvorfor man ikke kan bruge en fattigdomsgrænse til noget.

Det er jo fuldstændig absurd, for i en tid, hvor vi ser et enormt opsving, vil der jo blive flere, der vil ryge under den relative grænse, men man kan jo ikke bruge det til noget som helst. Det vigtige i det her er jo netop, at også lavindkomstgrupperne har oplevet en fremgang i deres købekraft. Det er jo hele essensen, og det er jo i virkeligheden at ramme hovedet på sømmet, i forbindelse med hvorfor en fattigdomsgrænse ikke er noget som helst værd.

Kl. 15:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til spørgeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 14, er også til beskæftigelsesministeren, denne gang stillet af fru Line Barfod.

Kl. 15:36

Spm. nr. S 1531

14) Til beskæftigelsesministeren af:

Line Barfod (EL):

Mener ministeren, at der er så stor forskel i madpriser m.v. i Danmark, at det berettiger til en forskel på omkring 3.000 kr. i månedligt rådighedsbeløb mellem forskellige kommuner?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 15:36

Line Barfod (EL):

Tak. Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, at der er så stor forskel i madpriser m.v. i Danmark, at det berettiger til en forskel på omkring 3.000 kr. i månedligt rådighedsbeløb mellem forskellige kommuner?

Kl. 15:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:36

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Forskellene i de kommunale rådighedsbeløb kan hænge sammen med, at der er forskellige udgiftsniveauer. En anden forklaring kan

være, at der i praksis kan være stor forskel på, hvordan kommunerne opgør rådighedsbeløbet, og hvilke nødvendige udgifter der trækkes fra ved opgørelsen.

For mig at se er den vigtige pointe i den diskussion, at kommunernes rådighedsbeløb er vejledende, og at kommunerne skal foretage individuelle, konkrete vurderinger. Det betyder, at kommunerne gerne må bruge rådighedsbeløbene som et vejledende udgangspunkt for en individuel vurdering i hver enkelt sag. De må bare aldrig anvende beløbene mekanisk.

En anden vigtig pointe er, at kommunerne ikke kun ser på økonomi, når de vurderer, om en person har ret til særlig hjælp. Kommunen skal først og fremmest tage stilling til, om udgiften er rimelig og nødvendig. Derefter skal kommunen vurdere, om ansøgeren selv kan betale udgiften ved at tilrettelægge sin økonomi efter det.

Det betyder også, at det ikke nødvendigvis er alle personer med en økonomi under kommunens rådighedsbeløb, der kan få hjælp. Det er heller ikke sikkert, at man er udelukket fra hjælp, fordi man har et rådighedsbeløb over kommunens vejledende grænse.

Formålet er netop, at hjælpen skal målrettes de mennesker, der har det største behov, og det kan være vidt forskelligt fra person fra til person, hvilke udgifter der er helt nødvendige.

Kl. 15:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Kl. 15:38

Line Barfod (EL):

Hvis vi skræller det væk, der handler om, hvorvidt man har behov for det, man søger om hjælp til, eller ej – for det er klart, at det er en vurdering, der skal foretages – og ser på, at man har behov for f.eks. at få nyt køleskab, fordi det gamle er brudt sammen og man har små børn, eller man har behov for at få en ny tand, fordi ens tand er knækket, så er spørgsmålet: Hvad skal man have at leve for?

Der er spørgsmålet altså, om ministeren mener, at der er så stor forskel på, hvad maden koster i Greve og i Aalborg, at det berettiger til, at der er flere tusinde kroners forskel på rådighedsbeløbet. Jeg er med på, at rådighedsbeløbet er vejledende, men det giver dog en klar holdning til, hvad man i kommunen mener folk skal have at leve for.

Så mener ministeren, at der er så stor forskel på madpriserne i Danmark, eller mener ministeren ikke, at der er så stor forskel på madpriserne?

Kl. 15:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 15:39

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu er det ikke første gang, jeg har oplevet en sådan ualmindelig forsimplet virkelighed, når jeg diskuterer i Folketinget, heller ikke, når jeg diskuterer med fru Line Barfod. Faktisk er det ofte sådan, at tingene bliver så forsimplede og så meget sat på spidsen, at de ingen ting har med virkelighedens verden at gøre.

Det er også netop det, fru Line Barfod gør i dag. Jeg vil sige, at det jo egentlig er et meget godt kneb, når man er debattør, men det er bare ikke rigtig noget, man kan bruge til noget, vil jeg sige til fru Line Barfod. For netop det spørgsmål om rådighedsbeløbet drejer sig om, at det rådighedsbeløb, kommunen lægger ud, er vejledende. Det er et spørgsmål, som den enkelte sagsbehandler/socialrådgiver selv skal tage en konkret vurdering af.

Derfor kan jeg jo ikke i dag sige, om et rådighedsbeløb på X antal kroner til mad lige nøjagtig er det antal kroner, der så skal være gældende over hele landet, og om der kan være forskelle. For det her er ikke bare et spørgsmål om mad, det er et spørgsmål om mange an-

dre ting. Det er jo mennesker, vi har med at gøre, vil jeg sige til fru Line Barfod. Jeg ved godt, at man fra Enhedslistens side rigtig godt kan lide at sætte folk i kasser, og at det hele skal være firkantet. Men sådan er virkeligheden bare ikke, det er mennesker, vi har med at gøre, og derfor kan man ikke stille tingene så simpelt op, som fru Line Barfod forsøger at gøre her i dag.

Kl. 15:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Kl. 15:40

Line Barfod (EL):

Jeg er fuldstændig klar over, at det er mennesker, det handler om.

Det kan godt være, at ministeren mener, at det er simpelt at tale om, hvad mad koster, men når jeg sidder og rådgiver mennesker, der har gæld eller er kommet i klemme i det sociale system, er det for de her mennesker altså afgørende, om de har råd til at købe mad eller ej. Det er det, der er det fuldstændig afgørende. Kan de gå ud og købe den mælk, de skal bruge til deres børn? Kan de gå ud og købe, så der er til tre måltider mad om dagen osv.? Det er meget simpelt, men det er den situation, de står i.

Derfor er det jo væsentligt at vide, om det er regeringens opfattelse, at der er flere tusinde kroners forskel på madpriserne i Danmark, eller om man mener, at maden faktisk koster nogenlunde det samme over hele landet, og at det derfor ikke kan være det, der kan være grunden til at have forskellige rådighedsbeløb i kommunerne.

Kl. 15:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 15:41

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Hvis fru Line Barfod nu havde brugt tiden på at lytte til, hvad jeg egentlig svarede fru Line Barfod, var vi i hvert fald sluppet for det her spørgsmål. For hele pointen er jo, at det ikke kun er et spørgsmål om mad, det er også et spørgsmål om mange andre ting, vil jeg sige til fru Line Barfod.

Ofte har jeg netop hørt fru Line Barfod nævne vinterstøvler og vintertøj og alle de der ting. De indgår jo også i det her, så man kan ikke bare sige madpriser og så prøve på at lave sådan en forsimplet verden. Jeg vil sige til fru Line Barfod: Den går altså ikke.

Det her drejer sig om mennesker. Det er ikke kasser, vi taler om. Jeg ved godt, at det er meget nemmere, hvis man bare lige stopper folk ind i nogle kasser, og så kan man lige have nogle kolonner, og så kan man lige få folk til at passe ind der. Jeg vil sige til fru Line Barfod: Sådan er virkelighedens verden bare ikke, så lad være med at prøve at tegne virkeligheden sådan. Det er jo ikke sådan, den ser ud.

Kl. 15:42

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Line Barfod.

Kl. 15:42

Line Barfod (EL):

Nu er det jo regeringen, der plejer at putte folk i kasser og gerne vil have, at alle skal passe ind i den ene eller den anden eller den tredje kasse. Det er det, der gør, at så mange i de her år falder fuldstændig ud af systemet, fordi de ikke længere kan passe ind i nogle af regeringens kasser.

Men en kasse, som alle passer i, er altså denne: De skal have mad. Så kan ministeren godt sige, at de også skal have tøj. Det er jeg fuldstændig enig i. Men så stor forskel er der altså heller ikke på tøj-

priser, hvis vi tager dem med ind i rådighedsbeløbet. Så skal de have telefon, og hvis de har råd til det, skal de også betale licens. Så stor er forskellen altså heller ikke på, hvad det koster i Greve og i Aalborg.

Så jeg mangler stadig væk at få et svar fra ministeren på, hvad det er, der gør, at ministeren synes, det er rimeligt, at der er flere tusinde kroners forskel i rådighedsbeløbet. Jeg ved godt, at beløbet er vejledende. Jeg ved godt, at man skal tage konkret, individuel stilling i den enkelte sag, men man kigger stadig væk på, hvad det vejledende rådighedsbeløb er.

Derfor vil jeg gerne høre, om ministeren mener, at der er så store udgiftsforskelle mellem Greve Kommune og Aalborg Kommune og andre kommuner i landet, så de berettiger til flere tusinde kroners forskel i rådighedsbeløbet.

Kl. 15:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 15:43

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jamen jeg synes bare, at det er brandhamrende ærgerligt, at fru Line Barfod ikke vil diskutere det, som det egentlig handler om.

Det handler om, at der er et sted her, hvor der rent faktisk er frihed og råderum til socialrådgiverne, til sagsbehandlerne, til netop at tage stilling til det enkelte menneske. Det er jo normalt det, fru Line Barfod står og efterlyser, nemlig at socialrådgiverne skal have frihed og råderum til netop at kigge på det menneske, der sidder over for dem, og spørge: Er det her, der er behov for noget ekstra hjælp?

Så der er et sted her, hvor socialrådgiverne, sagsbehandlerne, har det råderum, og så er det også et problem. Det er jo i virkeligheden lidt svært at stille fru Line Barfod tilfreds, tror jeg. Jeg tror i hvert fald ikke, at jeg magter det, og jeg tror ganske enkelt ikke, at regeringen magter at stille fru Line Barfod tilfreds.

Jeg kan bare sige, at det her netop tager udgangspunkt i det enkelte menneske. Der kan være store forskelle, både geografisk og i høj grad fra person til person, og det er også derfor, at jeg i min første besvarelse til fru Line Barfod sagde, at selv om man ligger over rådighedsbeløbet, kan det godt være, at man kan få et særligt tilskud. Det kan også være sådan, at selv om man ligger under rådighedsbeløbet, kan man ikke få noget. Det kommer helt an på, hvordan sagsbehandleren, den socialrådgiver, der sidder over for det enkelte menneske, vurderer det.

Kl. 15:44

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Ministeren bedes overholde taletiden. Men dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 15, er ligeledes til beskæftigelsesministeren af fru Line Barfod.

Kl. 15:44

Spm. nr. S 1532

15) Til beskæftigelsesministeren af:

Line Barfod (EL):

Mener ministeren, at de beregninger og rådighedsbeløb, regeringen har fastsat i forhold til inddrivelse af gæld og gældssanering på baggrund af undersøgelser fra Forbrugerstyrelsen, er udtryk for de faktiske leveomkostninger i Danmark og derfor burde anvendes af de sociale myndigheder?

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 15:44

Line Barfod (EL):

Mener ministeren, at de beregninger og rådighedsbeløb, regeringen har fastsat i forhold til inddrivelse af gæld og gældssanering på baggrund af undersøgelser fra Forbrugerstyrelsen, er udtryk for de faktiske leveomkostninger i Danmark og derfor burde anvendes af de sociale myndigheder?

Kl. 15:45

Anden næstformand (Søren Espersen):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:45

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nej, jeg mener ikke, at de rådighedsbeløb, der bliver anvendt ved inddrivelse af gæld til det offentlige og gældssanering, kan bruges, når kommunerne skal træffe afgørelse om hjælp i særlige tilfælde eller ved personlige tillæg til pensionister. Der er principielt stor forskel på, hvor meget personer selv må beholde, når de er under gældssanering, og hvor meget det offentlige skal stille til rådighed for borgere, der kommer ud for forskellige situationer.

Jeg er i det hele taget imod tanken om at fastsætte fælles rådighedsbeløb på tværs af alle kommuner. Problemet med fastsatte regler om et rådighedsbeløb er, at man ikke på samme måde kan målrette hjælpen til de personer, der reelt er vanskeligt stillede. Det kan være meget forskelligt fra person til person, hvilke udgifter der må betragtes som helt nødvendige. Det er også forskelligt, om personen er i en varig økonomisk situation eller selv kan have en mulighed for at komme i beskæftigelse og dermed betale inden for kort tid. De forskellige kan et generelt rådighedsbeløb simpelt hen ikke tage højde for.

I Danmark er den offentlige hjælp indrettet sådan, at den er målrettet de mennesker, der har størst behov, og det mener jeg faktisk også er helt ekstremt vigtigt at vi holder fast i. Faste rådighedsbeløb vil i virkeligheden føre til en undergravning af vores fintmaskede og målrettede velfærdssystem.

Kl. 15:46

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:46

Line Barfod (EL):

Det undrer mig lidt, for det her er jo faktisk en af de få rigtig gode lovgivninger, som regeringen har gennemført, hvor man netop er gået ind og har lavet en undersøgelse af: Hvad er leveomkostningerne? Hvad koster det at købe mad? Hvad koster det at købe tøj? Hvad koster det at købe toiletpapir osv.? Og så har man ud fra det fastsat, hvad folk så skal have at leve for. Det betyder ikke, at der ikke er plads til den individuelle vurdering; det er der.

I forhold til de sociale myndigheder har man så valgt at sige, at her skal vi ikke bruge den samme beregning; her er det åbenbart nogle helt andre beløb, folk skal leve for. Og ministerens lange tale om, at man skal lave en individuel vurdering, holder jo ikke, når vi snakker vejledende rådighedsbeløb. Der skal man stadig lave den individuelle vurdering af, om folk skal have hjælp til køleskabet, der er brudt sammen, eller skal have hjælp til en ny tand, når tanden er knækket, eller ikke skal vælge imellem, om de skal have en overmund eller en undermund, som jeg hørte det fra en hjemløs forleden. Det er jo en konkret vurdering, og det har ikke noget at gøre med rådighedsbeløbet. Rådighedsbeløbet er ligesom adgangsbilletten til, om man overhovedet siger, at folk er i en økonomisk situation, hvor de ikke har råd til selv at betale.

Derfor vil jeg gerne gentage spørgsmålet: Mener ministeren, at den lovgivning, som regeringen selv har fastsat, er udtryk for, at man faktisk har lavet et grundigt forarbejde og fundet ud af, hvad det koster at leve i Danmark, og så har fastsat reglerne ud fra det?

Kl. 15:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 15:48

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Som jeg nævnte i det, som fru Line Barfod betegner som en meget, meget lang tale eller svada – nu husker jeg ikke helt det præcise ordvalg fra fru Line Barfod – kan tingene bare ikke sættes så enkelt op, som fru Line Barfod forsøger at gøre her.

Kl. 15:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:48

Line Barfod (EL):

Men hvorfor ikke? Når regeringen nu har undersøgt, hvad det koster at købe mad, hvad det koster at købe tøj, hvad det koster at købe toilet-papir og de andre ting, som man har behov for, og ud fra det har fastsat vejledningen af, hvad folk skal have at leve for, hvorfor kan man så ikke bruge det generelt?

Hvorfor gælder det kun i det øjeblik, hvor man skal vurdere, om de har råd til at betale af på deres gæld, men ikke i det øjeblik, hvor man skal vurdere, om de har råd til at betale for et nyt køleskab eller har råd til at betale for at få lavet en knækket tand eller har råd til at købe vinterstøvler til deres børn?

Hvad er forskellen i leveomkostninger? Koster maden det ene dag, hvor de er oppe hos SKAT, og noget helt andet den dag, hvor de er oppe hos kommunen?

Kl. 15:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 15:49

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Som jeg nævnte lidt tidligere, er der jo altså bare meget, meget stor forskel fra person til person, og der er meget stor forskel på, om man som person selv kan komme ud af den økonomiske situation, man er i, ved f.eks. at komme i beskæftigelse, eller om man ikke kan. Det er jo en af de ting, der skal indgå i det her. Det går jeg egentlig ud fra at vi er enige om.

Det er egentlig også derfor, det undrer mig lidt, at fru Line Barfod stiller den her type spørgsmål; for man kan jo ikke stille det op på den her måde. En af de afgørende ting er jo netop, om man selv kan komme ud af det, eller om man skal have hjælp til at komme ud af det. Og så kommer alle de personlige ting, som jeg tror at jeg op til flere gange her i dag har remset op, efterfølgende.

Kl. 15:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:50

Line Barfod (EL):

Jamen alle de andre ting kommer jo også ved inddrivelse af gæld og gældssanering. Der ser man jo også på, hvilken konkret situation folk er i, og der ser man også på, om de er på vej i arbejde osv., men man går altså også ind og ser på, hvad de skal have at leve for, og

på, hvad det koster at leve, hvad det koster at købe mad osv., og ud fra det vurderer man, hvilken betalingssevne de har.

Hvad er det, der gør, at ministeren mener, at den beregning er rigtig god at have, når vi snakker om SKAT og om gæld, men at den er fuldstændig langt ude, når vi snakker om de sociale myndigheder? Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad forskellen er for den samme borger, som den ene dag taler med SKAT og den næste dag taler med de sociale myndigheder. Hvorfor er det forskellige beløb, de skal have at leve for i de to sammenhænge?

Kl. 15:50

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 15:50

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Man kunne godt have lidt mistanke om, at det, som fru Line Barfod er i gang med, i virkeligheden er at undergrave hele vores velfærdssystem, nemlig at de, der har mest brug for hjælp, også er dem, der skal have hjælpen. Det er jo sådan, hele vores velfærdssystem er bygget op. Derfor skal der også tages udgangspunkt i hvert enkelt menneske, som kommer ind og taler med socialrådgiveren og sagsbehandleren.

Jeg vil bare sige, at jeg har så stor tiltro til landets socialrådgivere og sagsbehandlere, at jeg ikke har det samme behov for at detailstyre, som fru Line Barfod har. Men det er ikke første gang, jeg har hørt fru Line Barfods dybe, dybe mistillid og mistro til landets sagsbehandlere og socialrådgivere. Jeg forstår det bare ikke, for jeg synes rent faktisk, at de hver eneste dag gør et enormt stort stykke arbejde med netop at tage udgangspunkt i det enkelte menneske.

Det er jo det, de kan, og det er det, som jeg synes de gør godt, men det synes fru Line Barfod egentlig ikke. Det fremgår jo tydeligt her, og jeg synes egentlig bare, at fru Line Barfod tydeligt og klart skal sige, at det er sådan, at fru Line Barfod har en mistillid til de danske socialrådgivere. Det er bare ikke en mistillid, som jeg deler.

Kl. 15:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til spørgeren og tak til beskæftigelsesministeren.

Den næste spørgsmål, spørgsmål 16, udgår, og derfor går vi hastigt videre til spørgsmål 17 stilet til undervisningsministeren af fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:52

Spm. nr. S 1459

16) Til undervisningsministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvilken holdning har ministeren til offentliggørelse af nationale test i folkeskolen, og hvilket indtryk gør de dårlige erfaringer fra England i forhold til offentliggørelse af test på ministeren? (Spørgsmålet er udgået efter ønske fra spørgeren).

Kl. 15:52

Spm. nr. S 1477

17) Til undervisningsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Vil ministeren uddybe regeringens planer om at »justere SU-systemet, så de studerende tilskyndes til at færdiggøre deres uddannelser tidligere«, som det fremgår af regeringsprogrammet »Danmark 2020«?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Kirsten Brosbøl bedes oplæse spørgsmålet.

Kirsten Brosbøl (S):

Spørgsmålet lyder: Vil ministeren uddybe regeringens planer om at »justere SU-systemet, så de studerende tilskyndes til at færdiggøre deres uddannelser tidligere«, som det fremgår af regeringsprogrammet »Danmark 2020«?

Kl. 15:52

Anden næstformand (Søren Espersen):
Undervisningsministeren.

Kl. 15:52

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak. Det spørgsmål vil jeg meget gerne besvare. Det fremgår af regeringens arbejdsprogram, »Danmark 2020 – Viden > vækst > velstand > velfærd«, at et af regeringens ti mål for 2020 er, at det samlede danske arbejdsudbud i 2020 skal være blandt de ti højeste i verden. For at nå dette mål vil regeringen bl.a. vurdere mulighederne for at justere SU-systemet, så de studerende tilskyndes til at færdiggøre deres uddannelser tidligere. Regeringen overvejer i øjeblikket, hvordan justeringerne af SU-systemet kan udformes. I tidens løb er der kommet flere forslag til justeringer af SU-systemet, som regeringen vil tage med i sine overvejelser.

Bl.a. foreslog Arbejdsmarkedskommissionen i august 2009, at der kun skal gives SU i den normerede studietid, hvis man starter på en videregående uddannelse mere end 2 år efter en adgangsgivende uddannelse. Endvidere foreslog Arbejdsmarkedskommissionen, at der blev givet en skattefri bonus på 10.000 kr. ved beståelse af første år på en erhvervskompetencegivende uddannelse senest 3 år efter adgangsgivende eksamen. Skattekommissionen foreslog i februar 2009 et loft på 4 års SU på lange videregående uddannelser og herefter adgang til statsgaranterede lån. Og der har været flere andre forslag i spil.

Regeringens arbejde med at vurdere mulighederne for at justere systemet, så de studerende tilskyndes til at færdiggøre deres uddannelse tidligere, som anført i regeringsgrundlaget, »Danmark 2020«, er kun lige begyndt. Regeringen vil foretage en grundig vurdering af allerede modtagne forslag og vil endvidere undersøge, om der kan findes yderligere forslag til justering af SU-systemet.

Det vigtige for mig er nu at samle alle gode ideer til justering af systemet med det formål at øge arbejdsstyrken og få de unge hurtigere igennem uddannelserne – ikke bare for samfundets skyld, men også for den enkelte studerendes skyld. Jeg kan derfor endnu ikke oplyse, hvilket konkret indhold regeringens udspil på SU-området vil få, men jeg forventer, at regeringen vil fremlægge sit udspil i løbet af 2010.

Kl. 15:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:54

Kirsten Brosbøl (S):

Tak for svaret. Der var jo ikke så meget konkret, i forhold til hvad det er, regeringen rent faktisk vil med SU med det, de formulerer i regeringsprogrammet om SU. Jeg tror, at det skaber stor bekymring rundt omkring i de studerendes kredse, når man laver en sådan lidt luftig formulering, som regeringen gør i regeringsprogrammet, om, at man altså pønser på at lave nogle justeringer.

Vi kender jo nogle af regeringens tidligere forslag på området. Der var, da vi diskuterede velfærdsaftalen i 2006, forslaget om, at man skulle skære 1.000 kr. i de studerendes SU om måneden, hvis de startede efter 2 år efter deres afsluttede ungdomsuddannelse. Det nævnte ministeren ikke nu, men jeg kunne da godt tænke mig at hø-

re, om det stadig væk er et forslag, der er i spil, altså at skære 1.000 kr. af de studerendes SU om måneden, hvis de starter for sent.

Ministeren nævner her den mulighed, som også det næste spørgsmål handler om, og som Det Konservative Folkeparti altså har været ude at foreslå, altså at man skærer et års SU fra dem, der starter senere end 2 år efter ungdomsuddannelsen. Så der er altså i høj grad tale om forslag af piskkarakter, noget, der straffer de studerende økonomisk, hvis de starter på deres uddannelse senere end de her magiske 2 år efter endt ungdomsuddannelse.

Jeg vil opfordre ministeren til at prøve at være lidt mere konkret, i forhold til hvad det er for nogle forslag, som regeringen måske mest hælder til. Kan vi forvente, at det bliver sådan nogle piskfor-slag om straf over for studerende, som man vil fremlægge, eller hvad kan ministeren ligesom sige er planerne? Og så vil jeg godt bede ministeren om at kommentere, at vi jo rent faktisk har taget en række initiativer i fællesskab, som skal få studerende til at starte tidligere på uddannelsen. Hvordan har udviklingen egentlig været, siden vi har sat de initiativer i gang? For det er jo ikke sådan, at der ikke er sket noget på det her område.

Kl. 15:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 15:56

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nej, og heldigvis for det. Der har jo været fremdrift, og man kan også se, at i forhold til for år tilbage er de unge mere tilbøjelige til at gå lidt tidligere i gang og komme lidt hurtigere igennem. Det er bestemt også intentionen. Jeg synes simpelt hen bare, at spørgeren griber spørgsmålet forkert an. For når, der bliver sagt, at det skaber bekymring i de studerendes kredse, at der kommer et diffust forslag om, at vi vil kigge på det her område, så må jeg sige, at det, der virkelig skal skabe bekymring blandt danske studerende i dag, er, hvis vi ikke tager hånd om, hvordan vi sikrer velstanden i fremtiden, og hvordan vi sikrer en tilstrækkelig stor arbejdsstyrke. For der er jo ikke nogen andre end de fremtidige generationer, som kommer til at betale prisen, hvis vi ikke tager hånd om den store økonomiske udfordring, vi står over for, i form af at arbejdsstyrken bliver mindre i de kommende år.

Fru Kirsten Brosbøl er meget inde på, at det er et problem, hvis det er sådan, at vi straffer den unge økonomisk. Der må jeg sige, at det også igen er grebet helt forkert an, for den største økonomiske straf, et ungt menneske kan få ved sen studiestart er 1) risikoen for aldrig at tage en uddannelse, hvilket betyder, at livsindkomsten falder dramatisk, 2) at man kommer meget sent i gang med uddannelsen og måske er meget lang tid undervejs med den og derfor oparbejder gæld. Det er noget af det, som er meget bekosteligt for de unge.

Jeg kan ikke tage stilling til de konkrete forslag, i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt.

Kl. 15:58

Formanden:

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:58

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg tror sådan set, vi er meget enige om bekymringen i forhold til fremtidens velfærd. Det er sådan set også derfor, vi er bekymrede over, at regeringen på den her måde vil piske de studerende med økonomisk straf. For spørgsmålet er, om det er noget, der hjælper, om det er noget, der gør problemet værre, eller om man hellere skulle prøve at lave nogle positive incitamenter, som vi jo rent faktisk har gjort i fællesskab.

Nu kom ministeren ikke rigtig ind på de ting, som vi allerede har gennemført, men det er jo rent faktisk sådan, at vi i fællesskab har lavet den her 1,08-regel, hvormed man altså kan gange sit gennemsnit. Det var en afværgemanøvre, som kom på bordet under velfærdsforhandlingerne, fordi regeringen altså ville straffe økonomisk, hvor vi hellere ville lave et positivt incitament. Den regel er der god grund til at evaluere på, for den har så også vist sig at have nogle negative konsekvenser for f.eks. studieskift.

Jeg kunne godt tænke mig, at ministeren kom lidt mere ind på de regler, vi allerede har lavet, altså 1,08-reglen. Vi har også lavet regler om specialelængden, og vi har lavet en masse incitamenter i forhold til vejledning og andet. Hvordan har det egentlig virket? Hvordan har udviklingen været? Og går tingene ikke allerede i den rigtige retning?

Kl. 15:59

Formanden:
Ministeren.

Kl. 15:59

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jo, det gør de, men i utilstrækkelig grad, og det ved Socialdemokraterne også godt. Man er bare optaget af ikke at sige noget som helst, der kunne risikere at skabe nogen form for upopularitet i befolkningen, når man ikke vil vedgå sig den problemstilling, at det går fremad, men at vi jo stadig væk ligger i top set i OECD-sammenhæng i forhold til, hvor lang tid vores unge er om at komme igennem uddannelserne, før de kommer ud og er fuldt produktive på det danske arbejdsmarked. Det er fortsat en udfordring.

Jeg vil da gerne kommentere kort på, at netop fordi vi ikke ved præcis, hvordan 1,08-reglen og de andre tiltag har virket, er det noget af det, jeg selv agter at få undersøgt nærmere, inden jeg tager stilling til, hvilke redskaber vi eventuelt ellers kan forhandle med Folketinget om.

Men for mig at se vil man bare ikke vedgå sig, at vi står med en udfordring, og hver gang vi prøver at komme med forskellige forslag, siger man: Uha, det er at straffe nogle. Den største straf er da, hvis vi ikke tager hånd om fremtidens udfordringer. Den største straf, man kan finde på for det unge menneske, der står over for uddannelse i dag, er at gøre ingenting, for så ved vi i hvert fald en ting helt sikkert, og det er, at der ikke bliver økonomi til en velstand, som vi har haft – og der bliver heller ikke tid til at sige mere nu. Det er en meget kort taletid, vi har.

Kl. 16:00

Formanden:
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:00

Kirsten Brosbøl (S):

Det er simpelt hen ikke korrekt, hvad ministeren siger. Vi har medvirket til en række initiativer, som netop skulle adressere det her problem, og som netop skulle sikre, at vi fik større studieprogression. Så det er simpelt hen ikke korrekt, når ministeren siger, at vi ikke vil medvirke til det.

Det, vi bare gerne vil høre lidt fra regeringen om, er, om man fortsat vil komme med de her piskforslag. Ministeren nævnte jo i sit oplæg, at der har været et forslag om et positivt incitament i form af en bonus, og vi vil meget gerne være med til at diskutere, om det kunne være en løsning. Vi har f.eks. også tilkendegivet i SU-forligskredsen, at vi gerne ser, at man kigger på barselordningen for studerende. Der kan være nogle ting der, vi skal have kigget på, så de studerende i højere grad kan få gennemført deres studie, efter de har fået børn. Det er også noget omkring SU-reglerne, vi skal have kigget på. Så vi vil meget gerne være med til at se på de studerende, der har

nogle reelle problemer og nogle reelle barrierer for at kunne gennemføre på normeret tid. Det vil vi meget gerne være til at kigge på.

Men jeg vil gerne sige til regeringen igen, at jeg synes, man skal spille åbent ud med, hvad det er man vil, i stedet for at gå og putte med tingene, så man skaber bekymring rundtomkring hos de studerende med hensyn til deres økonomiske sikkerhed fremover.

Kl. 16:02

Formanden:
Ministeren.

Kl. 16:02

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jamen det er jeg simpelt hen bare ikke parat til endnu. Jeg vil selvfølgelig ikke lægge mig fast på nogen forslag, som ikke er fuldstændig gennemarbejdede, netop fordi det er så væsentligt et område, og det er så afgørende, at vi vælger de rigtige værktøjer til at sikre, at unge får et godt uddannelsesforløb, samtidig med at de kommer hurtigere igennem det og kan medvirke til en større arbejdsstyrke, som kan sikre velfærden på kort sigt, men også på lang sigt.

Som jeg har stillet i udsigt, vil der komme et forslag fra regeringen i løbet af 2010, og det er også givet, at vi vil gøre det med fuldstændig åbne kort. Jeg mener ikke, at det behøver være det ene, det andet, det tredje eller det fjerde, man behøver at lægge sig fast på. Det, der er afgørende for mig, er, at det kommer til at virke til fordel for de generationer, som er unge nu, og som bliver voksne og ældre på sigt.

Kl. 16:02

Formanden:

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 17 til undervisningsministeren.

Næste spørgsmål til besvarelse er spørgsmål 21, som også er til undervisningsministeren og også stillet af fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:02

Spm. nr. S 1545

18) Til undervisningsministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Kan ministeren garantere, at der ikke vil ske nedskæringer på ungdomsuddannelserne og professionsuddannelserne som følge af regeringens konvergensplan, der ifølge regeringen selv kræver besparelser på 24 mia. kr. over de kommende 3 år, og at der dermed ikke skal spares så meget som en bøjet femøre på de danske ungdomsuddannelser i 2010?

Skriftlig begrundelse

Regeringens chef Lars Løkke Rasmussen er citeret for at sige følgende ved Politikens debatarrangement mellem Lars Løkke og Helle Thorning-Schmidt: »Der er en myte om, at nu skal Danmark bare på hestekur, og vi er fuldstændig ligeglad med, hvordan arbejdsløsheden udvikler sig. Jeg siger igen, igen og igen, at vi i 2010 ikke skal spare så meget som en bøjet femøre.« På Finansministeriets hjemmeside kan man læse følgende: »Med udsigt til et offentligt underskud på 5½ pct. af BNP i år er det lagt til grund, at Danmark i løbet af 2010 vil modtage en EU-henstilling om at forbedre den strukturelle saldo med ½ pct. af BNP om året i 2011-13, svarende til en samlet forbedring på 1½ pct. af BNP fra 2010 til 2013. Forløbet i Konvergensprogrammet indebærer, at konsolideringskravet for at efterleve EU-henstillingen indfris frem mod 2013. Det kræver - vurderet på det nuværende grundlag - nye initiativer svarende til ca. 24 mia. kr. (2010-niveau).«

(Spørgsmålet er udgået efter ønske fra spørgeren).

Kl. 16:03

Spm. nr. S 1550

19) Til undervisningsministeren af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Kan ministeren garantere, at der ikke vil ske nedskæringer på folkeskoleområdet som følge af regeringens konvergensplan, der ifølge regeringen selv kræver besparelser på 24 mia. kr. over de kommende 3 år, og at der dermed ikke skal spares så meget som en bøjet femøre på de danske folkeskoler i 2010?

Skriftlig begrundelse

Regeringens chef Lars Løkke Rasmussen er citeret for at sige følgende ved Politikens debatarangement mellem Lars Løkke og Helle Thorning-Schmidt: »Der er en myte om, at nu skal Danmark bare på hestekur, og vi er fuldstændig ligeglad med, hvordan arbejdsløsheden udvikler sig. Jeg siger igen, igen og igen, at vi i 2010 ikke skal spare så meget som en bøjet femøre.« På Finansministeriets hjemmeside kan man læse følgende: »Med udsigt til et offentligt underskud på 5½ pct. af BNP i år er det lagt til grund, at Danmark i løbet af 2010 vil modtage en EU-henstilling om at forbedre den strukturelle saldo med ½ pct. af BNP om året i 2011-13, svarende til en samlet forbedring på 1½ pct. af BNP fra 2010 til 2013. Forløbet i Konvergensprogrammet indebærer, at konsolideringskravet for at efterleve EU-henstillingen indfris frem mod 2013. Det kræver - vurderet på det nuværende grundlag - nye initiativer svarende til ca. 24 mia. kr. (2010-niveau).«

(Spørgsmålet er udgået efter ønske fra spørgeren).

Kl. 16:03

Spm. nr. S 1460

20) Til undervisningsministeren af:

Leif Lahn Jensen (S):

Hvordan forholder ministeren sig til, at puljen til efteruddannelse af lærere ikke er brugt, og hvordan vil ministeren fremme efteruddannelsen fremover?

(Spørgsmålet er udgået efter ønske fra spørgeren).

Kl. 16:03

Spm. nr. S 1476

21) Til undervisningsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Hvad er ministerens holdning til det konservative forslag om at skære 1 års SU fra studerende, der ikke er i gang med en videregående uddannelse senest 2 år efter deres studentereksamen?

Formanden:

Værsgo til Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:03

Kirsten Brosbøl (S):

Spørgsmål lyder:

Hvad er ministerens holdning til det konservative forslag om at skære 1 års SU fra de studerende, der ikke er i gang med en videregående uddannelse senest 2 år efter deres studentereksamen?

Kl. 16:03

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:03

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Som anført i min besvarelse af spørgsmål nr. S 1477, vil regeringen vurdere mulighederne for at justere SU-systemet, så de studerende tilskyndes til at færdiggøre deres uddannelse tidligere, af hensyn til de unge selv, fremtidige generationer og vores fælles velstand. Re-

geringen overvejer i øjeblikket, hvordan justeringen af SU-systemet skal udformes.

Det er korrekt, at De Konservative har foreslået at skære 1 års SU fra studerende, der ikke er gået i gang med en videregående uddannelse senest 2 år efter deres adgangsgivende eksamen. Men forslaget indebærer også, at de studerende, som har overstået det første år af deres studium, senest 3 år efter at de fik deres adgangsgivende eksamen, skal have en bonus på 10.000 kr. De Konservatives forslag er et af flere forslag til justering af SU-systemet, som regeringen vil overveje nærmere. Forslaget fra De Konservative er i tråd med tidligere forslag bl.a. fra Arbejdsmarkedskommissionen og Skattekommissionen, som jeg redegjorde for i min besvarelse af spørgsmål nr. S 1477.

Som jeg også anførte i min besvarelse af spørgsmål nr. S 1477, vil regeringen foretage en grundig vurdering af allerede modtagne forslag og vil endvidere undersøge, om der kan findes yderligere forslag til justering af SU-systemet. Jeg kan derfor ikke på nuværende tidspunkt tage stilling til det konkrete forslag fra De Konservative. Det vigtige for mig er nu at samle alle gode ideer til justering af SU-systemet med det formål at øge arbejdsstyrken og få de unge hurtigere igennem uddannelserne – ikke fordi vi synes, det er rigtig sjovt at få dem hurtigere igennem, men fordi det er absolut nødvendigt for det danske samfund. Jeg forventer, at regeringen vil fremlægge et udspil på SU-området i 2010.

Kl. 16:04

Formanden:

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:04

Kirsten Brosbøl (S):

Det er en lidt pudsigt situation, at vi altså har et regeringsparti, Det Konservative Folkeparti, som her meget klart, må man sige, melder ud, at man altså er klar til at svinge pilsken over de studerende. Man er klar til at sige: Det er synd for dig, hvis du starter senere end 2 år efter din studentereksamen, for så ryger der altså 1 år af din SU.

Nu vil ministeren ikke sige, om hun er enig eller ej, og det i sig selv kan man jo undre sig lidt over. Der er altså tydeligvis her enten uenighed i regeringen eller også bare lidt nøl fra regeringens side i forhold til at kunne tage stilling til så konkret et forslag. Men jeg kunne godt tænke mig høre ministerens holdning til det: Hvordan tror ministeren det her vil ramme? Altså, hvad vil konsekvensen være, hvis man skærer 1 års SU fra dem, som starter senere end efter 2 år? Hvad er det for nogle studerende, det typisk vil gå ud over?

Kl. 16:05

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:05

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jamen jeg vil ikke gå ind og motivere et forslag, som ikke er mit eget, og som ikke er regeringens forslag. Og det er jo også helt i orden, at De Konservative kom med forslaget – det kunne Venstre såmænd også hitte på, og det erindrings jeg i hvert fald en uddannelsesordfører fra Venstre der på et tidspunkt tidligere har gjort – så det er ikke på nogen måde unaturligt. Og jeg bidrager gerne til dialog med de partier, som kommer med ideer, inklusive Socialdemokraterne.

Men altså, hvilke effekter et sådant forslag vil have for de unge, kan man jo bl.a. gå ind og nærlæse i Arbejdskommissionens og Skattekommissionens forslag, hvor man har gjort sig overvejelser om det. Om jeg deler deres betragtninger og vil støtte mig til den dokumentation, der fremlægges der, har jeg ikke taget endelig stilling til, simpelt hen fordi jeg mener, at vi skylder samfundet og de unge at gøre et meget grundigt stykke arbejde. Når vi nu vil gå ind og ju-

stere i SU-systemet med henblik på at få unge hurtigere igennem, skal det også ske på en sådan måde, at det opfylder formålet. Det er det afgørende for mig.

Kl. 16:06

Formanden:

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:06

Kirsten Brosbøl (S):

Man kan jo fortsat undre sig over, at der ikke er fælles fodslag mellem regeringspartierne, i forhold til hvordan man melder ud på det her område. Men at ministeren så heller ikke vil forholde sig til, hvad der sådan allerede er blevet beskrevet om det her forslag, og hvad det er for nogle konsekvenser, kan man måske undre sig endnu mere over.

Så er det ikke sådan, vil jeg spørge ministeren, at hvis man skærer det her ekstra års SU, er det sådan nogle som studieskiftere og dem, der dumper eksamener, som det vil ramme? Kan ministeren ikke prøve at forholde sig lidt til det? Vil det være gavnligt, at folk, som f.eks. dumper en eksamen, så ikke har økonomisk støtte til at kunne gå om? Det er jo sådan nogle, det her forslag – den her pisk, som De Konservative altså meget gerne vil svinge over de studerende – vil ramme.

Kl. 16:07

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:07

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Altså, fru Kirsten Brosbøl lokker godt nok for at få en god debat om det enkelte forslag, men jeg går simpelt hen bare ikke ind i den. Det gør jeg ikke, fordi jeg ikke kan give et pejlemærke for det ene, det andet eller det tredje, når jeg ikke endeligt har besluttet, hvad jeg vil vælge at lægge frem til forhandling over for Folketinget.

Det, der er helt afgørende for mig, er selvfølgelig, at det her samlet set giver en effekt, som betyder, at flere unge gennemfører deres uddannelse hurtigt, så det kan bidrage til nogle positive livsvilkår for dem selv og til en større arbejdsstyrke, der kan skabe velstand i det danske samfund. Derfor er det selvfølgelig ingenlunde min intention, at der er nogen, der skal blive ramt negativt af et tiltag, men samlet set er jeg jo nødt til at se på, hvad samfundet har brug for, og det er det, der er mit formål med de SU-ændringer, jeg vil lægge frem.

Kl. 16:08

Formanden:

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 16:08

Kirsten Brosbøl (S):

Igen tror jeg sådan set, at vi er meget enige om målet om, at vi selvfølgelig skal fremtidssikre vores velfærdssamfund, hvis det er det ærinde, regeringen er ude i. Det er i hvert fald det ærinde, som vi er ude i.

Men jeg synes, ministeren skulle prøve at kigge lidt på, at der jo allerede i dag er stor forskel på de forskellige uddannelsesinstitutioners gennemførelsestid. Man kunne jo godt gå ind og kigge lidt på, hvad det egentlig er, der er afgørende for gennemførelsestiden på studierne. F.eks. ligger Københavns Universitet i top med hensyn til alder, mens Aalborg Universitet har en lavere gennemsnitsalder for gennemførelse.

Så kunne ministeren ikke kigge lidt på, hvad det er for metoder, man bruger ude på universiteterne, og prøve at fremme en dialog om, hvad det er for nogle gode redskaber, vi allerede har, som altså

ikke går ind og straffer den enkelte studerende økonomisk, hvis man f.eks. dumper en eksamen?

Kl. 16:09

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:09

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Nu er det jo ikke regeringens politik at detailstyre universiteterne og pålægge dem bestemte pædagogiske metoder, men det er jo klart, at jeg som nordjyde er meget bevidst om, hvilket universitet der ligger helt i front med hensyn til hurtig gennemførelse, og det gør det nordjyske universitet jo selvfølgelig meget klart.

Omvendt må jeg sige, at situationen jo er den, at gennemførelse også har meget med social baggrund at gøre, og der kan være en kulturforskel mellem storbymiljøerne og det nordjyske bagland. Det kan man ikke bare se ud af tallene.

Derfor mener jeg ikke, man kan sige, at man alene skal gå ind og kigge på, hvad der sker inde på universiteterne. Det, jeg jo bl.a. har ansvaret for, er forsørgelsesdelen for unge studerende, altså SU-systemet, og der er det min opgave at tilrettelægge det så optimalt som muligt for den enkelte unge, men også for vores langsigtede velstand i det danske samfund.

Kl. 16:10

Formanden:

Tak til fru Kirsten Brosbøl og til undervisningsministeren. Hermed sluttede spørgsmål 21.

Næste spørgsmål til besvarelse er spørgsmål 24. Det er til klima- og energiministeren, og det spørgsmål stilles af hr. Per Clausen.

Kl. 16:10

Spm. nr. S 1552

22) Til undervisningsministeren af:

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Hvis ministeren ikke kan garantere, at området friholdes for nedskæringer, hvilke områder inden for folkeskolen mener ministeren, der kan spares på, og hvor store forventes nedskæringerne at være?

Skriftlig begrundelse

Regeringens chef Lars Løkke Rasmussen er citeret for at sige følgende ved Politikens debatarrangement mellem Lars Løkke og Helle Thorning-Schmidt: »Der er en myte om, at nu skal Danmark bare på hestekur, og vi er fuldstændig ligeglad med, hvordan arbejdsløsheden udvikler sig. Jeg siger igen, igen og igen, at vi i 2010 ikke skal spare så meget som en bøjet femøre.« På Finansministeriets hjemmeside kan man læse følgende: »Med udsigt til et offentligt underskud på 5½ pct. af BNP i år er det lagt til grund, at Danmark i løbet af 2010 vil modtage en EU-henstilling om at forbedre den strukturelle saldo med ½ pct. af BNP om året i 2011-13, svarende til en samlet forbedring på 1½ pct. af BNP fra 2010 til 2013. Forløbet i Konvergensprogrammet indebærer, at konsolideringskravet for at efterleve EU-henstillingen indfris frem mod 2013. Det kræver - vurderet på det nuværende grundlag - nye initiativer svarende til ca. 24 mia. kr. (2010-niveau).«

(Spørgsmålet er udgået efter ønske fra spørgeren).

Kl. 16:10

Spm. nr. S 1548

23) Til undervisningsministeren af:

Nanna Westerby (SF):

Hvis ministeren ikke kan garantere, at området friholdes for nedskæringer, hvilke områder inden for ungdomsuddannelserne og professionsuddannelserne mener ministeren, der kan spares på, og hvor store forventes nedskæringerne at være?

Skriftlig begrundelse

Regeringens chef Lars Løkke Rasmussen er citeret for at sige følgende ved Politikens debatarrangement mellem Lars Løkke og Helle Thorning-Schmidt: »Der er en myte om, at nu skal Danmark bare på hestekur, og vi er fuldstændig ligeglad med, hvordan arbejdsløsheden udvikler sig. Jeg siger igen, igen og igen, at vi i 2010 ikke skal spare så meget som en bøjet femøre.« På Finansministeriets hjemmeside kan man læse følgende: »Med udsigt til et offentligt underskud på 5½ pct. af BNP i år er det lagt til grund, at Danmark i løbet af 2010 vil modtage en EU-henstilling om at forbedre den strukturelle saldo med ½ pct. af BNP om året i 2011-13, svarende til en samlet forbedring på 1½ pct. af BNP fra 2010 til 2013. Forløbet i Konvergensprogrammet indebærer, at konsolideringskravet for at efterleve EU-henstillingen indfris frem mod 2013. Det kræver - vurderet på det nuværende grundlag - nye initiativer svarende til ca. 24 mia. kr. (2010-niveau).«

(Spørgsmålet er udgået efter ønske fra spørgeren).

Kl. 16:10

Spm. nr. S 1515

24) Til klima- og energiministeren af:

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at det er udtryk for en ambitiøs klimapolitik, når EU's gældende klimamål indebærer mindre fremadrettede CO₂-reduktioner i forhold til den aktuelle udledning end lande som Canada, Japan, New Zealand og Norge samt de forslag, præsident Obama har fremlagt for USA?

Formanden:

Hr. Per Clausen for at oplæse spørgsmålet, værsgo.

Kl. 16:10

Per Clausen (EL):

Mener ministeren, at det er udtryk for en ambitiøs klimapolitik, når EU's gældende klimamål indebærer mindre fremadrettede CO₂-reduktioner i forhold til den aktuelle udledning end i lande som Canada, Japan, New Zealand og Norge samt i de forslag, præsident Obama har fremlagt for USA?

Kl. 16:10

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 16:10

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Tak for spørgsmålet.

EU er en af de globale spillere, som har været tidligst ude med en omfattende klimapolitik, og EU har i høj grad medvirket til at fastholde klimaudfordringen på den globale politiske dagsorden. Samtidig har EU taget væsentlige skridt til at nedbringe sine udledninger. Det europæiske emissionshandelssystem, ETS, er en realitet, og klima- og energipakken er en realitet med et ukonditionelt reduktionsmål på 20 pct. i 2020 samt mål om en 20 pct.s forbedring af energieffektiviteten og en VE-andel på 20 pct. i 2020.

Derudover har EU erklæret sig villig til at reducere med 30 pct. i forhold til 1990 som en del af en omfattende global aftale. Endelig har Det Europæiske Råd i oktober 2009 tilsluttet sig et EU-mål om at reducere udledningerne med 80-95 pct. i 2050 i forhold til 1990.

I spørgsmålet lægges der op til, at sammenlignelighed i reduktionsindsatserne alene er et spørgsmål om den procentvise reduktion i udledningerne fra dagens niveau og frem til 2020. Det synes jeg er for smal en måde at anskue den her problemstilling på. F.eks. har EU reduceret sine udledninger siden 1990, og med udgangspunkt i 1990 er EU's reduktionsmålsætninger procentvis højere end New Zealands, Canadas og USA's.

Kl. 16:12

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 16:12

Per Clausen (EL):

Det er rigtigt, at hvis man ser tilbage i tiden – det er jo også det, regeringen typisk gør, når den skal prale af den danske klima- og energipolitiske indsats – har man på nogle områder gjort noget. Man kan så selvfølgelig sige, at der er nogle af EU's medlemslande, der har fået noget foræret efter 1990, men lad det nu være.

Men hvis vi nu alligevel prøver at se på det lidt fremadrettet, mener ministeren så, at man i dag kan karakterisere EU's klimapolitik som ambitiøs, når vi tænker på, at målsætningen, i forhold til hvad man vil opnå af CO₂-reduktioner fra i dag til 2020, er lavere end i en række andre rige vestlige lande? Man er gået foran med hensyn til at begynde at overføre midler til tredjeverdenslandene ved at bruge ulandshjælp i stedet for at tilføre nye midler til at indfri den klimagæld, man har. Så synes ministeren, at vi stadig væk kan tale om, at EU er ambitiøs, eller er det i virkeligheden bare historie?

Kl. 16:13

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:13

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Nej, det mener jeg bestemt ikke er historie, men det er jo altså vigtigt, at man har historien med sig. Det er også vigtigt, at vi her taler om en region, der rent faktisk har sat sig selv nogle mål og sagt: Hvad er så de politiske redskaber, der skal til for at gennemføre disse mål? Og det er jo her, hvor klima- og energipakken netop kommer ind. EU er det første og eneste store område, hvor der er vedtaget og implementeret et kvotehandelssystem.

Så skal vi jo også hele tiden have med i den her diskussion, at det altså ikke nytter noget, at man kun fastfryser filmen et sted – dér, hvor vi er nu – men man bliver nødt til også at se på, hvad man har gjort før, og selvfølgelig også se fremad. Og der kan man konstatere, at EU mig bekendt – det går jeg ud fra at vi er enige om – er den eneste region i verden, der har sat sig selv et mål om at reducere med 80-95 pct. i 2050 i forhold til 1990.

Kl. 16:13

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 16:14

Per Clausen (EL):

Netop set i forhold til, at man på den meget lange bane stadig væk har nogle ambitiøse mål, er det vel betænkeligt, at man på den mellem lange bane tilsyneladende har opgivet at føre an, men ligesom siger: Nu har vi ført an, og med udgangspunkt i, at vi har ført an, leverer vi i 2020 et resultat, som vi ved er for dårligt for at sikre den nødvendige CO₂-reduktion, hvis man skal undgå meget dramatiske klimaforandringer.

Så det står vel stadig væk tilbage, at man åbenbart er fanget i et eller andet med, at man mener, at man var ambitiøs i fortiden, og at

man er ambitiøs på den lange bane, og så synes man, at man kan slippe godt fra ikke at gøre noget de næste 10-12 år i virkeligheden.

Jeg vil bare spørge ministeren, om hun vil opretholde, at det er ambitiøst, at man i et 10-12-årigt perspektiv i virkeligheden har en meget lav målsætning med hensyn til at reducere CO₂-udslippet i forhold til det, det er i dag.

Kl. 16:14

Formanden:
Ministeren.

Kl. 16:14

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Det, der er afgørende i den her sammenhæng, er igen at se på det som værende et samlet hele. Jeg går ud fra, vi er enige om, at når man som region har været tidligt ude og har været i gang med at reducere før f.eks. USA, betyder det jo, at man har plukket nogle af de lavthængende frugter. Det skal man også have med i det her perspektiv, når man begynder at sammenligne de respektive lande.

Men når det er sagt, vil jeg sige, at der jo ikke er nogen tvivl om, hvad der er regeringens politik. Regeringens politik er naturligvis i samarbejde med EU-landene at have diskussionen om at gå op til 30 pct., selvfølgelig hvis og såfremt andre lande også går op, netop af hensyn til den sammenlignelige indsats.

Kl. 16:15

Formanden:
Hr. Per Clausen.

Kl. 16:15

Per Clausen (EL):

Men vi står jo i den situation nu, at vi i EU-landene – også i Danmark – har et CO₂-udslip, der er alt for stort. Vi har også et ressourceforbrug, der er alt for stort i forhold til det, der er plads til, hvis vi skal have en eller anden form for økologisk balance bare på halvlængde. I den situation må ministeren vel være enig med mig i, at det ikke er udtryk for høje ambitioner, at man henviser til fortidens be- drifter og til det langsigtede mål, men at det afgørende er, hvad man vil gøre de næste 10 år for at reducere CO₂-udslippet, så man kan stoppe de accelererende klimaforandringer, der er på vej. Det var vel det, der ville karakterisere en ambitiøs politik, hvis man havde et bud på det.

Kl. 16:16

Formanden:
Ministeren.

Kl. 16:16

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

En ambitiøs politik er i høj grad også, at EU nu har sat det her på dagsordenen, og at klima og energi står meget stærkt i EU's nye 2020-strategi. Der står netop, at EU nu skal fokusere endnu mere på det her emne.

Hvad der især står, og hvad jeg synes er meget vigtigt at vi også har med i den her sammenhæng, er, at det grønne – for nu at tale i overskriftsform – jo så skal gennemsynde samtlige af EU's politikker. Det vil sige, at vi skal se på forskningspolitikken, hvordan den i stigende grad også kan komme det her område til gavn, landbrugspolitikken osv.

Så jeg synes, det er alt for smalt primært at se på EU's politik udelukkende ud fra nogle tal, hvor man vel at mærke zoomer ned på nogle helt konkrete mål på nuværende tidspunkt.

Kl. 16:17

Formanden:

Hermed sluttede spørgsmål nr. 24.

Vi går til spørgsmål nr. 25, der også er stillet til klima- og energi- ministeren af Per Clausen.

Kl. 16:17

Spm. nr. S 1522

25) Til klima- og energiministeren af:

Per Clausen (EL):

Vil ministeren arbejde for, at EU øger sine CO₂-reduktionsmål, så de indebærer mindst samme fremadrettede CO₂-reduktioner i forhold til den aktuelle udledning som i lande som Canada, Japan, New Zealand og Norge samt de forslag, præsident Obama har fremlagt for USA?

Formanden:

Værsgo at oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:17

Per Clausen (EL):

Spørgsmålet lyder:

Vil ministeren arbejde for, at EU øger sine CO₂-reduktionsmål, så de indebærer mindst samme fremadrettede CO₂-reduktioner i forhold til den aktuelle udledning som i lande som Canada, Japan, New Zealand og Norge samt de forslag, præsident Obama har fremlagt for USA?

Kl. 16:17

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:17

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

EU har fastslået, at man vil reducere sine udledninger med 20 pct. i forhold til 1990 – under alle omstændigheder – og at man er parat til at påtage sig et reduktionsmål på 30 pct. i 2020 sammenlignet med 1990, forudsat at andre ilande forpligter sig til sammenlignelige reduktioner, og at også udviklingslandene bidrager på passende vis.

Der skal ikke være tvivl om, at regeringen mener, som jeg også var inde på før, at EU skal påtage sig et reduktionsmål på 30 pct. som led i indgåelsen af en samlet set tilfredsstillende klimaaf- tale. Og i så fald er Danmark naturligvis parat til at påtage sig sin rimelige andel af den ekstra reduktion. Derved fastholdes EU's og Danmarks ledende rolle, da man tager sit ansvar for at løse klimaudfordringen.

Som sagt under min besvarelse af det forrige spørgsmål for lidt siden mener jeg ikke, som spørgeren lægger op til, at man bare kan konkludere, at EU's indsats halter bagud i forhold til de andre, tværtimod. Hvorvidt industrilanden- es indsats er sammenlignelig, vil i sidste ende være en vurdering på baggrund af en række kriterier såsom landenes bruttonationalprodukt pr. indbygger, reduktionspoten- tialer, hidtidige klimaindsats, befolkningsudvikling og samlede driv- husgasemissioner.

Jeg forventer i øvrigt, at Europa-Kommissionen i løbet af foråret vil foretage yderligere tekniske analyser og sammenligneligheds- vurderinger, og at spørgsmålet vil blive drøftet blandt medlemslandene i juni.

Kl. 16:18

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 16:18 hænge ganske godt sammen med at have et reduktionsmål på 30 pct. på CO₂-udslippet i 2020?

Kl. 16:21

Per Clausen (EL):

Indtil nu har det været sådan, at man i EU har sagt, at man ville gå fra de 20 pct. til de 30 pct. som led i en global aftale, hvor de øvrige industrialiserede lande forpligtede sig til tilsvarende reduktioner, og hvor tredjeverdenslandene ud fra nogle bestemte præmisser også forpligtede sig. Nu har klimakommissæren jo imidlertid sagt, at vi ikke kan forvente, at der kommer nogen samlet aftale, heller ikke i Mexico.

Jeg vil godt spørge: Hvad er så regeringens strategi? Altså, hvad skal der så til, før den danske regering vil arbejde for, at EU øger sine ambitioner til 30 pct.? Det at øge sine reduktionsambitioner til 30 pct. kunne jo sådan set godt kobles sammen med nogle 2020-mål, hvis man sagde, at det, vi skal opnå i 2020, er at reducere CO₂-udslippet, løse nogle problemer i forhold til vores ressourceforbrug og øge beskæftigelsen, altså at det ligesom var det, der var drivkraften. Men nu er det jo kun nævnt som noget af det, man håber også at kunne opnå.

Jeg vil godt spørge ministeren: Hvad er det, der skal til, og som er realistisk, før EU øger sine ambitioner på CO₂-reduktions-området?

Kl. 16:20

Formanden:
Ministeren.

Kl. 16:20

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Der er ingen tvivl om – lad mig lige få det med her – at den her diskussion i EU om klima og energi i høj grad bliver set i en bredere kontekst end kun COP-forhandlingerne. Det bliver set som et spørgsmål om at holde trit i det grønne kapløb, det bliver også set i det perspektiv, at det gælder om at mindske uafhængigheden af udenlandske energiproducenter. Så debatten er altså meget bredere end udelukkende at være knyttet til COP-forhandlingerne.

Så er det sådan, at regeringen har det overordnede udgangspunkt i den her debat, ikke mindst da vi er COP-formand, at vi naturligvis driver denne proces omkring COP-forhandlingerne frem, så lang tid vi kan se, at der overhovedet er nogen mulighed for, at man kommer i havn i Cancún. Og der er vi altså endnu ikke i den situation, at vi mener, at man skal foretage et kursskifte, og dermed er diskussionen om, hvorvidt man skal gå til 30 pct. her og nu, heller ikke aktuel.

Kl. 16:20

Formanden:
Hr. Per Clausen.

Kl. 16:20

Per Clausen (EL):

Jeg har selvfølgelig noteret mig, at regeringen er mere ambitiøs end klimakommissæren. Det lyder selvfølgelig umiddelbart betryggende, men det kan jo på den anden side siges, at det også kan være udtryk for, at man snakker om nogle mål, man godt ved man ikke når, for ikke at snakke om de mål, man måske kunne nå. Jeg fik faktisk ikke noget svar på, hvad det er for nogle krav, der skal opfyldes, og som kunne føre til, at EU i den nuværende situation kunne bevæge sig fra de 20 pct. til de 30 pct.

Jeg vil godt supplere med et spørgsmål: Er ministeren i grunden ikke enig med mig i, at hvis man i EU havde en politik, der handlede om, at man hurtigt skulle gøre sig uafhængig af fossile brændstoffer, sikre sig en forsyningssikkerhed på energiområdet, sikre, at man kom i spidsen i forhold til den grønne forandring, som jeg forstår at ministeren også er enig med mig i er nødvendig, ville det sådan set

Formanden:
Ministeren.

Kl. 16:21

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

Jeg ved ikke, om man kan sige, at vi er mere ambitiøse end klimakommissæren. Jeg tror, at alle er klar over, at dette er en meget kompliceret forhandlingsproces, og det, jeg også prøvede på at give udtryk for, er, at Danmark jo har COP-formandskabet. Derfor har vi en helt særlig rolle, og det tilkommer simpelt hen ikke COP-formandskabet at komme med alle mulige forudsigelser om, hvad vi kan opnå i Cancún på et tidspunkt, hvor forhandlingerne slet ikke er gået i gang igen; det gør de jo altså så som bekendt den 8. april.

Helt specifikt med hensyn til spørgsmålet om, hvad der skal til, må man jo sige, at der skal det til, at vi nu får en rapport fra Europa-Kommissionen – den er under udarbejdelse, og den skal jo netop diskuteres i juni måned. Der får vi jo så yderligere sat kød på den her diskussion om, hvad det vil indebære for EU at gå til 30 pct., og hvordan vi skal definere sammenlignelighed.

Kl. 16:22

Formanden:
Hr. Per Clausen.

Kl. 16:22

Per Clausen (EL):

Jeg er sådan set enig i, at det sikkert er fornuftigt nok, at Danmark som formandsland ikke meget tidligt siger, at man ikke kan nå resultatet. Men jeg bemærker jo også noget blandt folk, som man ikke kan mistænke for ikke at have ambitioner på klimaets og energipolitikens vegne; f.eks. roste en af Informations lederskribenter netop klimakommissæren for, at hun nu var holdt op med at snakke om utopiske forhandlingsløsninger, men snakkede om noget andet, nemlig om hvilke konkrete initiativer vi skal tage.

Det mener jeg måske også kan være en fornuftig måde at komme videre herfra på, og derfor synes jeg jo, at det ville være godt, hvis man fra ministerens side og fra den danske regerings side gjorde sig nogle overvejelser om, hvornår det er, at Danmark klart og utvetydigt vil sige, at vi skal rykke fra de 20 pct. til de 30 pct. i CO₂-reduktion, fordi vi mener, at betingelserne er opfyldt, når de oprindelige betingelser, vi opstillede, næppe lader sig opfylde inden for en overskuelig fremtid.

Kl. 16:23

Formanden:
Ministeren.

Kl. 16:23

Klima- og energiministeren (Lykke Friis):

I den artikel, som hr. Per Clausen nævner, indgår også følgende udtryk: realisme, realisme, realisme. Det stammer sådan set fra undertegnede, så det er hele tiden det, der er udgangspunktet, men igen bliver jeg nødt til at sige – og jeg takker også for eller kvitterer for bemærkningen netop om det – at der jo altså er noget vedrørende rollefordelingen. Rollefordelingen er nu engang skruet sådan sammen, at Danmark som COP-formand hele tiden skal forsøge at presse den her proces så langt frem som overhovedet muligt.

Så vil jeg igen til spørgsmålet om, hvornår vi tager den debat i EU-kredsen om at gå fra de 20 pct. til de 30 pct., svare, at det gør vi jo netop på et oplyst grundlag, når Europa-Kommissionen kommer

med rapporten. Den er under udarbejdelse, og den skal så drøftes i juni måned.

Kl. 16:24

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen, og tak til klima- og energiministeren. Hermed sluttede spørgsmål 25.

Vi går til spørgsmål 26. Det er stillet til fødevareministeren af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:24

Spm. nr. S 1537

26) Til fødevareministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Er ministeren tilfreds med den indsats, der er gjort fra dansk side for at forhindre en godkendelse af enzymet thrombin, herunder det arbejde, der er gjort for at sikre en god og sikker skiltning af produkter, der måtte være fremstillet ved hjælp af enzymet?

Formanden:

Værsø at læse spørgsmålet op. Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:24

Benny Engelbrecht (S):

Spørgsmålet lyder: Er ministeren tilfreds med den indsats, der er gjort fra dansk side for at forhindre en godkendelse af enzymet thrombin, herunder det arbejde, der er gjort for at sikre en god og sikker skiltning af produkter, der måtte være fremstillet ved hjælp af enzymet?

Kl. 16:25

Formanden:

Fødevareministeren.

Kl. 16:25

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Forbrugerne er generelt sikret et oplyst valg igennem information i ingredienslisten på fødevarer. Det er valgfrit, om... Undskyld! Det var vist lige den gale, jeg fik fat i. (*Formanden:* Ministeren bestemmer selv).

Ansøgning om godkendelse af tilsætningsstoffet thrombin er blevet behandlet i Kommissionens arbejdsgruppe for tilsætningsstoffer, efter at enzymet har været risikovurderet af den europæiske fødevareresikkerhedsautoritet, EFSA. I den pågældende arbejdsgruppe diskuterer man den teknologiske begrundelse for stoffet, til hvilke produkter det skal tillades, og sikrer, at forbrugerne ikke vildledes af stoffet. Med hensyn til thrombin har man været særlig opmærksom på vildledningsaspektet og sørget for, at thrombin ikke tillades i cateringbranchen, samt sikret særlige mærkningskrav i øvrigt. Da thrombin lever op til kravene for godkendelse af et tilsætningsstof, indstillede regeringen, at det blev godkendt på lige fod med andre tilsætningsstoffer. På baggrund af de politiske tilkendegivelser i Fødevareudvalget besluttede regeringen dog at stemme imod forslaget. Forslaget blev imidlertid vedtaget med et kvalificeret flertal.

Kl. 16:26

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:26

Benny Engelbrecht (S):

Tak. Jeg går ud fra, at ministeren med sit svar selv mener, at der er gjort det, der skulle gøres fra regeringens side. Jeg kunne ikke være mere uenig. Nuvel, lad os få en diskussion om det.

Thrombin eller det, som populært er blevet kaldt kødklister på grund af en artikel på Danmarks Radios netside, som brugte over-

skriften, og som senere har fanget mediernes og ikke mindst danskernes interesse, understreger jo bl.a., at vi har en udfordring, når det handler om EU-sager. Vi har så sent som i dag oplevet, at endnu en sag vedrørende godkendelse af forøget brug af pesticider kommer i absolut sidste øjeblik. Så derfor er det første spørgsmål: Er ministeren tilfreds med den korte, korte svarfrist, der har været for de høringsberettigede – 24 timer – og den korte frist, ganske få dage, som vi har haft til at behandle denne sag i Folketinget? Og ikke mindst: Har man gjort tilstrækkeligt for at sikre, at man eventuelt kunne få udsat afstemningerne, at man eksempelvis kunne gå ind og arbejde mere målrettet for at forhindre det kvalificerede flertal, der var, for at få stoffet godkendt? Og kan ministeren så ikke lige bekræfte, at hvis et land som England var gået med Danmark ved afstemningen, så var flertallet faktisk faldet, så var forslaget faldet bort allerede på det tidspunkt? Så det kan godt være, at det kan lyde, som om det har været langt fra målet, men i virkeligheden har det været ret tæt på, i betragtning af at Danmark havde ganske få dage til at arbejde med den indsats.

Og så må vi også tage fat i det spørgsmål, der handler om mærkningen: Kan danske forbrugere være sikre på at få en klar og tydelig mærkning? Kommer det til at stå med klar og tydelig skrift, hvis der kommer til at ligge kød i de danske kølediske, som er sammensat af flere små stykker kød ved hjælp af enzymet thrombin?

Kl. 16:28

Formanden:

Fødevareministeren.

Kl. 16:28

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Jeg skal gerne medgive, at sagsbehandlingstiden i dette tilfælde var utrolig kort, og jeg vil gerne være med til at fremføre, at det skal søges undgået i de her komitésager.

Men ellers var det jo vores holdning, op til debatten kom i Fødevareudvalget, at de sundhedsmæssige aspekter var tilgodeset. Der var nogle teknologiske argumenter, og vi havde bl.a. sat os i spidsen for, at mærkningen skulle være gennemført; at der skulle være det her mærke om sammensat kød. Men da vi så får indstillingen fra Europaudvalget, har vi ikke kunnet nå at samle kolleger og lave en masse lobbyarbejde fra fredag aften til mandag morgen. Vi har ikke i komitéarbejdet hørt, at der skulle være andre, som var bekymrede for det her arbejde, så vi lige nøjagtig kunne sige, hvor vi skulle sætte ind for at finde nogle folk.

Med hensyn til mærkningen kan vi kun sige, at den jo som alt andet vil blive vurderet efter de gældende mærknings- og vildledningsbestemmelser, når først vi ser den. Og jeg er bestemt opsat på, at det skal være en mærkning, man kan få øje på.

Kl. 16:29

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:29

Benny Engelbrecht (S):

Desværre har ministeren jo indikeret i svaret til mig på spørgsmål S 1332, at sagen skulle være lukket ned i EU. Jeg kan forstå, at man faktisk har muligheden for at behandle sagen i ENVI. Kan ministeren ikke lige give en kort opdatering på, hvad der vil ske, hvis ENVI stemmer imod, kommer med indsigelse netop mod thrombin og godkendelsen af det?

Ministerens siger, at et stort og tydeligt mærke er det, som er hele pointen. Det er jo det, der ikke kommer med den godkendelse, som umiddelbart ligger, af produktet, enzymet thrombin. Når man laver sammensat kød, ja, så skal det fremgå i forbindelse med titlen på det.

Men det er jo ikke et stort, selvløsende mærke, man sætter på slutproduktet.

Kl. 16:30

Formanden:
Ministeren.

Kl. 16:30

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Jeg har kommenteret, at hvad Kommissionen angår, så er det rigtigt, at den her sag er kørt. Og det er rigtigt, at der så er en mulighed for, at Parlamentet kan gå ind. Men når man ser på, hvad der ligger i Kommissionens gennemførelseskompetencer – de er rimelig godt beskrevet – kan man se, at der skal være virkelig gode argumenter, for at Parlamentet kan gå ind. Men selvfølgelig, ifølge reglerne kan Parlamentet gøre det, og det må tiden jo vise. Hvad Kommissionen angår, må vi sige, at sagen er kørt.

På spørgsmålet om mærkning skal jeg blot gentage, at det selvfølgelig vil blive vurderet af myndighederne, når først de produkter kommer på markedet, om det er tilfredsstillende mærkning.

Kl. 16:31

Formanden:
Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:31

Benny Engelbrecht (S):

Vil det sige, at jeg i dag kan få ministerens garanti for, at vi får et klart, tydeligt og helt entydigt mærke, der markerer, hvis der kommer til at ligge sammensat kød i køledisken, sammensat ved hjælp af thrombin eller andre tilsvarende produkter, altså at forbrugerne så klart og entydigt bliver advaret om det, og ikke bare via en lille, diskret information som det, man kender fra eksempelvis neutralmarineret kød? Det er meget afgørende. Jeg tror, der sidder rigtig mange danskere, som meget gerne vil have svar på det her: Kan man være sikker på, at man kan vælge det her produkt fra?

Så en sidste ting: Hvordan i alverden vil ministeren garantere for, at man ikke i cateringbranchen går ned i supermarkedet og køber et kødprodukt, som består af kød sammensat ved hjælp af thrombin, og anvender det? Det kan godt være, man ikke kan købe det via sin normale leverandør, men der er intet, der forhindrer en kantinemedarbejder eller andre i at gå ned og købe et produkt, som er kød sammensat ved hjælp af Thrombin, og bruge det i slutprodukter i kaminer.

Kl. 16:32

Formanden:
Ministeren.

Kl. 16:32

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Det er klart, at vi har en interesse i, at der bliver en klar mærkning af det her, og jeg kan garantere, at det vil blive vurderet på linje med de mærkningsregler og vildledningsregler, vi har. Og med hensyn til cateringbranchen er de underlagt den råvarekontrol, som de altid har været, og der vil man selvfølgelig også holde øje med det her og med de regler, der er, vedrørende sammensat kød i den sektor.

Kl. 16:32

Formanden:
Tak. Hermed sluttede spørgsmål 26.

Spørgsmål 27 er også stillet til fødevareministeren og også af hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:32

Spm. nr. S 1541

27) Til fødevareministeren af:

Benny Engelbrecht (S):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at danske forbrugere kan gennemskue, hvad der er i deres fødevarer, når eksempelvis farvestoffet karmin udvundet af skjoldlus alene skal anføres med et E-nummer (E-120) på deklarationen?

Formanden:

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 16:32

Benny Engelbrecht (S):

Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at danske forbrugere kan gennemskue, hvad der er i deres fødevarer, når eksempelvis farvestoffet karmin, som er udvundet af skjoldlus, alene skal anføres med et E-nummer, E 120, på deklarationen?

Kl. 16:33

Formanden:

Så er det fødevareministeren.

Kl. 16:33

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Forbrugerne er generelt sikret et oplyst valg igennem information på ingredienslisten på fødevarerne. Det er valgfrit for fødevareproducenterne, om de vil mærke brugen af fødevaretilsætningsstoffer med stoffernes specifikke kemiske navne eller med de tildelte E-numre.

Både de specifikke kemiske navne for karmin samt E-nummer E 120 fremgår af positivlisten på Fødevarestyrelsens hjemmeside, ligesom det er tilfældet for alle godkendte fødevaretilsætningsstoffer. Positivlisten giver således forbrugerne mulighed for at se, hvilke fødevarer karmin må benyttes i. På Fødevarestyrelsens hjemmeside kan forbrugerne i øvrigt finde flere oplysninger om fødevaretilsætningsstoffer, f.eks. hvilke tilsætningsstoffer der er animalske, altså stammer fra dyr. Derfor mener jeg, at forbrugerne er sikret de nødvendige oplysninger for at træffe et oplyst valg.

Kl. 16:34

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:34

Benny Engelbrecht (S):

Vi er nede i kernen i forhold til information om vores fødevarer. Det er en lille smule letkøbt for ministeren at henvise til information, der ligger på en hjemmeside. Information, når man handler, er jo et spørgsmål om at have tilgængelighed, og en helt oplagt konsekvens af ministerens logik ville jo være, at det så skulle være sådan, at der var millioner af netbesøgende, som gik ind og besøgte den her hjemmeside, eller måske bare hundredetusinder af besøgende, men problemet er, at det er ganske få, der benytter sig af den viden. Det er i virkeligheden ganske, ganske få mennesker, der overhovedet er klar over, at man kan søge informationer om de pågældende tilsætningsstoffer.

Jeg ved godt, at ministeren tidligere har udtalt i pressen, at det er vigtigt, at de danske forbrugere træffer deres valg på et oplyst grundlag, og jeg er faktisk meget enig med ministeren på det punkt, men det, som er afgørende, er naturligvis, at vi rent faktisk sikrer, at den nødvendige information så er til stede. Det kan den jo være på mange måder. En af måderne kunne eksempelvis også være at give supplerende informationer i butikkerne, at stille den information til rådighed. Men det kunne eksempelvis også være at arbejde for – det kræver naturligvis, at vi tager det op på europæisk plan – at man kan se ud fra et E-nummer, et tilsætningsstofnummer, hvorvidt det pågældende tilsætningsstof stammer fra et animalsk produkt.

Det kan have mange aspekter. Et af aspekterne kunne jo eksempelvis være, at en vegetar gerne vil have muligheden for at fravælge produkter, der indeholder animalske reststoffer, et ganske rimeligt krav i virkeligheden, og dermed behøver man jo altså ikke at have den store fødevareeksportuddannelse for at finde ud af, om det produkt, man står med i hånden, indeholder restprodukter fra dyr, hvis det er sådan, at et lille mærkat, en lille indikation angiver, at det er et sådant produkt.

Kl. 16:36

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:36

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Vi kunne have rigtig mange ønsker til, hvorledes man skal mærke fødevarer, så det er altid en afvejning af en enkelt og overskuelig information i forhold til at lave en meget, meget lang tekst, som der måske på en række fødevarer slet ikke er plads til. Der er altså valgt en model med E-numre, og det er egentlig mit indtryk, at en lang række forbrugere, især allergikere, er meget oplyst om, hvad E-numrene betyder, og hvad det er, man skal lægge mærke til på de her varedeklARATIONER. Så vi vil altid skulle tage den her afvejning af, hvordan vi laver symboler, hvordan vi laver E-numre.

Lad mig så i øvrigt sige, at jeg er enig i, at det for personer kan være meget nødvendigt at finde ud af, om de pågældende tilsætningsstoffer nu er fra kvæg eller svin, men i det her tilfælde med det pågældende farvestof, er jeg langt mere tryk ved at spise et farvestof fra dyreriget frem for et syntetisk farvestof. Det ved jeg bekymrer rigtig mange forbrugere, så sådan en oplysning synes jeg også er vigtig, og det kan man også finde, når man går bag ved E-numrene.

Kl. 16:37

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:37

Benny Engelbrecht (S):

Vi er nede i pointerne her, fordi ved valget, om man vil vælge et produkt, som er lavet med et farvestof, som er udvundet af skjoldlus, er forudsætningen jo, at man ved, hvad alternativet er. Man kan ikke se af det her produkt, at det er udvundet af skjoldlus, og så kan man jo synes, at det er ulækkert og klamt, hvad man nu vil, men så har man i hvert fald valget og kan se, at det her er et naturligt produkt, for man kan jo heller ikke se forskel på, hvornår E-nummeret, tilsætningsstoffet, er naturligt, og hvornår det er unaturligt. Med andre ord er E-numrene i virkeligheden med til at forvirre mere, end de er med til at oplyse, og det er et selvstændigt problem. Vil ministeren ikke være med til at finde løsninger, som kan sikre, at forbrugerne får bedre informationer end dem, de får i dag?

Kl. 16:38

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:38

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Jeg vil meget gerne være med til at sikre bedre information. Jeg vil bare ikke love, at alting kommer til at stå på varedeklARATIONEN, fordi jeg har en frygt for, at den bliver uoverskuelig. Der vil jeg meget gerne, at vi alt det, vi overhovedet kan, bruger let genkendelige symboler og andet, som dækker over flere ting. Men alt det, vi i øvrigt kan oplyse om den bagvedliggende information, vil jeg meget gerne være med til.

Kl. 16:38

Formanden:

Hr. Benny Engelbrecht.

Kl. 16:38

Benny Engelbrecht (S):

Præcis hvad forestiller ministeren sig så, at man kan gøre for at forbedre den her information, for det er jo ikke sådan, at ministeren i dag ligefrem er kommet med en stribe gode forslag til, hvad man så kan gøre. Det er fair nok, at man ikke mener, at de veje, som Socialdemokraterne peger på, er tilstrækkelige. Men hvad er det så, man vil? For det er vel ikke tilstrækkeligt, at man blot siger, at forbrugere skal have et oplyst valg, sådan at de kan se forskel, sådan at de kan vælge de rigtige og de fornuftige fødevarer? Det ikke nok, man bare siger det. Der skal netop sættes handling bag ordene, ellers er vi lige vidt. Og så skal det ikke handle om skjoldlus eller kunstige farvestoffer. Så skal det handle om det reelle, nemlig dette, at man som forbruger får en god og fyldig information, men også om, at vi sikrer en reel, god uddannelse af danske forbrugere på længere sigt, f.eks. ved en indsats i folkeskolen.

Kl. 16:39

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:39

Fødevareministeren (Henrik Høegh):

Jeg vil gerne være med til at se på, om vi kan lægge flere oplysninger ind på hjemmesiden. Jeg er lidt forbeholden med hensyn til at lægge rigtig mange oplysninger på varedeklARATIONEN på grund af uoverskueligheden. Så det er det tilsagn, jeg giver.

Kl. 16:40

Formanden:

Tak til hr. Benny Engelbrecht og tak til fødevareministeren.

Hermed sluttede spørgsmål 27, og vi går til spørgsmål 28, der er stilet til indenrigs- og sundhedsministeren af hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:40

Spm. nr. S 1534

28) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

I en situation, hvor hele 23 kommuner ifølge en undersøgelse, Danmarks Lærerforening har lavet, har besluttet at nedlægge lærerstillinger i 2010, fastholder ministeren da, at landets kommuner har en tilstrækkelig god økonomi, eller er det en bevidst politik fra regeringens side at nedprioritere folkeskolen, og er folkeskolen ikke længe hele forudsætningen for fremtidig vækst i det danske samfund, som landets statsminister ellers har udtrykt det for ganske nylig, bl.a. i sin nytårstale?

Formanden:

Værsø til hr. Rasmus Prehn til at komme med spørgsmålet.

Kl. 16:40

Rasmus Prehn (S):

Tak. Jeg vil læse op: I en situation, hvor hele 23 kommuner ifølge en undersøgelse, Danmarks Lærerforening har lavet, har besluttet at nedlægge lærerstillinger i 2010, fastholder ministeren da, at landets kommuner har en tilstrækkelig god økonomi, eller er det en bevidst politik fra regeringens side at nedprioritere folkeskolen, og at folkeskolen ikke længere er hele forudsætningen for fremtidens vækst i det danske samfund, som landets statsminister ellers har udtrykt det for ganske nylig, bl.a. i sin nytårstale?

Kl. 16:40

Kl. 16:44

Formanden:
Ministeren.

Kl. 16:40

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne slå fast, at kommunernes økonomiske rammer for 2010 ligger på et historisk højt niveau. Budgettet for 2010 indeholder serviceudgifter på samlet set 230,6 mia. kr., og det er et løft på 1,4 mia. kr. i forhold til året før – vel at mærke i faste priser og lønninger. Derudover er der budgetteret med 17 mia. kr. til anlægsinvesteringer, og anlægsniveauet i 2010 forventes at blive højere endnu som et resultat af den ekstraordinære låneadgang på 4,3 mia. kr., som blev udmeldt i januar.

Når det gælder folkeskolen, er der jo altså tale om et faldende elevtal, og derfor bør det ikke undre, hvis der alt i alt kan blive lidt færre lærere, men det er op til kommunerne at afgøre, hvordan de prioriterer deres ressourcer, og det agter regeringen ikke at lave om på.

Kl. 16:42

Formanden:
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:42

Rasmus Prehn (S):

Jeg er da glad for, at ministeren i det mindste vil indrømme, at der sker noget her. Da vi mødtes for bare 14 dage siden, var det sådan, at landets på det tidspunkt helt nyslåede indenrigsminister fuldstændig afviste, at der kunne blive tale om afskedigelser af skolelærere eller skolelukninger – nej, skolelukninger kunne måske komme på tale, men jeg står her med en udskrift af de onsdagsspørgsmål, vi sidst har haft her i Folketinget, hvor indenrigsministeren siger:

»Jeg kan heldigvis ikke bekræfte et eneste af de ord, som hr. Rasmus Prehn lige har sagt.«

Det er altså dér, hvor jeg nævner det med, at der kan blive tale om afskedigelser af skolelærere. Og meget kort efter kan man så se, at der er hele 23 kommuner, som allerede på det tidspunkt har planer om at afskedige skolelærere. Og i dag er det sådan, at der er tale om – altså, det er bare dagens tal – at der er 38 lærerstillinger i Skanderborg Kommune, som står til at blive nedlagt, og der er 35 lærerstillinger i Vordingborg Kommune, der står til at blive nedlagt.

Det vil jeg gerne holde op imod, hvad Danmarks Lærerforening rent faktisk siger. Det er sådan, at formanden for Danmarks Lærerforening, Anders Bondo, giver udtryk for:

»Det er jo deprimerende læsning. Nu har vi i tre måneder i forbindelse med 360 graders eftersynet hørt, at folkeskolen er hele forudsætningen for, at vi kan klare os i 2020, og så oplever lærerne i den ene kommune efter den anden massive besparelser.«

Det er jo altså situationen her. Så hvor vi sådan set så en statsminister, der i forbindelse med sin nytårstale gjorde folkeskolen til det helt store fyrtårn i regeringens politik – det var det, der skulle sikre væksten – så ser vi, at det, der rent faktisk sker, er, at man har så stram en økonomisk politik i forhold til kommunerne, at de er nødt til at afskedige lærere. Er det ikke sørgeligt? Er det ikke problematisk? Og fortryder ministeren nu ikke det, som ministeren gav udtryk for for 14 dage siden? Her sagde ministeren, og jeg citerer:

»Jeg kan heldigvis ikke bekræfte et eneste af de ord, som hr. Rasmus Prehn lige har sagt.«

Ministeren beskyldte mig også for at være synsk og sortsynsk og alt muligt andet, men situationen er jo, at det, jeg sagde for 14 dage siden, nu er sket fyldst, og det er da deprimerende, når netop folkeskolen skulle være det, vi skulle leve af i fremtiden.

Formanden:
Så er det ministeren.

Kl. 16:44

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Men jeg vil gerne stå ved alt, hvad jeg sagde. Hr. Rasmus Prehn havde et usandsynlig demagogisk indlæg, som heldigvis ikke havde meget med virkeligheden at gøre, og det var det, jeg gjorde opmærksom på.

Jeg kan da ikke bestride, at der er nogle steder, hvor man får færre lærerstillinger. Det er muligt, at der er andre steder, hvor man får flere. Men det får man jo ikke udbredt af Danmarks Lærerforening. Det er jo aldrig gode nyheder, når der er nogen, der udvider, det er altid gode nyheder, når der er nogen, der indskrænker. Og derfor kan man ofte se, at man har haft et år med masser af historier om nedskæringer, og når så året er gået og man tæller sammen, har der faktisk alligevel ikke været nedskæringer, fordi det er gået op nogle steder og ned nogle andre steder, og når man så tæller det sammen, går det måske lige op, eller der har måske ligefrem været stigninger. Jeg ved det ikke. Jeg ved, at der bliver 26.000 færre elever, og i en tid med nulvækst kan det da godt være, at der bliver lidt færre lærere. Det afgørende er jo, om standarden falder, og især om eleverne lider under det, og her er det jo ikke sådan, at der er en ganske klar sammenhæng mellem lærerforsyning og kvalitet.

Kl. 16:45

Formanden:
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:45

Rasmus Prehn (S):

Jeg kan så nævne, at i den undersøgelse, som Danmarks Lærerforening har lavet, er det altså minimum hver fjerde kommune, som nedlægger lærerstillinger, og i den undersøgelse er der tilmed kommuner, der ikke medvirker. Så jeg tror, at hvis man lægger det hele sammen – også når man kommer ud af det her år – så vil man se, at der er færre lærerstillinger, når vi kommer ud af det her år, end der var til at starte med.

Noget af det kan skyldes, som ministeren fuldstændig rigtigt er inde på, færre elever, men der er altså også besparelser i det her. Det er jo også det, der er pointen for Danmarks Lærerforening: Man sparer på det her.

Hvordan forklarer ministeren, at vi har en regering, som gør det til det helt store politiske, ideologiske slagnummer, at nu skal vi prioritere folkeskolen. Folkeskolen er hele forudsætningen for fremtidig vækst. Det første, man så oplever, er, at man afskediger skolelærere.

Hvordan kan det hænge sammen, at man afskediger skolelærere, at man får færre skoletimer til vores børn, at man får ringere undervisning, samtidig med at man siger, at folkeskolen er hele forudsætningen for fremtidens vækst? Det er ministeren simpelt hen nødt til at forklare uden at sige, at alt det, jeg siger, bare er noget vrøvl og sortsyn og andet, som vi hørte sidste gang. Jeg tror, at det er ministeren, der er demagogisk her.

Kl. 16:46

Formanden:
Ministeren.

Kl. 16:46

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Nu tvinger hr. Rasmus Prehn mig næsten til at sige noget, som jeg egentlig godt ville have undladt at sige: Men hvor er det socialdemo-

kratisk at sætte lighedstegn mellem pengeforbrug og kvalitet. Hvor er det socialdemokratisk!

Kl. 16:49

Nu har Folketingets Uddannelsesudvalg lige valfartet til Singapore, hvor man har cirka det samme antal børn som i Danmark, men kun godt og vel halvt så mange lærere. Der tager man ud for at se, hvordan man kan lave så god en skole, som man gør i Singapore. Jeg siger det ikke som argument for, at vi nu skal have langt færre lærere i Danmark; jeg siger det som argument for, at man ikke altid skal sætte lighedstegn mellem lærerforbrug og kvalitet i undervisningen.

Det er heller ikke de kommuner, som har det højeste lærerforbrug, som kører skolerne bedst – det er jeg helt sikker på. Der er i hvert fald intet, der dokumenterer det.

Kl. 16:47

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:47

Rasmus Prehn (S):

Det er jo altså interessant, at det, vi hører her, er, at landets tidligere undervisningsminister og nuværende indenrigsminister siger: Hvis vi bare gør som i Singapore, bliver det hele fantastisk. I virkeligheden er det så: Jo færre lærere vi har, jo bedre kvalitet får vi.

Så er det, jeg ikke kan lade være med at spørge, om situationen så er den, at vi sådan set bare skal give den dispensation til de kommuner, der er helt i knæ rent økonomisk, til at oprette endnu større klasser. I stedet for at være maksimum 28, skal vi måske op på 35, og er det så bare vejen frem, som ministeren udtalte den 2. november 2009, at skolerne bare må åbne nogle flere vinduer, så er der plads til det hele. Og som Folketingets formand – i øvrigt i sin tidligere egen-skab af finansminister, tror jeg – har sagt: Jo større klasser vi får, jo flere venner får de her børn.

Er det det, der er filosofien for regeringen? Nu skal vi virkelig satse på vækst i folkeskolen, vi skal bare have nogle større klasser, nogle færre lærere og nogle færre penge, så bliver det hele fantastisk. Vi åbner nogle vinduer, og så får eleverne nogle flere kammerater. Er det det, der er målet for regeringen? Var det det, vi skulle forstå med det 360-graders-eftersyn, som statsministeren gav udtryk for? Er det her 360-graders-eftersyn ikke bare blevet en økonomisk rundbarbering af landets folkeskoler?

Kl. 16:48

Formanden:

Så er det ministeren.

Og jeg kan bekræfte, at det altid er rart med venner. Det kan jeg bekræfte over for hr. Rasmus Prehn.

Det er ministeren, værsgo.

Kl. 16:48

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg tror virkelig, hr. Rasmus Prehn er Folketingets mest fejlciterende medlem. Altså, nu bliver jeg så refereret for, at hvis man bare har lige så få lærere som i Singapore, så skal det hele nok gå. Det sagde jeg udtrykkeligt *ikke*. Jeg sagde udtrykkeligt, at når jeg nævnte Singapore, var det ikke for at foreslå, at vi nu skulle have færre lærere, og at jeg mente, det var løsningen. Men så bliver jeg alligevel refereret for det.

Det er det, der gør, at hr. Rasmus Prehn – desværre – er fuldstændig umulig at debattere med, og det ender med at gå ud over hr. Rasmus Prehns troværdighed og ikke min. Så det vil jeg bare advare imod i al venskabelighed. Lad være at referere ministre og andre forkert, for så bliver man ikke taget alvorligt i en debat.

Formanden:

Hermed sluttede spørgsmål 28.

Vi går til spørgsmål 29, der også er stilet til indenrigs- og sundhedsministeren, og det er også hr. Rasmus Prehn som spørger.

Kl. 16:49

Spm. nr. S 1535

29) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Set i lyset af den verserende økonomiske krise, de bebudede besparelser i det offentlige og en situation, hvor landets kommuner allerede nu bl.a. lukker folkeskoler og afskediger skolelærere, fortryder ministeren da, at regeringen i 2007 lovede, at der ville blive råd til både skattelettelser og velfærd?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 16:49

Rasmus Prehn (S):

Jeg forsøger mig så igen med at læse op:

Set i lyset af den verserende økonomiske krise, de bebudede besparelser i det offentlige og en situation, hvor landets kommuner allerede nu bl.a. lukker folkeskoler og afskediger skolelærere, fortryder ministeren da, at regeringen i 2007 lovede, at der ville blive råd til både skattelettelser og velfærd?

Kl. 16:50

Formanden:

Så er det ministeren.

Kl. 16:50

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Den nuværende regering har jo bevist, at man både kan give skattelettelser og forbedre velfærden; det er jo bevist. Det kunne man da med god grund sige i 2007, hvor Danmark havde haft en hidtil uset velstandperiode, hvor vi netop havde overskud til at forbedre den offentlige sektor og samtidig fik mere plads i den private sektor. Det er i øvrigt vejen til rigdom, for jo større den private sektor bliver, jo flere indtægter bliver der at beskatte, og jo bedre kan vi gøre den offentlige sektor. Så det har jeg ingen problemer med.

Skattereformen var, som hr. Rasmus Prehn ved, fuldt finansieret, men det er rigtigt, at der inden skattereformen blev givet visse skattelettelser, og det ville da være interessant at vide, om hr. Rasmus Prehn nu vil afskaffe de skattelettelser. Men det er en helt anden sag.

Som jeg sagde under det tidligere spørgsmål, ligger de kommunale budgetter på et historisk højt niveau, især når det gælder anlæg, og derfor har vi ingen dårlig samvittighed over det, vi har gjort de sidste 9 år.

Kl. 16:51

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:51

Rasmus Prehn (S):

Et historisk højt niveau, siger ministeren. Men situationen er jo den, at man rundtomkring i landet afskediger skolelærere og følger sig tvunget til at søge om at udvide klassekvotienten, så man ikke kun har 28 elever i klassen, men helt op til 35 eller flere i de her klasser. Det er jo det, der er situationen. Det tror jeg altså ikke at der er ret mange danskere der opfatter som uændret velfærd. Det tror jeg de fleste opfatter som et velfærdstab.

Nu, når ministeren har så travlt med, om man citerer korrekt eller ej, kan ministeren jo ikke løbe fra – og jeg står her med en artikel – at han har sagt, at så må man bare åbne nogle flere vinduer. Altså, jeg kan jo ikke gøre for, hvad ministeren udtaler, og hvad der kommer på skrift. Jeg citerer de ting, ministeren er citeret for andre steder, og der må man sige, at hvis det er sådan, at man har den opfattelse, at der bliver mere velfærd, når der bliver færre lærere, færre folkeskoler, fordi man lukker nogle, og flere elever i klasserne, og at man så bare kan åbne flere vinduer, ja, så er det jo nemt nok at love både skattelettelser og mere velfærd. Jeg tror bare ikke, at danskerne har samme opfattelse af, hvad der er velfærd, som ministeren har. At sidde 35 elever med åbne vinduer tror jeg ikke at nogle tror på vi får en fantastisk folkeskole ud af.

Men er det sådan, man skal forstå regeringens politik: Bare åbn vinduerne, flere elever ind, luk nogle skoler, fyr nogle lærere, så får vi mere velfærd? Er det regeringens politik?

Kl. 16:53

Formanden:
Ministeren.

Kl. 16:53

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det er ikke regeringens politik, og det kan jeg heller ikke være blevet citeret for, og jeg tvivler meget på, at der er citationstegn omkring dette med, at man jo bare kan åbne nogle vinduer. Jeg tvivler på, at der er citationstegn, men hvis der er, så kan hr. Rasmus Prehn jo fortælle det, og det kan jo være, at jeg er blevet citeret forkert.

Det er rigtigt, at klasser kan være små, de kan være *for* små, og de kan også være store, og de kan være *for* store, det vil regeringen helst ikke blande sig i. Det har den nye undervisningsminister også sagt.

Jeg hørte i går morges i radioen en diskussion, hvor professor Per Fibæk Laursen netop lagde vægt på, at man ikke skulle stirre sig blind på klassekvotienter, for en stor klasse kan jo have nogle deleter. En stor klasse kan jo være et led i, at man somme tider deler klassen og somme tider har klassen samlet, og det kan faktisk være en god idé.

Men regeringens politik er jo, at det vil vi ikke blande os i. Selvfølgelig skal der være frisk luft i klasserne, og det kan da godt være, at det i visse tilfælde er løsningen at lukke et vindue op. Hvad er der galt i at sige det?

Kl. 16:54

Formanden:
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:54

Rasmus Prehn (S):

Der er det galt, at man siger, at man nu ikke vil blande sig. Regeringen har jo blandet sig i alle mulige forhold i forhold til landets kommuner, men lige så snart det så er sådan, at man skal til at finde besparelser, at det begynder at gøre ondt, at det bliver tydeligt for enhver, at der ikke var råd både til skattelettelser og til bedre velfærd, så vil man ikke blande sig. Så må kommunerne selv hænge på problemet; så er det dem, der står med aben; så er det dem, der skal til at finde besparelser.

Den nuværende indenrigsminister og tidligere undervisningsminister ved jo udmærket godt, at der allerede i dag findes hjemmel i lovgivningen til, at man kan lave holddeling på forskellige alternative måder, så man kan få stordriftsfordele ud af at undervise mange. Det kan være fornuftigt nok. Det er jo ikke det, der er tilfældet her, hvor man vil til at lukke skoler, lægge skoler sammen, putte flere elever i klasserne og søge om dispensation til det. Det kommer jo først på et tidspunkt, hvor det er sådan, at man ikke har råd til andet,

så man permanent – ikke kun i nogle særlige pædagogiske situationer – vil have op til 35 elever i klassen.

Er det det, som landets indenrigsminister forstår som velfærd? 35 elever i klassen hver eneste dag! Ikke kun, når det giver pædagogisk mening, men det skal man bare have. Er det den måde, man løber fra ansvaret på og siger, at det kan kommunerne selv stå med?

Kl. 16:55

Formanden:
Værsgo til ministeren.

Kl. 16:55

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Der var engang en anden socialdemokrat, som hed Frederik Borgbjerg, hvorom man sagde, at først holdt han talen, og derefter holdt talen ham. Nu er det ikke sådan, at jeg mener, at hr. Rasmus Prehn overhovedet når hr. Borgbjerg til sokkeholderne, men på et punkt ligner han hr. Borgbjerg. For det, vi lige hørte, var, at hr. Rasmus Prehn selv fandt på at snakke om 35 i klasserne. Så gentager og gentager han det, og så ender han med at spørge: 35 i klasserne, er det virkelig ministerens mening? Det er ren retorik, pop, lavpolemik.

Gennemsnittet i klasserne er 20, og det, regeringen taler for, er fleksibilitet, at man ikke forhindrer nytænkning, at man ikke forhindrer, at klassestørrelserne kan varieres, efter hvad der er bedst i de enkelte situationer.

Kl. 16:56

Formanden:
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:56

Rasmus Prehn (S):

Nu har jeg ikke det fjerneste imod at blive sammenlignet med Borgbjerg. Det er en af vores stolte socialdemokratiske forfædre. Men ministeren vil øjensynlig ikke tale om det, det virkelig handler om, nemlig at man, fordi man lukker skoler, er nødt til at putte flere elever i klasserne og derfor kan komme op på 35 elever. Det er det, der har været tilfældet i visse kommuner. Det er det, der har været fremme i debatten. Så kan man ikke bruge gennemsnittallet til noget, for der kan jo godt være kommuner, hvor der ikke er særlig mange elever i klasserne, men hvis der er masser af klasser, hvor der er mange, så er det et problem.

Men så vil jeg gerne bede ministeren om at forholde sig til hele udkantsproblematikken. Mener ministeren, i øvrigt også i egenskab af at være Venstremand, at det er særlig gavnligt for lokalområderne, at man bare lukker folkeskolerne, at man presser kommunerne så meget, at de er nødt til at lukke den lokale folkeskole? Købmanden er lukket i forvejen, biblioteket er lukket i forvejen, der findes ikke rigtig noget i den her by, og nu lukker man også folkeskolen; man skal ind til den næste skole. Er det Venstres landdistriktspolitik, at man skal lukke de små folkeskoler og slå dem sammen? Er det sådan, at man siger til danskerne: Stem på Venstre, så lukker vi din folkeskole?

Kl. 16:57

Formanden:
Ministeren.

Kl. 16:57

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Gennemsnittet i klasserne er 20. Regeringen vil gerne gøre det lettere at bevare små skoler. Vi vil gerne give kommunerne større frihed til at køre den offentlige sektor, sådan at skolerne også kan blive bevaret i de små samfund. Her bør hr. Rasmus Prehn så påvirke sit eget parti, for det er jo næsten ikke til at slæbe Socialdemokraterne med

til forenklinger, når det gælder folkeskoleordningen. Det kan jeg snakke med om. Regeringen har foreslået en stribe forenklinger, og man kan stort set ikke få Socialdemokraterne med på noget som helst af det.

Så vil jeg bare lige sige, at vi har det højeste skattetryk i hele verden, men det er altså ikke nok. Vi har det mest lige samfund i hele verden, men det er altså heller ikke nok. Det er det, der er Socialdemokratiets politik.

Så glæder det mig, at der åbenbart ikke var citationstegn om det, jeg blev citeret for før, siden jeg ikke fik bekræftet, hvad jeg sagde.

Kl. 16:58

Formanden:

Tak til hr. Rasmus Prehn. Hermed sluttede spørgsmål 29.

Spørgsmål 30 er også stilet til indenrigs- og sundhedsministeren, men denne gang er det af fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 16:59

Spm. nr. S 1543

30) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Fortryder regeringen, at man i 2001 skrev ind i regeringsgrundlaget, at man ville slække på kravet til udenlandske læger, og at man efterfølgende fik Sundhedsstyrelsen til at lempe kravene?

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen lægger ud med spørgsmålet, værsgo.

Kl. 16:59

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Fortryder regeringen, at man i 2001 skrev ind i regeringsgrundlaget, at man ville slække på kravet til udenlandske læger, og at man efterfølgende fik Sundhedsstyrelsen til at lempe kravene?

Kl. 16:59

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:59

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Regeringen fortryder ikke noget. Der var i 2003 brug for at åbne for, at udenlandske læger, som til med ofte allerede befandt sig her i landet, fik mulighed for at praktisere som læger i det danske samfund.

Så skete der jo det, som vi alle ved, at der var nogle brodne kar, at der var nogle læger, som tilsyneladende ikke var gode nok. De skulle aldrig have været ansat. Og så måtte jeg jo altså som en af mine første handlinger som indenrigs- og sundhedsminister fastsætte nogle tommelfingerregler, så der i fremtiden er større sikkerhed for, at de, der bliver ansat, ikke får lov til at røre danske patienter, før vi er sikre på, at de kan både det sproglige og det faglige, og før vi er sikre på, at der er sket to indrapporteringer til Sundhedsstyrelsen om kvaliteten i deres arbejde.

Kl. 17:00

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 17:00

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg kan forstå, at ministeren og regeringen ikke fortryder, at man skrev det ind i regeringsgrundlaget. Det kan jeg måske til dels godt forstå, forstået på den måde at jeg også godt kan huske den debat, vi havde dengang, om, at der var læger, der sad på sprogcentre eller kørte taxa og ikke kunne få arbejde i det danske sundhedsvæsen.

Men kan jeg så få ministeren til i det mindste at fortryde, at man gik så langt, at Sundhedsstyrelsen lempede så meget på kravene, at

vi i dag står med de her sager, der miskrediterer de mange øvrige udenlandske læger, som i øvrigt i dag arbejder i det danske sundhedsvæsen på lige fod med andre læger, og som nu vil opleve, at patienterne måske decideret bliver bange for dem, fordi der har været de her sager med de andre læger?

Kl. 17:01

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:01

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Nu er problemet jo tilsyneladende også efter spørgerens mening løst, men lad mig sige lidt om det historiske.

For 9 år siden skønnede man, at der var 200-300 læger i Danmark, som erhvervede sig ved andet arbejde end sundhedsarbejde. Der var nogle, der kørte taxa, andre sad i asylcentre. Dem ønskede regeringen at hjælpe ind, selv om nogle af dem havde praktiske problemer med at fremskaffe dokumentation for deres uddannelse.

Den handlingsplan, der så blev gennemført, blev faktisk modtaget med anerkendelse af Lægeforeningen, og i 2004 tilkendegav Sundhedsstyrelsen i sin evaluering, at man havde skabt mere fleksibilitet uden at gå på akkord med de faglige standarder. Den evaluering blev sendt til Folketingets Sundhedsudvalg.

Det er selvfølgelig vigtigt med en fleksibel procedure for tildeeling af midlertidig autorisation, for det er jo derigennem, at man får en læge fra et tredjeland, og en midlertidig autorisation er jo ikke adgang til at arbejde selvstændigt i det danske sundhedsvæsen. Man arbejder hele tiden under overlægens ansvar. Det er overlægen, der står for bedømmelsen af tredjelandslægens færdigheder i praksis tidligst muligt under prøveansættelsen.

Det er dette sidste, det har knebet med, har det vist sig, og det er baggrunden for de justeringer, som jeg nu har besluttet for at skabe yderligere tryk for patienterne.

Kl. 17:02

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 17:02

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg husker udmærket evalueringen fra Sundhedsstyrelsen, men den gik jo primært på, hvor mange læger man nu havde skaffet i arbejde, efter at man havde lempet kravene. Jeg vil stadig væk gerne have ministeren til at sige, at det, man gjorde dengang, var at lempe kravene i en sådan grad, at vi i dag står med en række sager, hvor patienters liv og helbred har været bragt i fare og vi kan se, at det nu vil gå ud over de mange mennesker, der udfører et godt arbejde i vores sundhedsvæsen, men som har en udenlandsk baggrund.

Jeg vil godt spørge ministeren konkret, også i forlængelse af det første svar, jeg fik: Mener ministeren, at det er Sundhedsstyrelsens ansvar, at der ikke er blevet fulgt godt nok op på, at der nogle steder måske har været nogle overlæger, der ikke har fulgt op, og hvad ved jeg? Er det Sundhedsstyrelsens ansvar at følge op på, om reglerne følges, eller er det de enkelte hospitaler, hvor man har ansat udenlandske læger, der skal gøre det? Hvor mener ministeren at ansvaret skal placeres?

Kl. 17:03

Formanden:

Ministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Det har altid været et delt ansvar, og det skal det fortsat være. Det er jo Sundhedsstyrelsen, der giver den midlertidige autorisation. Men derefter er det jo meningen, at ledelsen på den enkelte afdeling skal vurdere, om lægen er god nok.

Nu har vi strammet op, sådan at det bliver sværere at få autorisationen; man skal igennem et forløb med sproglige og faglige test, og derefter skal der rapporteres to gange i løbet af de første 3 måneder, så vidt jeg husker, af prøveansættelsen. Dermed har Sundhedsstyrelsen altså skærpet sin del.

Jeg vil gerne understrege afdelingsledelsernes ansvar for i enhver situation at sikre, at læger, der ikke er deres opgave voksne, ikke længere er læger. Det er først og fremmest ledelsen, som skal stå for det. Det vil være uheldigt, hvis nogen får det indtryk, at Sundhedsstyrelsen nu løser alle problemer med at kigge læger i kortene. Det er ude på afdelingerne, man skal kigge dem i kortene.

Kl. 17:03

Det beklager jeg, men jeg synes, de skærpselser, vi har foretaget, var nødvendige, og dem står jeg fast på.

Kl. 17:06

Formanden:

Tak. Hermed sluttede spørgsmål 30.

Vi går til spørgsmål 31, der også er stilet til indenrigs- og sundhedsministeren og også er fra fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 17:07

Spm. nr. S 1544

31) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Vil ministeren tvinge offentlige hospitaler til at indgå formelle samarbejdsaftaler med private hospitaler, der er godkendt til at udføre brystkræftkirurgi?

Formanden:

Værsgo at læse spørgsmålet op.

Kl. 17:07

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 17:04

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg kan så forstå, også fra medierne, at der nu vil blive strammet op på de retningslinjer, som Sundhedsstyrelsen arbejder efter. Jeg kan også forstå, at ministeren har lovet, at man gennemgår de mange autorisationer, man har givet til udenlandske læger, siden dengang reglerne blev lempet, således at det ikke kun drejer sig om de tilfælde, som DR har kigget på, men at man generelt går ud og kigger på, om der groft sagt er nogen, som fik en blåstempling, og som ikke skulle have haft den. Det er alt sammen meget godt.

Men med hensyn til det sidste, altså hospitalernes praksis, og hvad de gør, når de ansætter folk, føler ministeren så, at man kan føle sig sikker på nu, at ledelserne rundtomkring også på det plan strammer sig an og ved ansættelse sikrer sig, at de ikke ansætter nogen, som kommer med nogle fine papirer fra Sundhedsstyrelsen om, at de er godkendt som læger, men som viser sig ikke at fungere godt nok i praksis? Føler ministeren sig tryk ved, at hospitalsledelserne nu lever op til det ansvar? Eller har ministeren påtænkt nogen initiativer i den forbindelse?

Kl. 17:05

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:05

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har foretaget en skærpelse i proceduren, sådan at der nu stilles krav om, at tredjelandslæger gennemgår helt den samme kliniske basisuddannelse, som kræves af medicinske kandidater fra danske universiteter. Som betingelse for at få adgang til at påbegynde den kliniske basisuddannelse skal lægerne gennemgå og bestå en 3-dages-test i faglige og sproglige kvalifikationer. Derudover vil der for hver enkelt tredjelandslæge blive indført en skærpet observation, i og med at den ansvarlige overlæge vil få pligt til tidligst muligt og mindst to gange inden for de første 3 måneder af den kliniske basisuddannelse at evaluere det hidtidige forløb og rapportere til Sundhedsstyrelsen.

Det er den skærpelse, der er foretaget, og nu skulle det undre mig meget, om ikke vi har skærpet nok. Der er jo nogle, der mener, vi har skærpet for meget, og jeg synes også, vi skal lytte til dem, som mener, at man i virkeligheden har taget nogle få eksempler og brugt dem til at slå hele det danske sundhedsvæsen oven i hovedet med.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Vil ministeren tvinge offentlige hospitaler til at indgå formelle samarbejdsaftaler med private hospitaler, der er godkendt til at udføre brystkræftkirurgi?

Kl. 17:07

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:07

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Sundhedsstyrelsen har godkendt nogle af de private sygehuse til bestemte funktioner, herunder tre private sygehuse til at udføre brystkræftkirurgi. Det har Sundhedsstyrelsen gjort, fordi de pågældende har kunnet godtgøre, at de har de nødvendige forudsætninger for det. Om der også kommer patienter, så de private kan opretholde godkendelsen, afhænger af regionerne og de offentlige sygehuse. Der kommer kun offentligt betalte patienter til et privat sygehus, hvis en region selv aftaler det, eller hvis ventetiden i det offentlige er så lang, at patienterne af den grund får ret til privat behandling.

Indførelsen af mammografiscreening har betydet, at der i visse regioner er en pukkelefterspørgsel på brystkræftbehandling. Med godkendelsen af de tre private sygehuse får det offentlige sygehusvæsen mulighed for fortsat at tilbyde hurtige og veltilrettelagte pakkeforløb, også selv om regionen selv i perioder ikke har den nødvendige kapacitet.

Jeg kan forstå, at Sundhedsstyrelsen i dette konkrete tilfælde stiller krav til de private sygehuse om, at der etableres et samarbejde med et sygehus med regionsfunktion eller på anden vis sikres faglig kvalitet og udvikling, herunder tilstrækkelig volumen til at sikre den nødvendige erfaring og robusthed. Desuden forudsættes det, at der er et multidisciplinært samarbejde i henhold til pakkeforløbet for brystkræft.

Summa summarum: Løfter de offentlige sygehuse selv opgaven, bliver der slet ikke brug for at udføre brystkræftkirurgi på de private sygehuse; har de offentlige sygehuse ikke selv den tilstrækkelige kapacitet, så har de jo også en interesse i at sikre et samarbejde med de pågældende private sygehuse, og kun i tilfælde, hvor man ikke kan opfylde patienternes ønsker, kan der være mulighed for, at patienterne selv vælger et privat sygehus.

Kl. 17:09

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 17:09

Kl. 17:11

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg synes, at svaret er – jeg prøver at finde et pænt ord – lidt rodet, forstået på den måde at det, jeg beder om et svar på, er, om ministeren vil tvinge de offentlige hospitaler til at indgå formelle samarbejdsaftaler med de private hospitaler på det her område. Det er jo hele forudsætningen for, at de kan få lov til at udføre mammakirurgi på bl.a. Mølholm og Privathospitalet Hamlet.

Vil ministeren tvinge de offentlige hospitaler til at gøre det, eller vil man vente og se tiden an og se på, om det kommer af sig selv? Det er det, spørgsmålet går på.

Jeg vil godt sige, at jeg med hensyn til ventetiden hører det sådan, at ministeren siger, at hvis de offentlige hospitaler ikke kan leve op til ventetidsgarantierne, så må de jo gå ud og lave formelle samarbejdsaftaler med privathospitalerne. Er det sådan, svaret skal forstås?

Kl. 17:10

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:10

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Reglerne er jo ganske klare. Der kommer kun offentligt betalte patienter til et privat sygehus, hvis en region selv aftaler det, eller hvis ventetiden i det offentlige er så lang, at patienterne af den grund får ret til privat behandling.

Jeg vil lige gøre opmærksom på, at vi taler om kræftsygdomme, og der er det altså dybt bekymrende, hvis der er meget lang ventetid. Derfor er det et fantastisk fremskridt, at patienterne har fået denne ret til at gå et andet sted hen, at gå ud i den private sektor, hvis den offentlige sektor ikke er i stand til at levere en operation inden for rimelig tid.

Kl. 17:10

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 17:10

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Ministeren svarer stadig væk ikke. Vil det være sådan, at ministeren vil kræve, at der indgås en formel samarbejdsaftale mellem det offentlige hospital, kræftafdelingen, og et privathospital, f.eks. Hamlet, såfremt ventetiderne ikke kan overholdes? For det er vel ikke sådan, at ministeren vil have, at de offentlige hospitaler skal henvise patienter til Privathospitalet Hamlet, hvis ikke der er indgået en formel samarbejdsaftale, der sikrer kvaliteten af det tilbud, man skal have, ude på privathospitalet.

Hele ideen, som man vil kunne se, hvis man læser den specialevejledning, der er, om brystkræftkirurgi, er jo, som ministeren også var inde på, nemlig at der er krav om, at der skal være et multidisciplinært samarbejde, og det multidisciplinære samarbejde kan kun tilvejebringes, hvis der indgås en formel aftale med de offentlige hospitaler, fordi de private hospitaler jo hverken råder over onkologi eller kliniske – hvordan er det nu? – nuklearmedicin og en masse andre flotte ord. Men det er jo hele forudsætningen, at kvaliteten skal være til stede.

Ministeren er vel enig i, at man ikke kan henvise ventetidspatienter, hvis ikke der er indgået en formel samarbejdsaftale.

Kl. 17:11

Formanden:

Ministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Sundhedsstyrelsen har godkendt nogle af de private sygehuse til bestemte funktioner, herunder er tre private sygehuse blevet godkendt til at udføre brystkræftkirurgi. De er blevet godkendt af Sundhedsstyrelsen, fordi de har kunnet godtgøre, at de har de nødvendige forudsætninger for at udføre dem. Det er det, der er det afgørende, og Sundhedsstyrelsens vurdering er, at de har de nødvendige forudsætninger. Og så kommer det igen, nemlig om der kommer patienter, så de private kan opretholde godkendelsen, ja, det afhænger af regionerne og de offentlige sygehuse, for hvis der ikke kommer tilstrækkelig mange patienter, så ender det med, at de mister godkendelsen.

Måske forstår jeg ikke spørgsmålet, og det er, fordi jeg synes, at reglerne er klokkeklare, og det kan godt være, at spørgeren ikke bryder sig om dem, men sådan er altså reglerne, og det er det, man har ministre til at svare på. Jeg kan ikke helt forstå, hvor det er, spørgeren vil hen, hvor gerne jeg end ville.

Kl. 17:12

Formanden:

Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 17:12

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jamen jeg har forstået det sådan, at Sundhedsstyrelsen har godkendt de tre private hospitaler til at udføre mammakirurgi, under forudsætning af at de indgår formelle samarbejdsaftaler med offentlige hospitalers kræftafdelinger. Og når man nu fra Herlev Hospitals side har været ude at sige, at man ikke ønsker at indgå den formelle samarbejdsaftale med de private hospitaler, så ryger forudsætningen for godkendelsen jo.

Det er det, jeg vil vide: Vil ministeren så gennemtvinge de formelle samarbejdsaftaler, som er hele forudsætningen for, at de private hospitaler kan få lov til at udøve brystkræftkirurgi?

Kl. 17:13

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:13

Indenrigs- og sundhedsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil holde mig til, at de private godkendes på visse forudsætninger, og hvis de forudsætninger ikke opfyldes, jamen så mister de godkendelsen. Så enkelt er det.

Det kan godt være, at en af forudsætningerne er et multidisciplinært samarbejde, som der blev nævnt; jamen så skal man opfylde den betingelse. Hvis en betingelse er, at der skal være et vist patientgrundlag, så skal man opfylde den betingelse. Jeg ved om et bestemt privathospital, at det vistnok er temmelig afhængigt af at få patienter fra Norge. Hvis ikke de får patienter fra Norge eller flere patienter fra Danmark, risikerer de at miste godkendelsen.

Det vil sige, at godkendelserne er givet på visse betingelser, og dem vil jeg helst ikke stå og opregne her, for de kan være forskellige fra speciale til speciale og fra privathospital til privathospital.

Kl. 17:14

Formanden:

Hermed sluttede spørgsmål 31. Tak til fru Sophie Hæstorp Andersen. Måske er det også tak til indenrigs- og sundhedsministeren, i hvert fald hvad angår spørgsmål 31.

Men spørgsmål 32 er stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af hr. Jonas Dahl.

Kl. 17:14

32) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Jonas Dahl (SF):

Er ministeren enig i, at det kræver uddannelse at gøre rent på et sygehus?

Formanden:

Hr. Jonas Dahl er ikke til stede, og hermed er spørgsmål 32 udgået.

Hermed er indenrigs- og sundhedsministerens pligter i forhold til Folketinget slut, altså vedrørende spørgetiden for i dag, som hermed er afsluttet.

Kl. 17:14

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 23. marts 2010, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen, og jeg skal i øvrigt henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet er hævet. (Kl. 17:15).
